

Debatten van de provincieraadszitting

25 juni 2008

OPENBARE ZITTING**PUNT 1****MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING****VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE OPVOLGING VAN NOODOPROEPEN BIJ BRAND****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De aanleiding van mijn vraag is een brand die begin vorige maand heeft plaatsgevonden in de Sint-Pieterskerk. Dat is een beschermde classicistische kerk in de Vlaams-Brabantse gemeente Galmaarden.

U vraagt zich natuurlijk af: wat komt dat hier doen? Galmaarden ligt tot op heden nog altijd niet in Oost-Vlaanderen.

Het is wel zo dat er bij die brand brandweerkorpsen vanuit onze provincie zijn opgeroepen. Ik denk bijvoorbeeld aan die van Aalst, Geraardsbergen en Ninove.

In de verslaggeving die nadien in de pers over de brand is verschenen, kon ik lezen - en ik citeer de verantwoordelijke van de brandweer van Geraardsbergen - dat er iets moet zijn misgelopen met de oproep naar de 100-centrale: "Alhoewel de brandweer van Geraardsbergen territoriaal bevoegd is om hier branden te blussen, was het brandweerkorps van Edingen al aan het blussen toen wij hier aankwamen."

Daarnaast citeer ik ook de luitenant van de brandweer van Geraardsbergen: "Wij zijn niet opgenomen in het systeem van de centrale in Leuven, die de dichtstbijzijnde kazerne oproept. Wij hadden zeker sneller aan de kerk gestaan. Maar in dit geval had het geen verschil uitgemaakt, want er was niets tegen te beginnen."

Los van de aard van de brand en de zwaarheid waarmee de kerk werd getroffen, stel ik op basis van deze citaten vast dat er ergens iets schort inzake de manier van werken, dus hoe de 100-centrale specifieke korpsen oproept.

In deze denk ik toch dat het belangrijk is dat wanneer mensen beroep doen op de brandweer voor een brand, men dat doet op het korps dat er het snelst kan zijn. Wanneer ik hier deze citaten aanhaal, vermoed ik dat er iets moet zijn fout gelopen.

Ik had graag van de gouverneur, die een belangrijke rol speelt inzake de werking van de brandweer en de Oost-Vlaamse brandweerkorpsen, enige verduidelijking gekregen.

Dank u.

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren Provincieraadsleden,

Volgens mijn rapportage – want zoals u zelf hebt gezegd is het een zaak die zich op Vlaams-Brabants grondgebied heeft voorgedaan – is de alarmering via de 100-centrale verlopen volgens het boekje, maar weliswaar volgens het nieuwe boekje. En het nieuwe boekje zegt dat het niet meer het korps is dat territoriaal bevoegd is, maar wel het korps dat volgens het nieuwe principe van de snelste en meest adequate hulp moet optreden. In deze betekent het dat men binnen een periode van vijf à acht minuten moet kunnen uitrukken met zes brandweerlieden.

In dit geval is het zeer duidelijk dat Edingen – Enghien – het korps is dat op negen minuten rijafstand ligt van Galmaarden en dus het snelst en het meest adequaat hulp kan verlenen. Geraardsbergen ligt op 16 minuten rijafstand.

Dus het is perfect verlopen volgens het boekje, en ik herhaal het nog eens: volgens de nieuwe principes van de nieuwe wet op de civiele hervorming, die de snelste adequate hulpverlening als principe vooropstelt op de territoriale bevoegdheid.

DEBATTEN

Wat betreft de bijkomende ondersteuning.

Die is gebeurd door Aalst en Geraardsbergen. Die bijkomende ondersteuning blijft dus nog altijd, maar het korps dat het eerst wordt gealarmeerd is het korps dat volgens het principe van de snelste adequate hulp het snelst de brand kan bereiken.

Wat de invulling van dat principe betreft.

Dat moet gebeuren volgens een ICT-programma. In Oost-Vlaanderen blijven wij een beetje achterwege omdat de nieuwe technologie bij ons pas halverwege juli, eind juli zou ingevoerd worden. Vanaf dat ogenblik zullen alle korpsen zich baseren op het principe van de snelste adequate hulp.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Volledigheidshalve.

Als provincie hebben wij in deze materie – en het spijt mij dat we daar geen bevoegdheid in hebben – geen bevoegdheid. Dit is een federale materie.

Het is vriendelijk van de gouverneur dat hij hier deze informatie brengt, maar eigenlijk treedt hij in deze zaak op als gedeconcentreerd orgaan namens de minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Ons reglement is terzake duidelijk. Ik verwijs naar de lezing van artikel 58.

Het is vriendelijk dat de gouverneur deze informatie geeft, maar het is niet van provinciaal belang in deze materie. We hebben daar geen bevoegdheid in.

Dank u.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE TRAINING VAN OOST-VLAAMSE BRANDWEERKORPSEN

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat in deze de bevoegdheid van de heer gouverneur toch zeer essentieel is en de werking van de Oost-Vlaamse brandweerkorpsen weliswaar een gedecentraliseerde bevoegdheid is, maar dat dit ook de Oost-Vlaming aanbelangt en wij hierover de raad zeker moeten kunnen informeren.

De basis van mijn tussenkomst is opnieuw een krantenartikel. Deze keer komt het uit De Standaard, die een hele reeks bracht over de werking van de Vlaamse brandweerkorpsen en zich onder meer in een bepaald artikel gebaseerd heeft op de inspectierapporten.

Daar worden toch een aantal eigenaardigheden, zeker in het licht van de werking van de buitenlandse brandweerkorpsen, vastgesteld.

In het betrokken artikel wordt onder meer gesteld dat er in feite maar 90 uur opleiding wordt gegeven in de provincies, zoals in Oost-Vlaanderen, behalve in Antwerpen, waar de brandweermannen, beroeps en vrijwilligers, een basisopleiding krijgen van 130 uur.

Men vergelijkt dit ook met de andere landen, bijvoorbeeld met Portugal waar er sprake is van 400 uur opleiding en met Zweden en Oostenrijk waar de manschappen zes weken op internaat gaan. Ook in Groot-Brittannië en Frankrijk wordt er veel meer tijd aan opleiding besteed.

Een tweede pijnpunt is het oefenbeleid.

Wettelijk moeten de Belgische brandweermensen minstens 24 uur per jaar oefenen, maar in het buitenland hanteert men normen van 70 tot 90 uur.

Uit de voornoemde inspectieverslagen blijkt dat één op de drie korpsen de grens van 48 uur per jaar niet haalt. Men zit natuurlijk boven of minstens aan de minimumgrens van 24 uur, maar de norm van 70 tot 90 uur wordt door één op drie korpsen niet gehaald.

Experts – en ik reken mij daar zelf zeker niet toe – stellen dat om een goed geoefend korps te hebben, minstens 75% van de manschappen moet deelnemen aan dergelijke oefeningen.

Ook daar blijkt één op de vier korpsen dit cijfer niet te halen.

Dat zijn toch een aantal cijfers die niet zo positief zijn over de toestand van onze Oost-Vlaamse brandweerkorpsen.

Ik had in deze dan ook graag de visie gekend van de heer gouverneur en eventueel ook graag vernomen welke initiatieven hij daarrond wenst te ontwikkelen.

Vindt hij de wettelijke vereiste van 24 uur per jaar oefenen voldoende?

Is hij van oordeel dat dit moet verhoogd worden en in welke mate?

Welke initiatieven wenst hij daarrond te ontwikkelen?

Dan is er de problematiek van het aantal uren basisopleiding.

Moet het aantal uren basisopleiding verhoogd worden? Zo nee, waarom niet?

Tot slot is ook de gemiddelde leeftijd van de leden van het brandweerkorps, beroeps en vrijwilligers, redelijk hoog en is er duidelijk nood aan jonge beroeps en vrijwilligers.

Hoe evalueert de heer gouverneur die toestand?

Zijn er volgens hem daar maatregelen rond nodig?

Dank u.

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Provincieraadsleden,

Ik heb ook met zeer grote aandacht de artikelenreeks in De Standaard gelezen en moet toegeven dat ik daar veel zaken in herken.

Er schuilt veel waarheid in uw analyse, zoals u ze hier naar voor brengt op basis van deze artikelenreeks.

Er zijn een aantal zaken die ik niet herken, maar de grote basiskrachtlijnen zijn correct en dat baart mij ook voor een stuk zorgen.

Wat betreft de basisopleiding.

Op dit ogenblik is de basisopleiding gebaseerd op 90 uur, zoals ook in het artikel vermeld stond.

In het buitenland is het meer.

Met betrekking tot de oefenreeksen zelf verschilt het van korps tot korps. Op dat vlak kan ik u geen precieze cijfers geven omdat de aanwezigheid niet altijd even goed te meten is. Men heeft het voorbeeld van Beveren aangehaald waar men uitkwam op 57% aanwezigheid van de brandweerlieden op het ogenblik van de oefeningen. Dat had ook te maken met gewettigde afwezigheden.

Met andere woorden, die cijfers wil ik verrijnd krijgen.

Uw kernvraag is: wat gaat u doen?

Ik heb door een aantal brandweercommandanten van Oost-Vlaanderen een rapport laten maken over de opleidingsschool - dat is onze provinciale brandweerschool PBO - om een aantal verbeteringen, een aantal meer professionele aanpakken te krijgen.

Wij hebben daar een zeer goede infrastructuur, maar het kan beter wat de opleiding betreft.

We hebben een aantal suggesties gehad. Ik heb daar een soort masterplan van.

Alleen is aan dit alles een kostenplaatje verbonden en ik wil in deze wachten tot de nieuwe zonevorming tot stand komt.

U weet dat in de uitvoering van de wet op de civiele hervorming er nieuwe zones komen. De burgemeesters hebben het advies gegeven aan de minister van Binnenlandse Aangelegenheden om te werken met zes hulpverleningszones. Dus ik wacht tot deze zones geïnstalleerd worden om samen te kijken op welke manier we meer en betere kwaliteit kunnen geven via onze provinciale brandweerschool.

Ik ontken niet dat er een discussie is in verband met uw tweede aansluitende vraag, met name: hoe evolueren onze vrijwilligers? Zijn zij te oud?

U weet dat op de 43 korpsen, naast Gent, Aalst en vooral Sint-Niklaas en Beveren de hoofdmoot bestaat uit vrijwillige brandweerlieden.

Hoe zwaarder men het programma maakt van de opleiding en hoe zwaarder men de oefeningen maakt, hoe meer vrijwilligers er daardoor afhaken.

Dit zou niet mogen, want in mijn ogen moet een vrijwilliger even goed opgeleid zijn als een professionele brandweerman. Zij moeten hetzelfde werk doen.

DEBATTEN

Met andere woorden: hier moeten we een evenwicht zoeken. En ik herhaal het: ook dit wil ik doen in samenspraak met de nieuw te vormen zones.

Ik denk en ik hoop dat het aanleiding zal geven tot meer kwaliteit en meer professionele aanpak.

U ziet dat de wet op de civiele hervorming noodzakelijk is. De feiten die u aanhaalt bewijzen dit des te meer.

Dank u.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER HET VOORSTEL OM MEERTALIGE FOLDERS TE MAKEN OVER WEGENWERKEN OP AUTOSNELWEGEN

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Opnieuw een vraag waar ik de heer gouverneur wens in te vatten.

Op 11 juni viel mijn oog op een Belga-bericht waarin ik las dat de gouverneur - vanuit een terechte bezorgdheid over verkeersongevallen waarvan een aantal met zware en zelfs dodelijke gevolgen naar aanleiding van wegenwerken op onze autosnelwegen - vroeg om een aantal maatregelen te nemen. In het betrokken bericht las ik dat de gouverneur onder meer dacht aan dynamische signalisatieborden alsook aan meertalige folders om de weggebruikers attent te maken op de wegenwerken.

Ik begrijp zijn bezorgdheid en ik denk dat wij geen elementen onbenut mogen laten om te vermijden dat er zoveel mogelijk ongevallen vermeden worden op onze wegen. Maar in deze denk ik ook dat het belangrijk is dat een gouverneur, die vaak toezicht houdt op de wettelijkheid van een aantal beslissingen van lokale besturen, ook zelf die wettelijkheid in het achterhoofd houdt.

Concreet gaat het over de toepassing van de taalwetgeving, die toch zeer formeel en zeer duidelijk is. En in het verleden is de provincie Oost-Vlaanderen al een paar keer op de vingers getikt wegens het niet conform handelen volgens de taalwetgeving.

Het verspreiden van meertalige folders aan weggebruikers is hiermee in strijd.

De taalwet zegt dat elke publicatie van onze overheid, in deze de gouverneur, op het grondgebied van Oost-Vlaanderen moet verspreid worden in de taal waar de zetel is gevestigd. Bij mijn weten is de zetel nog altijd gevestigd in Gent en moet het uitsluitend in het Nederlands gebeuren.

Ik denk trouwens, als hij bekommerd is om de buitenlandse chauffeurs die met een truck of een personenwagen op dat moment in onze provincie op de autosnelwegen rijden, dat er wel andere manieren bestaan dan het verspreiden van meertalige folders, bijvoorbeeld via een aantal verkeersborden met internationale symbolen.

Ik had dan ook graag vernomen van de gouverneur:

- of hij bereid is om zijn pleidooi, dat gericht was aan de Vlaamse overheid, in die zin bij te sturen dat hij zich houdt aan de wetgeving, zijnde de taalwetgeving?
- als hij daartoe bereid is, op welke wijze gaat hij dat doen?
- als hij van oordeel is om zijn standpunt terzake niet bij te sturen, waarom niet?

Dank u.

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren,
In tegenstelling met de voorgaande vragen ben ik een beetje verrast over de kern van deze vraag, waarbij u zich vragen stelt over de meertalige folders.

Na grondig onderzoek over de voorbije verkeersongevallen naar aanleiding van de verkeerswerken heb ik met alle hulpdiensten, wegbeheerders, mensen van het parket samen gezeten om te kijken hoe wij een aantal voorstellen kunnen doen in verband met de problematiek van deze ongevallen tijdens de werkzaamheden langs de E17.

Ik weet niet hoe u dat zelf inschat, maar ik vind deze ongevallen een zwarte bladzijde voor Oost-Vlaanderen in de eerste helft van dit jaar. Tussen 1 mei en nu zijn er 23 ongevallen gebeurd, waarvan verschillende met dodelijke afloop, verschillende ook met zwaargewonden, zeer veel lichtgewonden, enorm veel materiële schade en ook urenlange files.

Als men dat, diplomatiek dan, herleidt tot één zaak, met name het gevaar dat onze taalzuiverheid zou aangetast worden omdat één van de voorstellen die wij doen erin bestaat om meertalige informatie te geven aan de buitenlandse chauffeurs, dan vind ik dat u het probleem in een verkeerd daglicht stelt.

Mijnheer de Fractievoorzitter, bij 80% van deze ongevallen zijn er buitenlandse chauffeurs betrokken. Wij zijn een transitland en ik zeg in alle openheid dat ik geen voorstander ben om ons land te isoleren door aan de Vlaamse grens bijvoorbeeld de buitenlandse chauffeurs op één of andere wijze te verbieden ons land als passage te gebruiken.

Het moet u toch bekend zijn, Mijnheer de Fractievoorzitter, dat de Vlaamse overheid kan afwijken van het Nederlands in ons homogeen Nederlands taalgebied als hiervoor een aanvraag wordt ingediend en als hiervoor ook toelating wordt verleend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Op die wijze is er een afwijking gekomen en wordt de Vlaamse overheid toegelaten een brochure te verspreiden in vier andere talen om buitenlanders die zich hier komen vestigen, te verwelkomen.

Met andere woorden, ik ga mijn pleidooi behouden omdat ik vind dat er teveel buitenlandse chauffeurs bij betrokken zijn en dat in mijn ogen het belang van de veiligheid voorrang geniet op de taalzuiverheid. Dank u.

Applaus

VRAAG VAN KRISTINA COLEN OVER DE SLUITING VAN 'T ZUIVELCENTRUM TE DRONGEN

Mevrouw Colen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het educatief zuivelcentrum in Drongen-Baarle is ondertussen gestopt met haar werking. Als u weet dat daar jaarlijks 10 000 kinderen over de vloer kwamen, roept dat wel een aantal bedenkingen op, maar ik beperk mij tot deze die betrekking hebben op de provincie.

Het gebouw waarin het centrum is gevestigd, is een provinciaal gebouw. Dat komt nu vrij en moet een andere invulling krijgen.

Mijn vragen zijn heel concreet:

- welke andere invulling zal dat zijn?
- wat is de provincie voornemens te doen met dat gebouw?
- wanneer zal ze die beslissing nemen?

Het dient ook als ontmoetingscentrum, als sociaal knooppunt voor de gemeente. Het is goed bereikbaar, er is een parking aan, enz.

Mijn vraag is: mogen de verenigingen die daar nu gebruik van maken ondertussen nog verder dat gebouw gebruiken voor hun werking?

Wat er achteraf mee gebeurt, is waarschijnlijk niet in handen van de provincie.

Wat dan de werking zelf betreft.

De educatieve werking wordt stopgezet op een moment dat er nog geen alternatief is voorzien. Dat jonge kinderen niet echt goed weten waar de melk vandaan komt die 's ochtends op tafel staat, is algemeen geweten. Dus het vertrouwd geraken met zuivelproducten en hoe ze gemaakt worden, is zeker een zinvolle werking.

Is de provincie op de één of andere manier betrokken bij een alternatief project tot promotie van zuivel gericht op scholieren?

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij hebben recent kennis gekregen van de beslissing van de vzw Zuivelcentrum dat zij zichzelf zal opheffen. De volledige operatie zal rond zijn in september.

Dat heeft te maken met de subsidiëringpolitiek vanuit de VLAM, die vooral dit centrum betoelaagde.

Anderzijds waren er inkomsten van lidmaatschappen, onder meer van de provincie, de zuivelindustrie en grote landbouworganisaties.

De Vlaamse Dienst voor Agromarketing heeft een nieuwe politiek. Zij zegt dat zij zich niet gaan concentreren op specialistische punten, één in Peer dat al gesloten is en één in Drongen, maar dat zij gaan werken met zuivelambassadeurs over heel Vlaanderen. Dit zijn eigenlijk landbouwbedrijven die zich openstellen voor bezoeken van scholen, van andere groepen en die daar een geëigend educatief pakket zullen voor ontwikkelen.

Het is niet aan mij om te oordelen wat de beste optie is. In elk geval heeft men ons meegedeeld dat men stopt. Dit gebouw is gekocht in 1990, is eind 1991 beschikbaar gesteld om als zuivelcentrum te fungeren. Men voldoet niet meer aan de voorwaarden om het gratis te krijgen. We krijgen het ter beschikking.

Wij hebben onmiddellijk een schattingsverslag opgevraagd omdat we zelf niet direct een functie zagen. We hebben ondertussen informeel vernomen dat de stad Gent mogelijks interesse zou vertonen omdat zij in Drongen-Baarle accommodatie, vergaderingsinfrastructuur mist vanuit de gemeente.

Van zodra wij dat schattingsverslag krijgen, zullen we moeten oordelen of we naar een openbare verkoop gaan of in onderhandeling gaan met potentiële geïnteresseerden. U weet dat we ons minimum aan de schattingsprijs moeten houden. We zullen wat dat betreft zien.

Wat het educatieve luik betreft.

Het is nu eenmaal zo dat in het kerntakendebat één van de duidelijke afspraken was dat de provincie coördinerend zou optreden met betrekking tot landbouweducatie.

We hebben wat dat betreft een initiatief lopen in de provincie, met name Pierlepein. Dat is een educatief project dat op een speelse manier, met geëigende educatieve en pedagogisch verantwoorde projecten kinderen van de lagere school kennis laat maken met landbouwbedrijven in actie.

Mogelijk zal dat uitgebreid worden.

We hebben terzelfder tijd een platform op poten gezet - we noemen dat 'De Kleine Tafel Rond' - met de educatieve projecten die we kennen in deze provincie rond landbouw. We proberen die mensen regelmatig samen te brengen - dat kost niet veel - om hun projecten op elkaar te laten afstemmen, dubbel gebruik te vermijden en ervoor te zorgen dat er in elk geval een minimum aan autocontrole is op het pedagogisch verantwoord zijn van de projecten die men aanbiedt, rekening houdend met de leeftijdsklasse, de doelgroepen.

Dit wordt hoog gewaardeerd door het onderwijs.

Het heeft daarbij het voordeel - en daar valt wel iets te zeggen voor die ambassadeursfunctie - dat men een veel meer verspreide inplanting kan krijgen over de provincie, met diverse types boerderijen, dus niet alleen zuivelboerderijen, maar ook akkerbouwbedrijven, bedrijven die aan thuisverwerking doen van hoeveproducten, enz. Als we dat wat kunnen sporen met elkaar, zodat men niet in elkaars weg loopt, zullen we een meerwaarde kunnen realiseren met weinig financiële middelen.

Geresumeerd.

Het centrum komt vrij. We hebben een schattingsverslag. We zullen oordelen of we verkopen en op welke manier we dat zullen doen. Ondertussen is er informeel contact opgenomen door de stad Gent.

Wat het educatieve luik betreft doen we wat we afgesproken hebben in het kerntakendebat.

Dank u.

Mevrouw Colen

Dit wordt allicht vervolgd in de raad als de beslissing gevallen is.

Dank u.

VRAAG VAN GOEDELE DE COCK OVER HET FIETSPAD OP DE N16 TE TEMSE

Mevrouw De Cock

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In het Vlaamse parlement werden al twee vragen gesteld in verband met het sluiten van het fietspad op de N16 in Temse. De vragen kwamen van Jos Stassen en van Dirk De Cock.

Er zijn een aantal kennissen uit die regio die mij op de problemen hebben gewezen. Dit dossier leeft enorm sterk in Temse. Uit het lokale protest ontstond een afdeling van de fietsersbond. Een nog lopende petitie leverde eind april al meer dan 1 500 handtekeningen op. Zowel de reactie van het gemeentebestuur als van de Vlaamse overheid op het sluiten van dat fietspad laat de betrokkenen een beetje op hun honger zitten.

Door het sluiten van het fietspad zijn er nu twee alternatieve routes in gebruik en dit door het centrum van Temse. Die routes zijn echter onveilig voor de fietsers en ik denk dat we toch de zwakke weggebruiker zoveel mogelijk moeten beschermen.

De betrokken inwoners uit Temse hebben een voorstel uitgewerkt. Ze maken de suggestie om een nieuw fietspad langs de spoorlijn 54 Sint-Niklaas–Temse–Bornem aan te leggen. Het gemeentebestuur zegt hiervoor geen geld te hebben en minister Crevits antwoordt dat het tracé langsheen de spoorweg behoort tot het netwerk van fietspaden over lange afstand en dat het de bevoegdheid is van de provincie Oost-Vlaanderen.

Onze provincie wordt doorkruist door rivieren en kanalen, oude spoor- en trambeddingen. Deze hoofdassen zijn toch wel heel belangrijk om een fietsnetwerk uit te bouwen. We zijn daar in de provincie mee bezig.

Ieder jaar zou er door de deputatie een prioriteitenlijst worden opgemaakt van welke gedeeltes er kunnen gerealiseerd worden. De voorwaarde is wel dat de gemeente zorgt voor de verwerving van de gronden. Daarvan ben ik mij bewust. Maar de provincie Oost-Vlaanderen treedt op als bouwheer en financiert het project.

Er zijn echter ook subsidies te verkrijgen via het Fietsfonds van de Vlaamse overheid als de LAF onderdeel uitmaakt van het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk. Via Module 12 zou de overheid dit voor 100% kunnen subsidiëren.

Module 12 is er voor 'de aanleg van fietspaden van het bovenlokaal, functioneel fietsroutenetwerk buiten het gewestdomein als alternatief voor fietspaden langs gewestwegen'.

Het stuk van de N16, dat geschrap is, behoort daartoe.

Mijn vragen aan de deputatie zijn:

- het project Sint-Niklaas–Temse werd al overgemaakt aan de provinciale fietsambtenaar die het dossier verder zal opvolgen. Wat is de stand van zaken?
- zal de deputatie dit tracé op de prioriteitenlijst voor het LAF-netwerk plaatsen?
- ziet de deputatie een mogelijkheid om subsidies te verkrijgen van de Vlaamse overheid voor dit tracé?
- heeft de deputatie overleg gepleegd met het gemeentebestuur over de mogelijkheden tot ondersteuning voor de aanleg van een fietspad op dit tracé?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer loco de heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In overleg met collega Hertog zal ik proberen te antwoorden.

Het probleem is hier uiteraard bekend. Het is ook ter sprake gekomen toen de deputatie en de gouverneur op 14 december 2007 een bezoek brachten aan Temse.

Het is eigenlijk een beetje een prangend probleem. Er is een fietspad afgeschaft waardoor de situatie onveilig is geworden en voor de fietsers echt verslecht is.

DEBATTEN

Dus op 14 december 2007 was er een eerste overleg met de gemeente daarover naar aanleiding van dat bezoek en, recent, op 15 juni 2008 is er een stand van zaken gemaakt.

Twee luikjes in de vraag.

Ten eerste is er het probleem dat het Vlaamse gewest eigenlijk zelf gecreëerd heeft in het kader van de werken voor de aanleg van de nieuwe Scheldebrug. Het fietspad langs de N16 tussen de huidige brug en de Doornstraat is afgeschaft.

De fietsers met bestemming Doornstraat worden nu verplicht een aanzienlijke omweg te maken. Dat alleen is al vervelend, want we proberen juist zo kort mogelijke fietsverbindingen te creëren om het fietsen zo attractief mogelijk te maken.

De gemeente heeft die afschaffing terecht betreurd en het ter sprake gebracht op het overleg.

Dat afgeschafte fietspad maakte deel uit van het bovenlokaal functioneel fietsnetwerk dat door het Vlaamse gewest zelf werd uitgewerkt. En wij denken dat het Vlaamse gewest eigenlijk ook serieus moet meezoeken naar een alternatief. Ik kom daar straks nog even op terug als ik het heb over de toepassingsmodaliteiten van Module 12.

Ik denk dat we het daar perfect over eens zijn.

We doen dat best in samenspraak, niet alleen met het Vlaamse gewest, maar ook met de gemeente, eventueel met buurgemeenten en in elk geval met de provincie zelf en onze provinciale diensten.

Er is ondertussen een gesprek doorgedaan over die specifieke zaak tussen het Vlaamse gewest en de gemeente Temse, maar daar waren we niet bij. Wij hebben inmiddels een ander overleg gehad op 15 juni, maar daar zeg ik straks iets over.

Dat wat het eerste luik betreft.

Het probleem wordt onderkend. Een oplossing zoeken is niet simpel. Alhoewel, in het tweede luikje van uw vraag zit al een deeltje van de oplossing vervat.

U hebt het over de aanleg van een fietspad langs de spoorlijn 54 Sint-Niklaas-Mechelen.

De gemeente is dat zeer genegen en heeft dat met ons ter sprake gebracht.

Maar hier gaat het om een fietspad dat wij 100% zouden betoelagen, een langeafstandsfietspad. Het is erkend op die basis.

De gemeente moet voor de onteigening zorgen en zegt: "Eigenlijk is een stuk van het probleem gecreëerd door het Vlaamse gewest, dus zij zouden minstens toch voor een deel van dat fietspad de Module 12 moeten kunnen van toepassing stellen en een stuk tussenkomen in de onteigeningskosten."

Dat is een beetje de problematiek.

Ik ga u de details besparen, maar u kunt die van mij gerust op papier krijgen.

Kortom: de provincie is, denken we, vooruitziend geweest in die zaak door het fietspad langs de spoorlijn 54 op te nemen in de kaart met de langeafstandsfietspaden. Daar is het nodige voor gedaan. De bal ligt vandaag in het kamp van de gemeente.

De gemeente probeert terecht Module 12 van toepassing te krijgen omdat ze zegt dat ze het probleem niet volledig hebben gecreëerd en het Vlaamse gewest ook zou moeten tussenkomen.

We hebben wat dat betreft recent overleg gehad. De boodschap die we meegegeven hebben op 15 juni, zowel aan de vertegenwoordigers van de gemeente Temse als aan die van andere gemeenten - want we hadden een regio-overleg in Sint-Niklaas en daar heeft de provinciale Mobiliteitsdienst heel die zaak toegelicht - is dat er een erkenning is als langeafstandsfietspad. Wij zijn bereid te investeren, maar eerst moeten de onteigeningen gebeuren.

Wij hopen dat men snel tot een akkoord komt of tot de vaststelling dat er geen akkoord mogelijk is tussen het Vlaamse gewest en de gemeente Temse.

Dank u.

Mevrouw De Cock

Misschien nog een kleine vraag.

Laat u het volledig aan de gemeente over om nog contact op te nemen met het Vlaamse gewest? Of zal de deputatie ook stappen ondernemen?

De heer gedeputeerde Vercamer

Als de gemeente onze bemiddeling vraagt, zullen we die graag verlenen.

**VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER HET TOEKENNEN VAN EEN SUBSIDIE AAN HET HERDENKINGSCOMITÉ
ANTON VAN WILDERODE VOOR DE BOUW VAN EEN SOKKEL VOOR HET BAS-RELIËF**

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik kan redelijk kort zijn.

In het stuk, zoals aan de agenda toegevoegd, werd de problematiek geschetst in verband met het bas-reliëf ter ere van Anton van Wilderode.

De subsidiëring, of de kosten, voor de sokkel van het bas-reliëf heeft kennelijk enige tijd op zich laten wachten. Blijkbaar was men er in de provincie niet echt uit wie dat al dan niet zou moeten financieren, zijnde de dienst Cultuur of de dienst Monumenten en Landschappen.

Ik ben een beetje verwonderd dat er daarin zo is getalmd. Men had daar veel vlugger een beslissing kunnen in nemen. Het gaat uiteindelijk niet over zo een immens bedrag.

Ik heb ondertussen vernomen dat er, nadat collega Waterschoot zijn vraag had ingediend, effectief een beslissing is gekomen inzake de subsidie. Dus de betrokken organisator of initiatiefnemer zal zijn centen krijgen.

Maar ik had toch graag vernomen van de deputatie waarom dat zolang heeft aangesleept. Dat is toch niet echt een bewijs van behoorlijk bestuur.

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Er is eigenlijk nooit enige betwisting geweest tussen de dienst Cultuur en de dienst Cultuurpatrimonium over wie voor de oprichting van dit moment zou zorgen. Het dossier is van bij de aanvang behandeld door dienst 92, daarbij geholpen door de Technische Dienst.

Het is juist naar aanleiding van de hernieuwde vraag van februari 2008 dat er door dienst 92, in overleg met het herdenkingscomité zelf, een samenwerkingsakkoord werd opgesteld waarbij het comité zou zorgen voor de praktische uitvoering van de bouw van het monument en onze dienst de daaraan verbonden kosten zou dragen. Deze werkwijze werd voorgesteld omdat dienst 92 niet over andere budgetmogelijkheden beschikt dan deze voor de aanmaak en de koop van dit monumentje en ook omdat we ervan overtuigd waren dat wanneer het comité het zelf zou plaatsen het goedkoper zou zijn.

Het ontwerp werd op 7 april 2008 overgemaakt. Wij hebben dat in de deputatie besproken en goedgekeurd. De kostenraming werd pas op 4 juni aan onze deputatie bezorgd. We hebben dat ook onmiddellijk goedgekeurd. De offerte bedroeg, zoals u terecht zegt, heel weinig, meer bepaald 1 260 EUR, btw exclusief, wat eigenlijk lager was dan wat oorspronkelijk gepland was, namelijk 2 000 EUR.

DEBATTEN

Ik kan u zeggen dat een voorstel van samenwerkingsovereenkomst op 19 juni aan de deputatie werd voorgelegd waarbij het herdenkingsmonument zal worden geplaatst en wij een bedrag van 1 350 EUR, inclusief btw, zullen betalen voor de oprichting van deze sokkel.
Dank u.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE PRINCIPEOVEREENKOMST "ONTWIKKELINGSPROJECT SITE WAALSE KROOK" (CF. PROVINCIERAADSBSLUIT 14 MEI 2008)

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De inkt van de principeovereenkomst is wellicht nog niet droog, maar graag wens ik van de gelegenheid gebruik te maken om nog even in te pikken op het debat van vorige maand.
Men heeft ook op basis daarvan het verslag aan de raad en het raadsbesluit gewijzigd en zelfs een speciale beslissing deputatie genomen, want de provincie wou zeer duidelijk tonen dat ze zich enkel engageerde voor het onderzoek en geen verdere engagementen wou uitspreken. Vandaar dat men in het verslag aan de raad en ook in het raadsbesluit duidelijk gesteld heeft dat men het project van de Waalse Krook voorwaardelijk wil ondersteunen omdat dit onderzoekscentrum mogelijk past in het innovatie- en streekontwikkelingsbeleid.
Men heeft er duidelijk op gewezen dat er nog geen enkele zekerheid is, dat het engagement enkel ging over het onderzoek, zoals hier vandaag aan de orde.

Ik heb er met zoveel woorden in de provincieraad van vorige maand de gedeputeerde op gewezen dat in de principeovereenkomst zelf – toch in feite het officiële stuk, de akte die ook ondertekend werd – die passage niet was gewijzigd.
Nochtans heeft men hier toen, tenzij mijn geheugen mij in de steek zou laten, bevestigd dat de principeovereenkomst in die zin werd opgesteld, dus met de termen 'voorwaardelijk' en 'mogelijk'.

Ik had graag van de deputatie vernomen hoe zij dat rijmt met het gegeven – en het is ook toegevoegd aan het elektronische stuk – dat wanneer ik hier het stuk ter lezing krijg de termen 'voorwaardelijk' en 'mogelijk' niet zijn opgenomen.

Wanneer wij ons engageren in een akte, ondertekend door niet de minste, niet alleen door de griffier, maar ook door u, als gedeputeerde, is het toch wel heel belangrijk dat wanneer wij hier een aantal grote engagementen stemmen deze woordelijk worden overgenomen in een dergelijke overeenkomst. Eén van de redenen zal misschien zijn van 'het stuk was al gestemd in de gemeenteraad en wij moesten het doen'.
Maar wanneer we er dan toch zo sterk aan houden dat die termen worden opgenomen én in de beslissing van de deputatie én in de beslissing van de raad, betreur ik het een beetje dat ze in het belangrijkste stuk ontbreken.

Ik had dan ook graag vernomen hoe men:
- hier is tewerk gegaan?
- verklaart dat het alsnog op die manier is gebeurd, daar waar toch het engagement op een andere manier is tot stand gekomen?
Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik kan niet anders dan de heer Veys gelijk geven en zeggen dat er hier een administratieve vergissing is gebeurd, evenwel zonder gevolgen.
De beslissing van de raad zal ook uitgevoerd worden en is in codicil meegedeeld.
Ik zal mij nader verklaren.

Ik begin dus met te zeggen dat u dat terecht hebt opgemerkt.
Op 28 april werd een nota deputatie voorbereid die op 30 april staande de zitting door de deputatie werd aanvaard teneinde deze te kunnen voorbrengen en voorlezen op de 4de commissie van 7 mei.

Er zijn twee opmerkingen gemaakt.

Ten eerste werden de heer provinciegriffier en ikzelf aangeduid om deze overeenkomst te ondertekenen. Dat gaat niet over de overeenkomst voor het oprichten van de Waalse Krook, maar alleen over de overeenkomst betreffende het onderzoek over de haalbaarheidsstudie.

Het is inderdaad juist dat de brief, zijnde de opschortende voorwaarde, in de finaleovereenkomst werd opgenomen en dat wij dat na onderlinge bespreking, in akkoord met de volledige deputatie en gehoord ook wat er in de 4de commissie werd gezegd, nog gepreciseerd hebben. Die tweede brief is door administratieve vergetelheid - het was juist voor Pinksteren, ik wil hier niemand een steen werpen - niet meegenomen.

Maar ik herhaal klaar en duidelijk: het enige dat voor ons telt, is de beslissing van de deputatie die door de provincieraad op 14 mei is goedgekeurd.

Dat standpunt blijft.

Ik wil het nog even herhalen. Wij hebben in een begeleidend schrijven onmiddellijk, maar het is te laat toegekomen en het is er als codicil aangehecht, geschreven: "We maken u attent op het feit dat het zal gebeuren onder opschortende voorwaarde van de goedkeuring door de provincieraad van 14 mei. Bovendien willen wij er uitdrukkelijk op wijzen dat het provinciebestuur zich momenteel niet verder wenst te engageren dan tot de eerste fase van het project, namelijk het opstellen van een masterplan en een haalbaarheidsstudie. Na evaluatie ervan zal het provinciebestuur de opportuniteit van verdere deelname aan het project onderzoeken. Als het provinciebestuur het opportuun vindt om verder in dit project te stappen, zal een duidelijke invulling en herkenbaarheid doorslaggevend zijn evenals eigendoms- en bestuursrechten, evenredig met de inbreng in de op te richten constructie."

Dit alles, Mijnheer Veys, om u te zeggen dat u wat de formele vorm van het stuk betreft volledig gelijk hebt en dat het absoluut nodig was dat de tekst die door deze raad is goedgekeurd, daar woordelijk werd in opgenomen, wat niet is gebeurd en waarvoor wij ons natuurlijk verontschuldigen.

Maar het is dus rechtgezet door deze brief.

Dank u.

De heer Veys

Ik zou gewoon willen zeggen aan de gedeputeerde dat hij moet begrijpen dat een dergelijk voorval een beetje in strijd is met zijn reputatie op juridisch vlak.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE BEVLAGGING VAN PROVINCIALE GEBOUWEN OP 11 JULI

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er is ook een jaarlijks weerkerend stokpaardje, met name de problematiek van de bevlagging van de provinciale gebouwen.

In deze is er een objectieve bondgenoot inzake mijn bezorgdheid omtrent die bevlagging, met name "De Draak, het Vlaams Overleg Gent". Zij maakt er een goede traditie van al vele jaren alle officiële overheidsgebouwen op het grondgebied van Gent te controleren. Dat zijn de gebouwen van het OCMW, de Vlaamse gemeenschap, het departement Onderwijs, de stad Gent, de provincie Oost-Vlaanderen natuurlijk ook.

Ze maken daar telkens een rapport van.

Er zijn ook een aantal overlegmomenten geweest met de gouverneur, die in deze toch een soort toezichtsfunctie uitoefent.

Concreet blijkt uit hun rapport van het voorbije jaar 2007, daar waar de gedeputeerde op de provincieraad van april 2007 verklaard had dat hij maatregelen ging nemen zodanig dat alle provinciale gebouwen gingen voldoen aan het decreet en de omzendbrief inzake bevlagging op 11 juli, dat nog steeds niet alle gebouwen bevlagd werden conform het decreet.

DEBATTEN

Ik heb in mijn schrijven een aantal gebouwen opgesomd:

- Mercator hogeschool;
- Departement Handelswetenschappen en Bedrijfskunde;
- Provinciaal Centrum voor Kunst en Cultuur 'Caermersklooster';
- Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek;
- Provinciaal archief;
- Toerisme Oost-Vlaanderen;
- 't Zuivelcentrum. Tot op heden is dat nog provinciaal eigendom. In het verleden hebben we daar al een discussie over gehad. Het is weliswaar een provinciaal gebouw waarin een externe dienst is gevestigd. In deze denk ik dat het decreet spreekt over provinciale gebouwen, ongeacht wie daar al dan niet in gevestigd is.

Nu had ik graag toch nog even, op minder dan een maand vóór 11 juli 2008, gevraagd welke garanties men geeft dat in 2008 de gebouwen wel conform het decreet zullen bevestigd worden.

Er is ook de problematiek van de wijze waarop ze bevestigd worden.

U hebt vorig jaar gesteld dat u het met een staander zou doen. Wij zien hier ook een staander, maar aan de buitenzijde van het gebouw kan men dat moeilijk zien. Ook in de inkomhal is het niet altijd evident om die staander te zien.

Het decreet spreekt over de bevestiging aan de buitenzijde of toch visueel zichtbaar, dat men niet door een raam of door een glazen deur moet kijken.

Vandaar mijn vragen:

- hoe verklaart de deputatie dat ondanks haar engagement volgens de cijfers van De Draak nog steeds niet alle gebouwen op 11 juli 2007 werden bevestigd?
- zijn er eventueel extra maatregelen die de deputatie zal nemen voor dit jaar?
- wat betreft de problematiek van de kleine staander, in hoeverre is dat conform het decreet?
- voldoet een staander, met een aantal vlaggen, aan het decreet?
- in welke mate is men bereid om de andere lokale besturen in Oost-Vlaanderen – gemeente- en stadsbesturen, OCMW's, er zijn er heel veel – te wijzen op de noodzaak van die bevestiging op 11 juli?
- zijn er eventueel sancties mogelijk die men kan nemen wanneer men in gebreke blijft?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
"A neverending story", maar we kunnen maar ons best doen.

In elk geval is iedereen op 29 mei per mail nog eens herinnerd aan de afspraken en aan de instructies die dienaangaande bestaan. De instructies die wij rondsturen, zijn de protocollaire regels wat de bevestiging betreft. We hebben er nu voor alle zekerheid moeten aan toevoegen dat ze niet mogen vergeten om ook de provinciale vlag te hijsen.

Ik heb wat dat betreft een kleine verduidelijking naar de diensten gestuurd. Ik heb hen laten weten dat er moet bevestigd worden conform onze afspraken en dat men in elk geval, ook als het waait tenminste, de provinciale vlag moet laten wapperen.

De dienst Onthaal staat in voor de protocollaire regels en om die mee te delen. De Technische Dienst, dienst 31, moet ervoor zorgen dat de vlaggen kunnen hangen.

We hebben nu voor alle zekerheid de afspraak gemaakt dat daar waar we nog vlaggenmasten voorzien we er voor alle zekerheid vijf zullen hangen. Daaraan kan dan de Vlaamse leeuw wapperen, de Belgische driekleur, de provinciale vlag, daaraan kan ook de Europese vlag wapperen en eventueel de eigen vlag van het instituut of de dienst waarover we het hebben of van een gastland, of van de stad Gent, of een andere stad.

Het nodige zal worden gedaan. Dat staat nu allemaal op papier.

Wat het Zuivelcentrum betreft blijf ik erbij: dat was eigendom van de provincie, maar ter beschikking gesteld aan een derde. Het is aan die derde om al dan niet te bevlagen. En zolang die vlaggen de openbare orde of de goede zeden niet verstoren, kan de gebruiker daar hangen wat hij of zij wil.

Wij hebben de gemeenten nog niet aangeschreven daarover. We zijn dat eigenlijk ook niet van plan, want die instructies zijn algemeen gekend. Daar bestaan zowel Belgische als Vlaamse protocollaire regels over. Die zijn in goede afspraak met elkaar genomen en gecoördineerd. Die spreken elkaar niet tegen.

En indien een gemeente niet zou bevlagen, kunnen wij zeker geen sancties treffen. Ik denk ook niet dat andere besturen dat kunnen doen. Ze kunnen wel zeggen dat het niet hoffelijk is als men de vigerende codes niet toepast.

Geresumeerd.

Men heeft dit jaar echt tijdig verwittigd. Men heeft al het nodige gedaan om ervoor te zorgen dat er voldoende bevlaging zal zijn. De Draak heeft niet altijd gelijk. Zo was bijvoorbeeld wel de vereiste bevlaging aanwezig op het gebouw van het provinciaal archief, maar de vlag die men zocht, hing achter het hoekje. Men moet dus goed kijken als men rondrijdt om alles te zien of niet te zien.

Dank u.

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren,

Op het tweede luik van de vraag van mijnheer Veys zou ik willen zeggen – en u hebt het vermeld - dat we al verschillende overlegmomenten hebben gehad met De Draak. Ze zijn daar een beetje de wakkere burger in.

Ik apprecieer hun houding wel.

Ze hebben principieel natuurlijk gelijk dat wij als Vlamingen fier moeten zijn op onze symbolen. Dus op dat vlak ondersteun ik hun principiële benadering.

Maar we moeten kijken naar een redelijke oplossing.

In deze moet ik twee zaken zeggen.

Betreffende uw eerste vraag - quid met de federale gebouwen - was er nogal wat onduidelijkheid over de toepassing van het decreet van 7 november 1990. Ik heb in dat verband een raadpleging gedaan bij de minister van Binnenlands Bestuur, de heer Marino Keulen, en hij heeft mij het volgende geantwoord:

1. de federale gebouwen vallen ook onder het decreet;
2. de betekenis van het begrip 'gebouw met een openbare bestemming' moet als dusdanig worden geïnterpreteerd naar de gemeenten toe. Dit geldt uiteraard voor de gemeentehuizen, OCMW-gebouwen, culturele centra en sportcentra. Het geldt bijvoorbeeld niet voor monumenten. Ik geef dat mee. Dat staat ook in het antwoord;
3. specifiek naar het onderwijs toe: het decreet is niet van toepassing voor het vrij onderwijs. Het decreet is wel van toepassing voor het gemeenschapsonderwijs. Hierbij wijst hij ook op een redelijke toepassing en zegt van zich vooral te concentreren op de hoofdgebouwen. U weet dat men op campussen zeer veel gebouwen heeft, dus daar wordt de toepassing vereist op het hoofdgebouw van de campus, de universiteit, de hogeschool.

Mijnheer de Fractievoorzitter, ik heb al die zaken doorgestuurd aan de 65 burgemeesters van onze provincie en de verantwoordelijkheid voor de toepassing ervan ligt bij hen.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Gedeputeerde,

Ik heb niet echt een antwoord gekregen op mijn vraag in verband met die staander.

In hoeverre voldoet een staander die bijvoorbeeld in de inkomhal van een gebouw staat en niet langs de buitenzijde zichtbaar is aan de bepalingen in het decreet?

U spreekt van een staander. Ik vermoed dat dit niet hetzelfde is als een vlaggenmast.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Ik bedoelde vlaggenmast, Mijnheer de Voorzitter.

PUNT 2

UITGESTELD PUNT ZITTING 14 MEI 2008:

INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER CYBERAANVALLEN OP OVERHEIDSCOMPUTERS

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Begin mei ontdekte de Belgische Staatsveiligheid – soms ontdekken ze inderdaad iets – dat er cyberaanvallen zijn uitgevoerd op belangrijke computers van de federale overheid. Volgens minister van Justitie Jo Vandeuren – toch een solide, betrouwbare CD&V'er, die zoals wij weten altijd de waarheid spreekt – leidden alle sporen van de elektronische spionage naar China.

De hackers gebruikten e-mails waarin verborgen software verwerkt zat. Daarmee konden ze vervolgens informatie van de computers halen. In Nederland is ongeveer hetzelfde gebeurd en het waren vrijwel zeker ook Chinese hackers. Minister Vandeuren zei er nog bij: "China is bijzonder geïnteresseerd in België omdat de NAVO en de Europese Unie hier gevestigd zijn, maar ook omdat België veel banden met Afrika heeft. Het is nog niet bewezen dat China achter de aanvallen zit, maar alles wijst wel in die richting." Het Comité I is reeds met een onderzoek gestart. Dit feit toont toch aan dat men de zaak zeer ernstig neemt.

Soms is het gemakkelijk om klein en onbelangrijk te zijn. Een provincie is politiek gezien natuurlijk niet belangrijk genoeg om het hoofddoelwit te worden van een cyberaanval van een vijandelijke mogendheid. We moeten bescheiden genoeg zijn om dat toe te geven. Maar economisch gezien is er bij ons wel heel wat te halen. Onze provinciale websteaks zijn wel een interessant doelwit, omdat de hackers via daar toegang zouden kunnen krijgen tot een hele reeks bedrijven. In de eerste plaats gaat het natuurlijk over de bedrijven die deelnemen aan onze Chinaprojecten, maar ook over de bedrijven die om gelijk welke andere reden via e-mail of internet in contact staan met de provincie. En dat zijn er zeer veel.

Bovendien kan de provincie een goed tussendoel zijn. Als je een cyberaanval uitvoert, is het soms heel lastig om het hoofddoel te raken. Je geraakt niet rechtstreeks binnen in de systemen van het Pentagon of het Israëliëse ministerie van Buitenlandse Zaken. Maar als je eerst infiltreert in een gewone webstek of een netwerkje van een kleine stad in Amerika, en vandaar naar een groter bedrijf, geraak je er soms wel. Soms moet je de zwakke plek zoeken en wij zouden wel eens zo een zwakke plek kunnen zijn van waaruit men dan verder naar beneden, de bedrijven, en naar boven, de hogere overheden, probeert te infiltreren.

Ik heb 3 concrete vragen:

- Heeft de provincie de nodige maatregelen genomen om cyberaanvallen van de Chinese autoriteiten af te weren? En zeg nu niet dat de gewone, gebruikelijke maatregelen genomen zijn. Dat is hier niet voldoende. Die zullen er zeker wel zijn want anders lag het net voortdurend plat door cyberaanvallen van amateurs en studenten. Dit zijn cyberaanvallen die georganiseerd worden door een mogendheid met zeer intelligente mensen. Ze hadden al een technologische beschaving voor wij er aan begonnen waren en ze worden gesteund door een systeem dat de beste hightech heeft die er voor geld te koop is.
- Als blijkt dat de recente cyberaanvallen inderdaad het werk zijn van de Chinese overheid, gaan we dat dan gewoon over onze kant laten gaan? Gaat dat geen gevolgen moeten hebben voor onze relaties met China? Ze zijn hier altijd – te veel naar mijn smaak – met open armen ontvangen, er zijn de hartelijkste relaties en de innigste vriendschapsbanden enzoverder. Gaan we dat blijven doen als blijkt dat zij van onze goedheid, ons vertrouwen en onze gastvrijheid misbruik hebben gemaakt door proberen te spioneren in de computers van onze regering, onze federale overheid. Doen we alsof er niets aan de hand is? Zijn we dan nog even dikke vrienden of trekken we daar besluiten uit?

- De derde vraag vereist misschien iets meer toelichting. In hoeverre zou de provincie juridisch aansprakelijk gesteld kunnen worden als China of iemand anders via ons in een bedrijf zou gaan spioneren en de bedrijfsgegevens weghaalt?

Ik licht dat eventjes toe aan de hand van een praktijkvoorbeeld. Veronderstel eens dat een bedrijfsleider naar de rechtbank stapt en zegt dat er een firma e-mails heeft gestuurd waar spyware in zat. Daardoor hebben ze al zijn bedrijfsgegevens kunnen aftappen en kopiëren en heeft hij een aantal miljoen schade geleden. Als die bedrijfsleider eist dat die firma de schade moet vergoeden, zal de rechter allicht vragen wat voor firma dat was. Als die man dan moet zeggen dat het een firma was die foto's doorstuurde van 'beautiful Russian Women', zal die rechter zeggen dat die man roekeloos was en maar voorzichtiger moest zijn omdat je weet dat e-mails van zo'n firma vol zitten met virussen, trojans en spyware. De rechter zal dus zeggen dat hij maar uit zijn doppen moest kijken, en dat is terecht denk ik. Maar veronderstel nu eens dat die bedrijfsleider zegt dat hij eerst een waarschuwing kreeg, die u allemaal wel al eens hebt gezien, met de melding: "Ik ken deze afzender niet, de inhoud van deze mail bevat mogelijk informatie of programma's die schadelijke kunnen zijn voor uw computer. Moet ik deze afzender toegang verlenen?" En als je dan verstandig bent, kijk je even van wie de mail komt. Als dat iets is in de trant van 'beautiful Russian Women', dan zeg je "neen ik wil geen toegang verlenen", maar is dat van het Rekenhof, het Vlaams Belang of de provincie Oost-Vlaanderen dan klik je op "ja". Je kan er dan vanuit gaan dat het wel in orde is en dat de beveiliging wat scherp ingesteld staat. Maar dan krijg je een heel interessant juridisch probleem. De rechter kan dan in alle redelijkheid als een feitenkwesie vaststellen dat de gebruiker hier voldoende voorzorgsmaatregelen heeft genomen want hij heeft goede firewalls, goede antivirusprogramma's en beveiligingen. De normale voorzichtigheid is in acht genomen zoals het hoort. De rechter zou kunnen beslissen dat als een gebruiker een e-mail krijgt van een solide instelling zoals het provinciebestuur, hij ervan uit mag gaan dat die mails, binnen de normale termen, veilig zijn en dat hij toegang mag verlenen. Hij zou er dan kunnen bijzeggen dat de verantwoordelijkheid op het hogere niveau ligt en dat wij er vooral voor moeten zorgen dat onze websites en ons internetgebruik veilig zijn. Ik wil maar zeggen dat we eventueel aansprakelijk gesteld zouden kunnen worden als anderen schade ondervinden door onze nalatigheid.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Op de eerste vraag kan ik antwoorden dat wij handelen als een goede huisvader en met de best beschikbare technologie proberen om dergelijke aanvallen te voorkomen. Wij zijn daar tot nu toe gelukkig nog niet het slachtoffer van geweest. We denken dat we zoveel en zo goed als mogelijk firewalls, spamfilters en dergelijke hebben opgericht. Excuseer mij de Engelse terminologie, maar u hebt de woorden zelf gebruikt, daarmee dat ik ze ook durf te gebruiken.

Op uw tweede vraag kan ik antwoorden dat we ons zullen kwaad maken als de Chinese overheid dat doet. We gaan zeer boos zijn en we zullen dan passende maatregelen moeten treffen in overleg met het ministerie van Buitenlandse Zaken. We zijn daar tot hier toe gelukkig van gespaard gebleven. Je kan ook niet alles voorzien in het leven. "Als de hemel invalt, zitten we er allemaal onder", zeg ik dan.

Ten derde is er uw vraag over de juridische aansprakelijkheid. Ik denk dat u een hypothetisch geval ontwikkelt, maar het zou een interessante doctoraatsverhandeling kunnen worden voor juristen. Dat is een tip, misschien kan je dat aan de faculteit rechten eens laten onderzoeken. Vandaag zijn we daar nog niet mee geconfronteerd. Ik zou kunnen antwoorden met het bekende citaat van een bekend ex-eersteminister, dat wij maar moeten reageren als de feiten zich echt voordoen. Vandaag is dat dus nog niet het geval.

Geresumeerd, wij handelen als een goede huisvader, we doen ons best om ons zoveel mogelijk te beschermen, niet alleen tegen de Chinezen, maar tegenover iedereen die slechte bedoelingen heeft met ons informaticasysteem.

DEBATTEN

PUNT 3

UITGESTELD PUNT ZITTING 14 MEI 2008:

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE VLAAMSE OPERA

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De aanleiding van mijn interpellatie is de overeenkomst die in de provincieraad van 12 december 2001 werd gesloten met de toenmalige "Centres of Excellence", de huidige "Culturele Ambassadeurs". Dat is dus al een hele tijd geleden. Aangezien het toen ging om een overeenkomst die liep van 2002 tot 2006, zouden we er toch van mogen uitgaan, we zijn nu juni 2008, dat er een gelijkaardig initiatief zou genomen worden vanuit de deputatie om opnieuw tot een dergelijke overeenkomst te komen. De deputatie kan ook afstappen van het principe van die culturele ambassadeurs, zodat de betrokken organisaties een subsidie krijgen, weliswaar een grotere, maar dat de verstandhouding identiek is aan deze met andere culturele instellingen.

Ik heb de moeite gedaan om het debat dat aan het punt van die culturele ambassadeurs vooraf ging op te zoeken, alsook de principes die men toen heeft gestemd. Uiteindelijk ging het toch over een overeenkomst waar in niet minder dan 15 artikelen een aantal engagementen werden vastgelegd, zowel vanuit de betrokken instellingen als vanuit de provincie. De provincie engageerde zich tot het ontwikkelen en financieren van een aantal initiatieven en daarom verwondert het mij een beetje dat men in 2008 niet meer met dergelijke overeenkomst werkt. Ik weet natuurlijk dat de betrokken organisaties verder ondersteund worden, dus er is niet meteen reden tot paniek. Anderzijds vraag ik toch wel dat er een duidelijke bevestiging komt van de rol van die culturele ambassadeurs, tenzij ik vandaag verneem dat het provinciebestuur afstapt van dit volledige principe. Ik heb opgemerkt dat, behalve tijdens de besprekingen van het budget, die term in feite nog zeer weinig voorkomt. Daarnaast is er weinig van te merken – behalve op vlak van financiering – dat wij de betrokken instellingen zoals het Festival van Vlaanderen, het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen, de Vlaamse Opera, het Publiektheater Gent en het Kunstencentrum De Vooruit beschouwen als culturele ambassadeurs. Mijn eerste vraag is dus wat de huidige visie is op het principe van die culturele ambassadeurs.

Ik denk dat er zich financieel niet meteen een probleem stelt want de subsidie is ooit hoger geweest. Maar daarnaast is er natuurlijk de noodzaak dat men die overeenkomst actualiseert. Ik weet wel dat er met de leden van de vierde commissie een aantal afspraken zijn inzake de aanwezigheid op de verschillende vertoningen van de culturele ambassadeurs. Maar behoudens een interne regeling van de leden van de vierde commissie denk ik toch dat wij als provincie Oost-Vlaanderen ons engagement of de filosofie die wij wensen te hanteren bij deze benaming van culturele ambassadeur ook toch wel wat meer vlees moeten geven dan enkel een interne afsprakenregeling voor vrijkaarten.

Een tweede aspect betreft de Vlaamse Opera. Dit dossier kwam voor in de provincieraad van 19 januari 2005. Op dat moment verkeerde de Vlaamse Opera in financieel ongunstige papieren. Ondertussen zijn we al een paar jaar verder en ik verwijs bijvoorbeeld naar het verhaal van NT Gent, waar toch na eerdere onheilsberichten mogelijks enige financiële ademruimte in zicht is, maar ook daar is men nog niet aan de nieuwe patatjes. Concreet had ik graag van de deputatie vernomen wat haar visie is en hoe zij in feite de werking van de Vlaamse Opera evalueert. Want er is ook nog steeds discussie over Antwerpen versus Gent. Ook lokale politici, en ik verwijs dan naar het stadsbestuur van Gent en de voorzitter van de Vlaamse Opera, leggen toch andere klemtonen. Als we naar het programma-aanbod kijken, in hoeverre oordeelt de provincie Oost-Vlaanderen dat zij of de Oost-Vlaming of de Gentenaar in deze voldoende wordt bediend en voldoende investeert in voorstellingen in Gent?

De abonnementsformules zijn daar natuurlijk ook aan gekoppeld en ook daar hoor ik weer enige wrevel. Ondanks het toch mooie programma, is het soms zeer moeilijk om alle voorstellingen bij te wonen. Misschien is dat aan een evaluatie toe.

Wat het financiële luik betreft zijn wij als provincie Oost-Vlaanderen niet vertegenwoordigd in de raad van bestuur. Maar is dat een noodzaak? Neen, maar het is natuurlijk wel een handicap wanneer men van nabij de financiële situatie wenst op te volgen of als men regelmatig op tafel wenst te kloppen zodat de aandacht van de Vlaamse Opera niet enkel naar Antwerpen zou gaan, maar ook naar Oost-Vlaanderen, meerbepaald Gent.

Tot slot herhaal ik nog even mijn twee vragen in verband met de samenwerkingsovereenkomst. Wat is de huidige samenwerkingsovereenkomst? Ik vermoed dat er wel één is daar, er in het verleden een overeenkomst voor de culturele ambassadeurs werd gestemd in de provincieraad. Is men dan ook van plan om een nieuwe overeenkomst voor te leggen? Wat is daar de visie rond?

Dank u wel.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De eerste vraag van de heer Veys kwam op het volgende neer: "Hoe evalueert de deputatie de werking, de programmatie en de abonnementsformules van de Vlaamse Opera?"

Ik moet zeggen dat de Vlaamse Opera de voorbije jaren onder leiding van intendant Marc Clemeur ontegensprekelijk goed werk heeft geleverd, dat mogen we zeggen. Artistiek scoort de opera nog zeer goed, want ook de abonnees uit Nederland en Noord-Frankrijk vinden hun weg naar de opera. Bovendien worden er regelmatig operaproducties van Vlaamse regisseurs in het buitenland verkocht. Ik denk daarbij aan Guy Joosten en Ivo Van Hove.

De Vlaamse Opera is één van de vijf culturele ambassadeurs en is reeds vele jaren een partner in het cultuurbeleid van onze provincie. Tot het einde van 2006, dus het einde van de laatste meerjarige overeenkomst, werden alle afspraken – dus ook deze rond de ontwikkeling van een uitgebreid specifiek aanbod aan operaprogramma's – strikt nagekomen. De abonnementsformules zijn wat ze zijn. Die slopen natuurlijk een groot deel van de beschikbare plaatsen op, maar u begrijpt dat zonder een uitgebreid en vaststaand aanbod een opera moeilijk verder kan leven. Inderdaad, een groot aantal plaatsen worden ingenomen via abonnementsformules, maar anderzijds blijven er toch ook nog voldoende losse plaatsen te koop aan democratische prijzen heeft men mij verteld.

Het moet ook onderlijnd worden dat de opera de laatste jaren gaandeweg meer aandacht heeft besteed aan jong talent, dus talent van eigen bodem. Ik denk maar aan de Lokerse sopraan Hendrickje Van Kerkhove en ook aan een posthogeschoolopleiding aan de Operastudio Vlaanderen waarbij toch gerekruteerd wordt op eigen veld. Via een uitgebreid educatief aanbod, met heel veel aandacht voor jongeren, werden en worden nog steeds veel inspanningen gedaan om de drempel naar het operagebeuren zo laag mogelijk te houden en om een zo ruim en zo divers mogelijk publiek te kunnen bereiken.

Ik denk dat de financiële situatie van de Vlaamse Opera, voor zover gekend, geen problemen oplevert. Ik mag u ook zeggen dat de toelage van de Vlaamse Gemeenschap samen met deze van de steden Gent en Antwerpen meer dan 3 200 000 EUR is. Ik mag daar ook op zeggen dat – zelfs met de subsidie die wij geven als culturele ambassadeur – onze 202 000 EUR of 210 000 EUR in 2008, wij slechts 2% betekenen van de totale middelen die de opera nodig heeft om nationaal en internationaal op niveau te blijven werken. Dat moeten we ook durven erkennen. De intentie is, en dat is een antwoord op uw vraag, om vanaf 2009 onder leiding van de nieuwe intendant Aviel Cahn, de ingeslagen weg verder te bewandelen. Inderdaad blijft de problematiek van de taakverdeling tussen Antwerpen en Gent en de huisvestingsproblematiek bestaan, en dat moet verder onderzocht worden.

Uw tweede vraag luidde: "In welke mate is de deputatie van oordeel dat onze provincie nauwer betrokken dient te worden bij de werking van de Vlaamse Opera, bijvoorbeeld door de opname van een vertegenwoordiger van onze provincie in de raad van bestuur?"

DEBATTEN

Men heeft mij hier geschreven – en ik zal dat ook zo naar voor brengen – dat wij slechts een 'gastvrijheidssubsidie' geven om bepaalde concrete aspecten van het operagebeuren te ondersteunen. In de andere culturele centra hebben wij ook eigenlijk geen echte vertegenwoordiger in hun bestuur. In geen enkel van die "Centres of Excellence" of "Culturele Ambassadeurs" zit officieel een door de provincieraad voorgedragen vertegenwoordiger. Ik voeg eraan toe dat ik het persoonlijk betreur dat van de, ik denk, 24 leden die deel uitmaken van de algemene vergadering, er 22 in de raad van bestuur zitten, en 2 niet, waaronder de vertegenwoordiger van onze provincie. Wij zouden zagezegd blijkbaar onvoldoende financiële bijdrage geleverd hebben.

Uw derde vraag: "Op welke basis wordt de Vlaamse Opera op dit moment door de provincie Oost-Vlaanderen gesubsidieerd?"

Juist zoals de andere culturele ambassadeurs wordt de Vlaamse Opera verder gesubsidieerd via nominatimsubsidies. Datgene wat in het verleden gegeven is, wordt dus stilzwijgend verdergezet.

Uw vierde vraag: "In welke mate is de deputatie van oordeel dat er een nieuwe en geactualiseerde samenwerkingsovereenkomst dient te komen?"

Persoonlijk denk ik dat die er inderdaad moet komen. Het is natuurlijk geen echte prioriteit. Waarom? De overeenkomsten uit het verleden hadden voornamelijk tot doel om diegene die het geld ontving een zekerheid te geven. Op die manier konden zij er dus zeker van zijn dat zij gedurende een bepaalde tijd een subsidie konden krijgen. U weet dat het de voorbije jaren niet altijd gemakkelijk was door de financiële herschikking van onze provincie. Wij moesten de financiële ruimte aftasten. Indien de provincieraad dat wil, zullen wij in de toekomst terug kunnen geven wat wij in het verleden hebben gegeven, namelijk 250 000 EUR. Op dit moment worden afspraken verdergezet die probleemloos worden gerespecteerd ingevolge een stilzwijgend verderzetten van de overeenkomst die er in het verleden was. Dit voor zowel de Vlaamse Opera als de vier andere culturele ambassadeurs. Dit betekent echter niet dat het niet nuttig is dat wij een nieuwe overeenkomst zouden maken. Maar ik denk dat daarvoor een zeer uitgebreide rondvraag, ook in de vierde commissie, nodig is om te zien of we ten eerste onze culturele ambassadeurs verder gaan handhaven. Gaan we dan alleen die of ook nog andere erkennen? En ten derde, wat zullen de financiële middelen zijn die we daarvoor gaan voorbehouden? Maar deze oefening kan maar gebeuren wanneer de vierde commissie daarover uitvoerig van gedachten gewisseld heeft en op basis daarvan een contract opmaakt voor de volgende 4 of 5 jaar van deze legislatuur.

Ik dank u.

De heer Veys

Ik kan de positieve evaluatie van de werking van de Vlaamse Opera voor een groot stuk delen. Toch heb ik enkele kanttekeningen. Ik denk dat de overeenkomst die er in het verleden was als toenmalig "Centre of Excellence" toch het belangrijkste is. Wat schiet er op den duur nog over behalve de hoogte van het subsidiebedrag? Men moet zich toch eens bevragen. Wat verstaat men onder de term culturele ambassadeur? Is dat een verkoopspraatje om te kunnen verantwoorden dat men heel veel geld geeft aan de ene en niet aan de andere? Ik denk dat we toch wel wat verder moeten gaan dan enkel die term hier in een tekst te zetten en er voor de rest van de zes jaar niet meer over te praten. Wanneer u zegt dat het in feite gaat over een stilzwijgende overeenkomst of een overeenkomst die stilzwijgend wordt verdergezet, wil ik er toch op wijzen dat op de deputatiezitting van 12 juni de subsidie van 210 000 EUR aan de Vlaamse Opera werd goedgekeurd, en daar werd zelfs niet meer verwezen naar de overeenkomst. Men maakt het ganse verhaal van die culturele ambassadeurs wel heel oppervlakkig als men er zelfs in zijn eigen beslissing niet meer naar verwijst. We zijn nu juni 2008 en ik denk dat men toch al veel langer een initiatief ter zake had mogen nemen als men ziet dat de eerste overeenkomst, die in december 2001 gestemd geweest is, liep tot eind 2006. Nu gaan we dat eens evalueren en bespreken op de vierde commissie. Ik verschiet ervan dat men dat zo lang laat aanmodderen. Op zich is er geen probleem, maar men holt het principe van die culturele ambassadeurs uit. Dat kan een keuze zijn, maar dan moeten we daar ook bewust voor uitkomen en het verhaal niet laten aanslepen om dan na 2 jaar tot de vaststelling te komen dat we dat in feite niet meer gebruiken en het dan afschaffen.

Nog twee korte puntjes. Wanneer men zegt dat het hier over een vrijgevigheid of een gastvrijheidssubsidie – van 210 000 EUR – gaat, mag men ook bij mij eens gastvrij zijn. Daarnaast zegt men dat wij niet opgenomen zijn in geen enkele van de raden van bestuur van de andere betrokken culturele ambassadeurs. In de raad van bestuur van het Publiekstheater Gent zijn wij wel opgenomen, want daar is er wel een vertegenwoordiging van de provincie Oost-Vlaanderen. Ik denk toch dat er een mogelijkheid is, maar of het opportuun is dat wij overal in zouden moeten zetelen is nog een andere discussie.

En tot slot, u had het over de financiële situatie. Ik zal mij daar ook nog in verdiepen, maar ik wil er toch op wijzen dat ik daar reeds in 2005 over tussenkwam. De Vlaamse Opera had toen een schuld van 3,5 miljoen EUR waarvan 3 miljoen EUR te wijten was aan structurele onderfinanciering. Dat is dus financiering die ondermaats was vanuit de Vlaamse overheid en vanuit de stad Gent. Ik heb het dan over subsidies die nooit geïndexeerd geweest zijn, beloofde performantie, boni die slechts één keer zijn uitgekeerd en de stad Gent die toen haar toelage had verminderd van 2,5 miljoen EUR naar 625 000 EUR. Op dat moment was er in Antwerpen discussie over de hoogte van de bijdragen. Ik denk toch dat die financiële situatie van nabij verder moet opgevolgd worden en ik zal me in ieder geval zelf nog eens beraden over hoe de cijfers er vandaag voorstaan.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, het Publiekstheater bestaat niet meer, het is weer het NT Gent. Maar ik wist waarover je sprak. Eerst mijnheer Beke en dan finaal de heer gedeputeerde.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De gedeputeerde zegt inderdaad dat het goed zou zijn om het statuut of de regeling van de culturele ambassadeurs eens te evalueren en te herbekijken. In het verleden hadden we daar een aantal voorwaarden aan verbonden. Die waren duidelijk en stonden ook op papier. Maar ik denk dat dit toch wel best aangepast wordt aan de toestand van vandaag.

Misschien moeten we in de toekomst denken aan een mogelijkheid van categorisering. We moeten daar misschien categorieën in aanbrengen. Bijvoorbeeld diegenen die van absolute uitstraling zijn en diegenen die wat meer lokaal of bovenlokaal werken. Misschien is het goed om dat te doen en er is zelfs ook de mogelijkheid om alleen een titel toe te kennen zonder een subsidieverplichting, dat is ook een mogelijkheid.

Wat mij bij de Vlaamse Opera toch ook wel bezighoudt, is dat het niet slecht zou zijn dat de provincie, gezien wij toch een beperkt budget kunnen inbrengen, de activiteiten duidelijk aan een bepaalde voorwaarde zou kunnen binden. Ik herinner mij het werkbezoek dat we daar met de vorige commissie Cultuur hebben gebracht. Toen heeft men inderdaad toegelicht wat er met onze centen gebeurde. Dat waren namelijk die drempelverlagende activiteiten, ook naar jongeren. Als wij het budget aan bepaalde voorwaarden kunnen binden, gaat dit niet op in een algemene pot en worden wij meer visibel. En ik denk dat het belangrijk is dat de provincie wat meer herkenbaar wordt in die opera. Dat is voor de provincie ook heel belangrijk.

DEBATTEN

We kunnen niet ontkennen dat de Vlaamse Opera een zeer ruime uitstraling heeft. Het is al gezegd door de gedeputeerde, er komen mensen uit Nederland, Noord-Frankrijk enzoverder. Ik denk dat we er alle belang bij hebben dat we daar met de provincie ook mee naar buiten kunnen komen. En ik wil het ook nog eens in herinnering brengen dat het misschien toch wel goed zou zijn dat wij – zeker bij de Vlaamse Opera – als voorwaarde in het contract een soort provinciedagen opnemen. Hierdoor zouden wij recht krijgen op het gebruik van de ruimte. Ik heb het ook al gezegd, het is herhaling wat dat betreft. Wij hebben hier de concerten voor jonge musici en wij doen dat noodgedwongen in de raadzaal. Ok, daar zijn voor en tegens, maar het zou veel meer effect kunnen hebben mochten wij dat via die provinciedagen in de salons van de opera kunnen doen. Dat zou meer luister geven aan die muzikanten zelf maar ook aan het publiek, dus het zou een win-winsituatie zijn. We brengen het publiek in contact met de opera en de opera biedt ons het forum om eigenlijk meer grandeur aan het provinciebestuur te geven. Het zijn maar een aantal suggesties, maar ik wil ze toch meegeven in deze discussie.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan mij volkomen aansluiten bij de tussenkomst van fractievoorzitter Beke in verband met het herdenken van de rol van de culturele ambassadeurs en hun relatie tot de provincie. Wij weten allemaal dat minstens 5 à 6 andere verenigingen staan te duwen en evenveel rechten pretenderen om in deze groep van culturele ambassadeurs opgenomen te worden. De vraagsteller zal ook weten dat dit een langdurig en grondig debat vereist, want dat is het opentrekken van de doos van Pandora, maar het zal inderdaad moeten gebeuren. Ik stel voor dat we na het verlof één van de volgende commissies daaraan in extenso wijden om te zien hoe we daaruit kunnen komen.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Het punt is afgesloten. Ik heb overleg gepleegd met de fractieleiders van de oppositie. Ze hebben mij gezegd dat er over de volgende punten, van nummer 4 tot en met 12, geen tussenkomsten zullen zijn. We gaan dus over tot de stemming van deze punten, punt per punt natuurlijk. Dat zal waarschijnlijk toch vlugger gaan dan de gewone punten. Alle andere punten staan aangeduid voor gesprek en debat.

PUNT 4

PATRIMONIUM: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE OPDRACHT VAN AANNEMING VAN DIENSTEN, LOPEND OVER 10 JAAR, VOOR HET PERIODIEK ONDERHOUDEN VAN ALLE POORTEN, SLAGBOMEN EN SCHUIFDEUREN BEHORENDE TOT HET PROVINCIAAL PATRIMONIUM EN PARAPROVINCIALE INSTELLINGEN

Stemming

PUNT 5

ORTHODOXE KERKFABRIEKEN - APOSTEL ANDREAS GENT: GOEDKEURING VAN HET GEACTUALISEERD MEERJARENPLAN 2008-2013

Stemming

PUNT 6

INTERREG IV GRENSREGIO VLAANDEREN-NEDERLAND: GOEDKEURING VAN DE OVEREENKOMST INZAKE DE UITVOERING VAN HET OPERATIONEEL PROGRAMMA IN HET KADER VAN DOELSTELLING 3 - EUROPESE TERRITORIALE SAMENWERKING: INTERREG IVA GRENSREGIO VLAANDEREN-NEDERLAND

Stemming

PUNT 7

PCVO WAAS EN DURME LOKEREN: OVERHEVELING VAN DE OPLEIDING KERAMIEK NAAR DE GEMEENTELIJKE ACADEMIE VOOR BEELDENDE KUNST WAASMUNSTER

Stemming

PUNT 8

ONDERWIJS - SCHOOLREGLEMENTEN: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN DE REGLEMENTEN VAN:

- DE SCHOLEN VOOR GEWOON VOLTIJDS SECUNDAIR ONDERWIJS
- HET PI HEYNSDAELE TE RONSE
- HET PSBSO SPECTRUM TE BUGGENHOUT
- DE SCHOLEN VOOR BUITENGEWOON LAGER ONDERWIJS
- HET PROVINCIAAL CENTRUM VOOR DEELTIJDS BEROEPSSECUNDAIR ONDERWIJS EEKLO

Stemming

PUNT 9

ONDERWIJS - CENTRA VOOR VOLWASSENENONDERWIJS: GOEDKEURING VAN HET CENTRUMREGLEMENT VOOR HET HOGER BEROEPSONDERWIJS EN HET SECUNDAIR VOLWASSENENONDERWIJS

Stemming

PUNT 10

PI HEYNSDAELE RONSE: AANVAARDING VAN EEN GIFT VAN 1 500 EUR OM DE AUTIWERKING TE ONDERSTEUNEN

Stemming

PUNT 11

PATRIMONIUM: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE OPDRACHT VAN AANNEMING VAN DIENSTEN, LOPEND OVER 5 JAAR, VOOR HET PERIODIEK ONDERHOUDEN VAN DE DRINKWATERKOELERS IN GEBOUWEN BEHORENDE TOT HET PROVINCIAAL PATRIMONIUM OF PARAPROVINCIALE INSTELLINGEN

Stemming

PUNT 12

ORTHODOXE KERKFABRIEKEN - HEILIGE AMANDUS KORTRIJK: REKENING 2007: VERLENEN VAN EEN GUNSTIG ADVIES

Stemming

DEBATTEN

PUNT 13

WELZIJN, MILIEU EN DUURZAAMHEID (WMD): GOEDKEURING VAN HET JAARLIJKS ACTIEPLAN 2008-2009 ADMINISTRATIE (EXCLUSIEF HET PROVINCIAAL ONDERWIJS)

De heer Schollaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mag ik even wijzen op een melding van een chronische onderbezetting van de dienst Milieu? Zoals veelal in tal van steden, maar ook op de provincie, wordt er geklaagd over een onderbezetting van de dienst. In een nota aan de deputatie zegt de milieuoördinator: "In het kader van dit jaarverslag wens ik te wijzen op het feit dat er tijdsgebrek is om een taak als milieuoördinator naar behoren te vervullen; meerbepaald met betrekking tot controle en ondersteuning op het terrein en opvolging van de noodzakelijke acties. Er blijven nog steeds meerdere regularisaties van milieuvergunningen noodzakelijk. Een extra personeelslid, zoals in het verleden reeds gevraagd, blijft noodzakelijk. Het personeelsgebrek heeft ertoe geleid dat onderhavig jaarverslag nog niet voor de vereiste datum werd opgemaakt en ingediend, namelijk voor 1 april van het lopende jaar." Het verslag was blijkbaar klaar op 12 juni.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, ik wil daar inderdaad op antwoorden maar het probleem is mij niet bekend, ik zou aan het geachte raadslid willen vragen van wie het uitgaat.

De heer Schollaert

Het is een nota aan de deputatie, ik zie hier "jaarverslag milieuoördinatie 2007".

De heer gedeputeerde Dauwe

Ik wil deze vraag onderzoeken en daar volgende keer een antwoord op geven. Maar ik moet u zeggen, ik heb wekelijks zeker 2 dagen contact met de diensten, en men heeft dat nooit gesuggereerd. Uiteraard dat er een effectief tekort zou zijn in de diensten voor wat betreft het afleveren van milieuvergunningen, maar dat loopt allemaal perfect. Ik wil het nakijken.

De heer Veys

Ter verduidelijking, die nota is aan bod geweest in het kader van de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk naar aanleiding van het jaarverslag. Aangezien de IDPBW hier aansluit op de werking van welzijn, milieu en duurzaamheid is de problematiek hier aan bod gekomen. Het citaat komt letterlijk uit de nota waar men zegt dat men al jarenlang vragende partij is voor een extra medewerker. Eén van de gevolgen is dat men het jaarverslag voor 1 april moest rond hebben, maar men heeft dit pas kunnen doen in juni. De problematiek gaat dus veel verder zoals door de collega geschetst werd.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Hij haalt een probleem aan, maar dit is niet opgenomen in het actieplan. Ik wil dat nog wel eens verder onderzoeken maar het is niet opgenomen in wat nu voorligt.

De heer Schollaert

Het is opgemaakt ...

De heer voorzitter

U moet het woord vragen, Mijnheer Schollaert.

De heer Schollaert

Ja, Voorzitter, nog even. Het is blijkbaar opgemaakt in Gent op 5 juni 2008.

De heer voorzitter

Men zal u schriftelijk antwoorden, Mijnheer Schollaert. Mevrouw Bruggeman staat daar persoonlijk voor in. Is dat goed? Dank u wel.

Stemming

PUNT 14**PERONEEL - PROJECTEN: VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERONEELSBEZETTING**

Stemming

PUNT 15**INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE KRITIEK VAN HET REKENHOF OP DE AANWERVING VAN CONTRACTUELEN****De heer Joris**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het spijt me dat deze tussenkomst een beetje technischer zal zijn dan wat u van mij gewoon bent. Hier zal weinig gelegenheid zijn voor sappige anekdotes over bijen of Chinezen want dit gaat gewoon over een rapport van het Rekenhof. Die zijn meestal zeer goed doorwrocht, intelligent en goed onderbouwd, maar niet echt spannend. Ik kan het weten, want ik moet ze bijna allemaal lezen.

We beginnen met goed nieuws, ik citeer het Rekenhof: "89,6% van de personeelsdossiers van de provincie Oost-Vlaanderen zijn volledig. Dat percentage is hoger dan het gemiddelde percentage van de vijf provincies, dat 72,7% bedraagt." Dat is natuurlijk positief, de verantwoordelijke gedeputeerde krijgt daar zeker een pluimpje voor. Maar over de contractuele personeelsleden is het Rekenhof veel minder enthousiast, en dan druk ik mij voorzichtig uit. Het Rekenhof is nooit enthousiast, maar het Rekenhof is veel kritischer. Ze beginnen ook hier typisch weer met een droog cijfer. Ik citeer nu uit het rapport van het Rekenhof: "41,6% van het provinciale personeelsbestand betreft contractuelen. 23% van de gecontroleerde personeelsdossiers, dat is dus ongeveer een kwart, bevatte echter geen verantwoording voor de contractuele aanwerving. De provincie stelt verschillende personeelsleden ter beschikking aan andere autonome rechtspersonen, hoewel dat bij wet is verboden. Voor drie personeelsleden vordert zij bovendien de loonkosten niet terug."

"Aanwervingen dienen objectief te verlopen: steeds moet de geschikteste kandidaat voorrang krijgen. De provincie Oost-Vlaanderen beschikt over een objectief selectiesysteem, een goed punt, maar heeft soms contractueel personeel aangeworven zonder verschillende kandidaten met elkaar te vergelijken. Het komt voor dat bij aanwerving wel een geldige selectieproef plaatsvond, maar dat de aard van die proef niet volstaat als na één jaar de aanstelling wordt verlengd. Soms organiseert de provincie dan een proef die peilt naar de geschiktheid van de betrokkene voor de functie die hij al uitoefent. Die proef vindt vaak plaats lang nadat de periode van één jaar is overschreden."

DEBATTEN

Nu ga ik niet met de botte bijl kritiek leveren want de deputatie heeft zoals het een goed bestuur betaamt – wat niet bij alle POD's en FOD's op federaal niveau het geval is – tijdig een gedegen antwoord naar het Rekenhof gestuurd en een aantal dingen gemotiveerd. Je kunt natuurlijk denken dat het vanzelfsprekend is, maar dat is niet zo vanzelfsprekend want er zijn veel ministeries, programmatorische overheidsdiensten en federale overheidsdiensten die dat vierkant aan hun laars lappen. Ze vertikken het om naar het Rekenhof te schrijven en te zeggen dat het Rekenhof ook met bepaalde aspecten rekening moet houden. Op dit punt heeft de deputatie correct gehandeld. Ik ben hier aan het slaan en het zalven omdat ook hier de waarheid in het midden ligt. Er zijn goede punten in dat rapport en er zijn zwakkere. Voor alle eerlijkheid, lees ik nu eventjes het antwoord van de deputatie aan het Rekenhof voor. Dat was trouwens zeer goed onderbouwd. "Verder stelt het Rekenhof dat bepaalde projecten een permanent karakter hebben en aldus door statutairen zouden moeten worden ingevuld", en niet door contractuelen bedoelt men. Verder schrijft de deputatie het volgende, en dat is iets zwakker. "De meeste projecten behelzen beleidsalternatieven die in de toekomst kunnen stopgezet of afgebouwd worden en waarvoor is geopteerd om contractueel aan te werven gelet op de flexibiliteit naar mogelijke beëindiging van de tewerkstelling in tegenstelling met statutaire tewerkstelling."

We zien daar allemaal de logica wel van in. Als je een personeelslid aanwerft voor een opdracht waarvan je denkt dat die tijdelijk zal zijn, zet je uzelf een lelijke pad in de korf als je onmiddellijk een statutair neemt, want je zit met een massa administratie, een opzegvergoeding en massa's problemen als je het project stopzet en die persoon moet afdanken. Tot daar is dat volkomen logisch, maar het is juridisch klaarblijkelijk niet goed uitgevoerd, als ik de kritiek van het Rekenhof lees. De redenering klopt, maar de uitvoering ervan laat juridisch te wensen over. Bovendien wil ik erop wijzen dat die formulering de deur opent voor vele misbruiken en voor het uitrekken van die praktijk buiten de geest van de wet, om contractuelen aan te nemen. Dat is mijn kritiek, niet die van het Rekenhof. Want bijna alle projecten en alle beleidsalternatieven kunnen vroeg of laat stopgezet of afgebouwd worden. Als de patiënt toch al gaat sterven, dan kun je hem een spuitje geven. Het probleem is dat we allemaal vroeg of laat sterven. Alle projecten hebben een eindige duur, alles kan afgebouwd worden. Inclusief wijzelf zijn van eindige duur, behalve misschien de onsterfelijke ziel, maar daar geloven de meesten niet meer in. Dat is zo een formulering die je zeer rekkelijk kunt interpreteren en dan kan je iedereen contractueel aannemen. En dat is ook de bedoeling van de wet niet geweest. En de wet moet altijd zo geïnterpreteerd worden dat ze een zekere reële invulling heeft.

In haar antwoord beroept de deputatie zich daarvoor op de omzendbrief BA-97/08 van de minister. Dat is dan weer een sterk argument want de minister stelt: "Ik kan er eveneens mee instemmen dat de contractuele toestand behouden blijft tot het betrokken personeelslid, om welke reden dan ook, de organisatie verlaat." Als de minister dat zegt, dan zal dat wel correct zijn. Hij zal ook zijn juridische adviseurs wel hebben dus dat zal wel onderbouwd zijn. Maar sta me toe op te merken dat dit mij als niet-jurist toch wel echt in strijd lijkt met wat een contractueel is. Onder deze formulering zou je iemand op zijn 20ste kunnen aanwerven en hem tot zijn 60ste als contractueel houden. Ook deze formulering is veel te rekkelijk. Ik ben niet tegen het principe dat men contracten verlengt enzoverder, maar dan moet je dat preciezer afbakenen en preciezer formuleren, want er gaat miserie van komen, er gaan ooit betwistingen van komen.

Ik ga eventjes terug naar een vorig punt van kritiek van het Rekenhof. In verband met de proef bij verlenging van contracten schrijft de deputatie aan het Rekenhof: "Het Rekenhof benadrukt dat het inlassen van een proefbeding een evaluatie op het einde van de proeftijd noodzakelijk maakt. Zoniet heeft het weinig zin een proefbeding in te lassen. Het ontslag in de proefperiode werd wel degelijk al meerdere malen toegepast in het bestuur. Het melden van problemen in de proeftijd (staat eigenlijk gelijk met een ongunstig verslag) heeft er al meermaals toe geleid dat een einde aan de arbeidsovereenkomst werd gemaakt in de proeftijd."

Nu stel ik mijn eerste vraag om er zeker van te zijn dat ik het goed interpreteer. Ik stel dus een aantal vragen om een interpretatie duidelijk te maken die voor mij niet zo duidelijk was en voor de juristen uit de dienst waar ik werk ook niet. Vandaar is het dus een informatieve vraag.

Heeft de provincie naar aanleiding van de opmerkingen van het Rekenhof haar beleid inzake de aanwerving van contractuelen gewijzigd? Ik meen uit de commissie te hebben begrepen dat dit voor een deel wel gebeurd is. Zo ja, in welke zin? Worden er nog steeds kandidaten aangeworven die niet met elkaar vergeleken zijn? Dat is wel een cruciaal punt.

Voor welke 'autonome rechtspersonen' werden personeelsleden ter beschikking gesteld, hoewel dat wettelijk verboden is. Waarom? Waarom werden voor drie personeelsleden de loonkosten niet teruggevorderd? Daar kan een zeer goede reden voor zijn. Ik ben hier niet aan het suggereren dat er gesjoemeld is, maar ik zou graag die goede reden wel eens horen, want ik vond die hier niet. Is dat geld intussen wel teruggevorderd? Zoniet, om hoeveel gaat het dan? Misschien is dat al lang geregeld, dat kan best.

Er is – en dat is toch wel een cruciaal punt denk ik – klaarblijkelijk een tegenstrijdigheid tussen de vernoemde omzendbrief waarin de minister zegt dat je een contractueel langer in dienst mag houden tot hij zijn opdracht beëindigd heeft, wat zeer rekkelijk is, en de rechtsregels waarop het Rekenhof zich baseert. Ik ga ervan uit dat beide instanties hun job kennen. Op Vlaams niveau is dat meestal wel zo, de ministers kennen meestal hun job. Op federaal niveau dikwijls niet, dat zie je helaas ook aan de rapporten van het Rekenhof. De Vlaamse minister zal zijn job wel kennen en zal goed juridisch advies hebben gevraagd. Het Rekenhof idem dito, die kennen hun job zeer goed. Die hebben ook hun juridische basis. Ik zou nu graag een beknopte uitleg krijgen die voor een leek ook duidelijk is op welke wetgeving of rechtsregels het Rekenhof zich beroepen heeft om te zeggen dat het niet mag en op welke rechtsregels of wetgeving de minister zich gebaseerd heeft om te zeggen dat het wel mag. Als je van 2 goede advocaten tegengestelde adviezen krijgt, dan moet je dat eens kunnen wegen.

Het laatste puntje gaat over die proefperiode. Betekent de uiteenzetting over de evaluatie bij de verlenging van contracten in praktijk dat een foutloos parcours tijdens het eerste dienstjaar wordt beschouwd als een bewijs dat de kandidaat geschikt is, zodat er geen verdere evaluatie meer nodig is? Deze interpretatie lijkt volkomen logisch als iemand een jaar goed functioneert, maar je moet dat klaarblijkelijk beter juridisch kaderen. Je moet dat beter in een reglement gieten of op voorhand zeggen. Nu gebeurt dat schijnbaar een beetje ad hoc of impliciet. En die impliciete afspraken, moeten duidelijker gesteld worden. De kruik gaat zolang te water tot ze breekt. En als we dat zo toepassen, op welke wetten, decreten of omzendbrieven is deze praktijk gegrondvest? Ik weet het, de Chinezen en de bijen zijn kleurrijker, maar dit is misschien belangrijker. Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik zal daar op antwoorden, het is inderdaad iets zeer technisch. Ik wil voor alle duidelijkheid eventjes stellen dat het rapport waarover u het heeft, gebaseerd is op een onderzoek dat het Rekenhof in 2004 heeft gevoerd. Het begin van het rapport is opgemaakt in 2005 en pas in 2007 is dat rapport definitief overgemaakt aan de provincie. Maar ondertussen is er al heel wat veranderd, zeker ook met de invoering van het nieuwe provinciedecreet. Daarnaast zullen er tegen het einde van het jaar nog veranderingen komen omdat we dan met de implementatie van het nieuw personeelsstatuut zitten, zou je kunnen zeggen.

Uw eerste vraag was: "Heeft de provincie naar aanleiding van die opmerkingen van het Rekenhof zijn beleid daaromtrent gewijzigd?" Daar antwoord ik u hetzelfde op van daarnet. Dat onderzoek is van 2004 en wij hebben nu de invoering van het nieuw provinciedecreet waarin artikel 100 §2 zeer duidelijk voorziet wanneer men contractuelen kan aanstellen. Dat is nu veel uitgebreider ten opzichte van wat toen in 2004 de regel was. In het artikel 100 §2 staat dat je contractuelen kan aannemen bij toename van werk, bij vervangingsarbeid, bij specifieke of gesubsidieerde opdrachten en bij uitbatingen en bij expertise. Wij baseren ons nu dus op deze zaken. Uiteraard hebben we ons beleid moeten aanpassen omdat we ons hebben moeten aanpassen aan het nieuwe provinciedecreet.

DEBATTEN

U stelde dan ook de vraag of er nog steeds kandidaten worden aangeworven die niet met elkaar vergeleken worden. Neen, dat gebeurt niet meer. Er wordt daarbij steeds geput uit de bestaande wervingsreserve waar een volwaardige selectie aan vooraf is gegaan. Daar wil ik toch wel even bij vermelden dat die opmerking van het Rekenhof over een paar uitzonderingen ging. Er werd bijvoorbeeld een geschiktheidstest uitgevoerd wanneer men het contract van mensen met een contract van 1 jaar, ging verlengen. Die test was niet iets dat zomaar snel snel gebeurde, dat was weldegelijk ook met een externe jury. Het Rekenhof vond dat hier niet werd voldaan aan het gelijkheidsbeginsel, dus we hebben dat niet meer gedaan. Maar zoals ik reeds zei, ging het maar over enkele uitzonderingen. Ook in de toekomst voorziet het decreet dat we snelle vervangingen kunnen doen op basis van een interview. We mogen dat doen, maar we gaan dat maar zeer beperkt en in uitzonderlijke omstandigheden doen.

U vroeg ook aan welke autonome rechtspersonen personeelsleden ter beschikking werden gesteld. Dat zijn er 3, de APB De Gavers, de OPAC en de vzw Provinciaal Proefcentrum Groenteteelt in Kruishoutem. Waarom was dat? Wel, dat is eigenlijk een beetje historisch gegroeid. In De Gavers bijvoorbeeld hebben wij een GESCO-contingent overgenomen. Het is dan een APB geworden en uiteraard hebben wij die GESCO's behouden omdat daar loonsubsidies aan vast hingen. Wat specifiek die terugbetaling betreft, wordt voor De Gavers de loonkost nu integraal terugbetaald. Daar is dus geen enkel probleem. Bij de OPAC, dus de politieacademie, gaat het over 2 voltijdse equivalenten. Ook die worden terugbetaald. Dat is trouwens iets wat uitdovend zal zijn. Er is alleen nog een klein probleempje in verband met het Provinciaal Proefcentrum Groenteteelt. Er zijn momenteel gesprekken aan de gang met het Rekenhof om die problemen op te lossen. Er is een voorstel gedaan en dat moet nog uitgeklaard worden, maar eerstdaags komt daar ook definitief een oplossing.

Dan had je ook nog een vraag gesteld, en als ik het goed begrijp ging het over het standpunt betreffende de overname van vzw-personeel als die taken van die vzw overgenomen werden door de provincie. Ja, u vroeg naar het verschil tussen het Rekenhof en die omzendbrief. Dat is wat het is, en wij moeten ons houden aan die omzendbrief waarin zeer duidelijk staat welke richtlijnen we moeten volgen, en dus hebben we ons daar ook aan gehouden. Als het Rekenhof vindt dat die omzendbrief niet klopt dan moet het Rekenhof zich maar richten tot de overheid die deze omzendbrief heeft uitgegeven. Wij moeten ons uiteraard houden aan die omzendbrief.

U vroeg dan ook naar de evaluatie van de proeftijd bij contractuele tewerkstelling. Wij steunen ons daarbij op het arbeidsrecht en op de wet op de arbeidsovereenkomsten. In het verleden was er na een proeftijd eigenlijk een evaluatie voorzien, maar dat was niet geformaliseerd in het statuut. Het gebeurde wel, maar het was niet geformaliseerd. In het kader van de nieuwe rechtspositieregeling gaan we de zaken die goed waren aan het statuut in die rechtspositieregeling overnemen. Zo is men van plan om het feit dat er een evaluatie komt na die proeftijd, ook op te nemen in de rechtspositieregeling. En verder gebeurt het nog steeds zoals in het verleden, wanneer iemand na de proeftijd in dienst is, gelden de evaluatievoorschriften zoals voor elk ander personeelslid.

U hebt al een klein pluimpje gegeven, maar ik wil toch duidelijk stellen dat wij in die audit van het Rekenhof er als provincie Oost-Vlaanderen zeker niet slecht zijn uitgekomen. Wij zijn zelfs op een aantal zaken de beste. We regelen al een aantal zaken. Wij handelen bijvoorbeeld volledig conform de procedures en we zijn de enigste die in het administratief proces ook functiescheiding hebben ingevoerd. Dat is een zeer duidelijke vorm van controle. Ik denk dus dat het al bij al niet zo slecht gesteld is met onze personeelsadministratie.

De heer Joris

Dat voldoet zeker, dat waren zeer duidelijke antwoorden, ondanks het technische karakter ervan. Het waren toch zeer klare en duidelijke antwoorden waar zeer veel informatie achter zat. Ik heb daardoor voor mezelf een aantal dingen op hun plaats kunnen zetten, en ik denk dat ik over de tegenstrijdigheid tussen het Rekenhof en de omzendbrief eens een parlementaire vraag ga laten stellen op een ander niveau. Want dat kan misschien nog tot moeilijkheden leiden. Maar wat de gedeputeerde net zei, dat we het in globo zeer goed doen in de ogen van het Rekenhof, is ondanks de kritiek die ik heb geleverd, ook wel waar, ze heeft dat niet overdreven.

PUNT 16

GEWOON PROVINCIEBEDRIJF PROVINCIALE GOLF PUYENBROECK:

- VASTSTELLING VAN DE BALANS, DE RESULTATENREKENING EN DE TOELICHTING 2005 EN 2006
- KENNISNEMING VAN DE BEHEERSREKENING 2005 EN 2006 EN VAN HET VERSLAG VAN HET REKENHOF

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er word ons vandaag, 25 juni 2008, gevraagd om kennis te nemen van de jaarrekening en resultatenrekening van 2005 en 2006. Het is niet echt gebruikelijk dat we dat bijna 3 jaar later moeten doen. Daarnaast getuigt het natuurlijk ook van een niet zo goed financieel beleid. Bij het voorleggen van het dossier ter voorbereiding van de commissie ontbraken zelfs nog stukken van het Rekenhof die ik dan pas achteraf gekregen heb. Uiteraard zal de deputatie wellicht het aloude bekende argument herhalen dat ze pech heeft gehad met de boekhoudster die niet naar behoren functioneerde, en die nadien ook ontslagen is geweest. Dit klopt wel, maar slechts gedeeltelijk. Men mag nog zo zijn best doen om dit financieel geklungel toe te schrijven aan de wandaden van die persoon, toch kan men zijn verantwoordelijkheid hierin niet ontlopen, vind ik. Voor zover ik iets weet over personeelszaken, werkt een ambtenaar, dus ook een boekhoudster uiteraard, nog steeds onder de verantwoordelijkheid en de hoede van een toeziende meerdere. In dit geval diensthoofd, directeur of iemand die verantwoording schuldig is aan de gedeputeerde zelf. Er bestaat nog altijd zoiets als een toeziende en controlerende functie van de overheid. En in deze zaak is men er niet in geslaagd om deze taak goed op te nemen en uit te voeren. Deze kritische bedenkingen worden niet alleen door mij geuit, maar worden ook bevestigd door de brieven van het Rekenhof van 4 mei 2007 en 30 oktober 2007.

Voorzitter, Collega's, sta mij toe om mijn betoog enigszins te verduidelijken met een aantal concrete feiten uit de jaarrekeningen en uit de kritiek van het Rekenhof. Het Rekenhof klaagt een aantal zaken aan die ik zal verduidelijken. Er staan uiteraard ook minder belangrijke zaken in. Een eerste onregelmatigheid is dat er geregeld kasverschillen zijn tussen het kasregister en de geldenveloppes. In principe zou dit op zich geen probleem mogen zijn, maar normaal gezien zou men een procedure moeten opstarten om na te gaan of het tekort door een toevallige fout is veroorzaakt of dat het geld met kwaad opzet verdwenen is. Het blijken hier geen grote bedragen te zijn, ongeveer 500 EUR op jaarbasis is natuurlijk niet dramatisch, maar het zegt natuurlijk wel iets over het beleid.

Daarnaast is er geen voorraadtelling gebeurd en zijn er discrepanties tussen de investeringscijfers. Dit wil eigenlijk zeggen dat wat men begroot heeft niet overeenstemt met dat wat men realiseert. En daardoor moet het golfbedrijf 534 157 EUR terugbetalen aan de provincie. Wat ook niet onbelangrijk is, was de aanstelling van de beheerder. Die aanstelling gebeurde niet conform de wet op de overheidsopdrachten. Het technisch argument dat de deputatie gebruikt heeft om af te wijken van deze wet, werd meer bepaald niet aanvaard door het Rekenhof.

Zijn dit zware fouten? Zijn dit zware feiten? In elke organisatie zal men wellicht wel eens kasverschillen hebben, maar het feit dat men dit toch al een paar jaar negeert – want het gaat niet enkel over kasverschillen in 2005, dit herhaalt zich ook in 2006 – is op zich geen goede zaak. Men zou toch minstens de poging moeten ondernemen om te achterhalen waar het probleem nu eigenlijk zit. Anderzijds zit je natuurlijk toch wel met de tweeslachtige situatie van de campingwinkel die eigenlijk bij het provinciaal domein Puyenbroeck hoort, maar toch ook wel enigszins bij de golfwinkel. En om het nog moeilijker te maken hanteren ze een drievoudig informaticasysteem waardoor het nog moeilijker wordt om niet alleen de zaken uit elkaar te houden, maar ook om ze te vergelijken en te analyseren. De gedeputeerde heeft ons alvast bevestigd dat dit probleem zal opgelost worden begin januari 2009, dat is dus 4 jaar later.

DEBATTEN

Waar tillen we dan wel zwaar aan als Groen!-fractie? Aan het feit dat een overheidsbedrijf, zoals de golf, er niet in slaagt om een aantal simpele regels van een boekhouding toe te passen en ons de juiste cijfers niet kan voorleggen. En het gaat echt niet alleen om de boekhoudster. Er is ook nog het niet opvolgen van de aanstellingsprocedures en het bewust kiezen voor een beheerder die meer kost dan een doorsnee ambtenaar. Het gaat over maar liefst 5 000 EUR per maand, en als je de cijfers van de jaarrekening erop naleest 60 000 EUR per jaar, dat is niet weinig. Het niet kunnen voorleggen van een activiteitenverslag sinds 2004 en we zijn nu juni 2008, het niet reglementair goedkeuren van de jaarrekening 2005 op de provincieraad in 2006, en nog vele andere zaken zijn bij mijn weten toch zaken die de bevoegdheid zijn van de toenmalige gedeputeerden Van Gaeveren en Van Cauter en van huidig gedeputeerde Hilde Bruggeman. Deze feiten getuigen toch wel een stukje van een wanbeleid en zijn zaken die men zeker had kunnen vermijden.

Het meest opmerkelijke is dat we dit als Groen!-fractie toch wel steeds en tot vervelens toe hebben aangeklaagd en met misschien wat leedvermaak zien we onze kritiek toch wel enigszins bevestigd worden door het Rekenhof. Ik wil het niet alleen maar over de kritiek van het Rekenhof hebben, ik maak ook nog een aantal financiële bedenkingen op basis van de cijfers van de resultatenrekening 2005-2006. Het boekjaar 2005 eindigt met winst, 121 861 EUR. Nog voor je een hoerabeweging maakt, het boekjaar 2006 eindigt met een verlies van 31 602 EUR. Op zich is dat nog niet zo rampzalig. Ondanks de uitbreiding naar een 9-holesterrein, de vele financiële injecties van de provincie zoals de onderhoudskosten, personeelskosten, investeringen en zelf nog een stuk bijpassen in de kas in 2005, slaagt het golfbedrijf er niet in om break-even te draaien, laat staan winst te boeken. Er is ons echter wel steeds voorgeschoteld geweest dat alle problemen gingen opgelost worden van zodra het 9-holesterrein er ging liggen.

Als ik de cijfers vergelijk zie ik dat de winst in 2004 van 231 326 EUR gezakt is naar 121 861 EUR en zelfs naar verlies 31 602 EUR. Dus in plaats dat we erop vooruit gaan, gaan we achteruit. Ik vraag mij toch enigszins af hoe dat nu mogelijk is. Ondanks al die financiële ondersteuning slagen ze er echt niet in om dit bedrijf winstgevend te maken. Je moet ook weten dat we in november 2007 een begrotingswijziging hebben doorgevoerd om de voormalige begroting, de euforische begroting van voordien zal ik maar zeggen, eigenlijk bij te sturen omdat die niet klopte met de realiteit. Daardoor zijn er dus al een aantal drastische wijzigingen gebeurd. Nu stel ik mij de vraag, kloppen de cijfers van de begroting 2007 dan met de jaarrekening 2006? Jammer genoeg kan ik dat alweer niet bevestigen. Ik heb een paar voorbeelden uit de jaarrekening 2006 om dit te staven. De kosten zijn 1 041 207 EUR en de opbrengst is maar 991 070 EUR. Dat wil dus zeggen dat er wel degelijk verlies is ten bedrage van 50 000 EUR. Dus zelfs met de wijziging in de begroting van november 2007, haalt men ze nog net niet. We hebben toen de jaarabonnementen teruggeschroefd naar 30 000 EUR. De opbrengst van de jaarabonnementen is 28 162 EUR. Erger nog zijn eigenlijk de jaarabonnementen full option. Daar had men nog bij de laatste begrotingswijziging 375 000 EUR begroot, en dat is nog niet de helft, 194 474 EUR. Dus eigenlijk kloppen deze cijfers nog niet eens, zelfs na de begrotingswijziging in november 2007. Dan is onze conclusie toch wel duidelijk, het provinciebedrijf de golf is een verlieslatend bedrijf tout court.

Voorzitter, Collega's, het gaat al lang niet meer over het democratiseren van de golf. Het golfverhaal heeft door zijn financiële wantoestanden geen positief imago meer. En dan heb ik het nog niet eens over de andere zaken die lopende zijn. Het begint meer en meer op een survivalscenario te lijken. Situaties redden, brandjes blussen, ... Ik hoop alleen maar dat de deputatie en ook de gedeputeerde van Sport, eindelijk eens een les zullen trekken uit dit golfiasco.
Dank u.

De heer De Knijf

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga natuurlijk de terechte kritiek van de collega niet herhalen. Maar wat ik wel nog wil vragen is eerst en vooral een antwoord op de vraag die hier geschreven staat in een artikel in de pers van 17 januari 2008. Daar staat geschreven dat gedeputeerde Bruggeman stelde dat ze eerder al had beloofd om in maart van dit jaar, dus maart 2008, met cijfers en bijkomende info naar buiten te treden. En daar gaat het over. Zij voegde er gewoon aan toe: "Ik heb geen raadsbesluit en een vraag naar een nieuw onderzoek nodig om mij daaraan te herinneren". Dat was natuurlijk een reactie op de interpellatie van collega Veys, die zij er nog gauw tegenaan gooide. Maar goed, hetgeen ik vooral graag zou hebben is dat er wat bijkomende info komt zoals hier beloofd in dit artikel. Want in feite is het zoals mevrouw Lafkioui stelt, dit is een verlieslatend bedrijf dat ten dode is opgeschreven. U stelt nog altijd dat de doelstelling is om de golfsport te democratiseren. Ik heb er nog altijd niets van gezien. Ook collega Veys heeft in de raad van december 2007 daarover een uitgebreide vraagstelling geformuleerd, maar er kwam geen enkel antwoord. Is er een gebruikersprofiel? Neen, ze weten van niets. Dus het is inderdaad een verlieslatend bedrijf en het zal verlieslatend blijven. Ik hoop van niet, maar ik denk van wel.

De heer Joris

Ik zag tijdens deze twee tussenkomsten één voor één, het gras voor mijn voeten weggemaaid worden. Dat is geen verwijt, dat is het sportieve spel. Ik wou nog op een paar details wijzen. Het is zo dat die verschillende softwarepakketten niet op elkaar afgestemd waren. Dat is bijna opgelost. Het softwarepakket dat in de cafetaria gebruikt wordt zou nog altijd niet afgestemd kunnen worden op het boekhoudprogramma Popsy. Dat probleem is nog niet opgelost. Bovendien zou ik er toch ook eens op willen wijzen dat de interpretatie die de deputatie heeft gegeven aan het feit dat je die golfprofessional gewoon aanwerft omdat je wel diegene moet nemen die er is, volgens het Rekenhof alweer een verkeerde interpretatie van de wet is. Je mag daar van afwijken als de diensten of de goederen die je vraagt, eigenlijk alleen maar door 1 leverancier kunnen aangeboden of geleverd kunnen worden. Als je na de Falklandoorlog een straaljager wou kopen die net zoals een helikopter recht naar boven kon opstijgen, dan moest je een Britse Harrier kopen. Je moest geen aanbestedingen doen want niemand anders maakte dat. Die clause wordt trouwens bijna uitsluitend gebruikt bij militaire aankopen. Als je na de Koeweitoorlog een raket wou kopen die Scuds kon neerhalen, dan moest je een Amerikaanse Patriot kopen, er was geen keuze. Wij doen dat nu niet, maar het is het voorbeeld dat telt. Natuurlijk moet je dan geen aanbesteding doen, natuurlijk is er dan geen concurrentie, dan mag je die ene kiezen. Ik kan mij niet voorstellen dat er in heel Oost-Vlaanderen maar 1 golfprofessional is, er zijn er minstens 2 denk ik, en waarschijnlijk nog meer. Dus men heeft hier de wetgeving ter zake zeer rekkelijk geïnterpreteerd en een openbaar bestuur hoort dat eigenlijk niet te doen. Dit ging in tegen de geest van de wetgeving. Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik heb het ook in de commissie gezegd dat de jaarrekeningen en de resultatenrekeningen zoals ze hier nu aan de raad worden voorgelegd, toch wel altijd in de commissie sport aan bod zijn gekomen. Het is dus niet dat het iets nieuws is. Uiteraard moest het nog voorgelegd worden aan de raad, dat is juist. Dat is laattijdig en gebeurt nu. Collega Lafkioui haalde aan dat er stukken zouden ontbreken. Ik wil dat toch wel tegenspreken, de brief van het Rekenhof was gewoon integraal overgenomen in de nota, dus ik denk niet dat iemand hier kan stellen dat hij of zij onthouden is geweest van enige informatie. Alle bemerkingen die in de brief van het Rekenhof stonden waren letterlijk, tot op de komma, overgenomen in de nota die voorlag aan de commissie.

DEBATTEN

De bemerkingen van het Rekenhof zijn zeer technische bemerkingen en hebben vaak ook te maken met software. Ik denk dat je hier dus niet zozeer kan spreken van een slecht financieel beleid want het zijn zeer technische bemerkingen die gemaakt zijn. De collega zegt dat er geen goede begroting is gemaakt omdat bijvoorbeeld investeringssubsidies niet worden uitgevoerd. Er stond zeer duidelijk in de nota vermeld dat er een bedrag voorzien was in de begroting om onderhoudstoestellen aan te kopen maar dat er uiteindelijk beslist is geweest om de firma die de golf heeft aangelegd te laten voorzien in het onderhoud. Je moet een beslissing nemen en aangezien het allemaal nieuw is en we er geen ervaring mee hebben is dat een logische beslissing geweest. Men zoekt nog een beetje naar de juiste oplossingen. Vandaar dat dus die investeringssubsidies niet opgenomen zijn. Andere zijn dan wel weer opgenomen, maar dat is nu eenmaal eigen aan iets nieuws dat je wil opstarten, dat het niet zo vlekkeloos verloopt.

Over het drievoudig informaticasysteem heeft collega Joris het ook nog gehad. Het klopt wel degelijk dat er 3 systemen waren. Momenteel zijn er onderhandelingen aan de gang met dienst ICT om te bekijken of we verder zouden gaan met dat e-golfsysteem of dat we zouden inspelen op een algemeen kassaregistersysteem dat in alle exploitaties van de provincie dan gebruikt zou kunnen worden. Maar u haalde aan, Mijnheer Joris, dat het systeem nog altijd niet met Popsy zou overeenstemmen. Dat klopt niet, want Popsy wordt niet meer gebruikt omdat de golf nu geen gewoon provinciebedrijf meer is, de golf is overgenomen binnen de werking. En dan zitten we met Portunus, het algemeen boekhoudkundig systeem. Deze twee systemen linken niet met elkaar, maar het is wel gemakkelijker om die zaken over te nemen.

Een aantal bemerkingen die de collega maakte over het niet kunnen opvolgen van een aantal simpele regels heeft zeer vaak te maken met softwareproblemen. Dat is bijvoorbeeld het geval bij het opnemen van de voorraad. Er bestaat geen software binnen de provincie om dat te doen. Dat is ook één van de redenen waarom we de golf nu hebben overgenomen binnen de eigen werking. Maar er bestaat geen software voor het opnemen van de voorraden en de waardering ervan. Er bestaat namelijk een Lifo-methode (last in, first out) en een Fifo-methode (first in, first out), maar daar bestaat dus geen software voor, dus dat maakt dat we nu een aantal regels niet kunnen volgen. Ik weet dat dit zeer technisch is.

Dat over de jaarverslagen klopt. Het jaarverslag voor 2007 zal erbij zitten als we de jaarrekening naar voor brengen. Dit zijn bemerkingen die gekend waren en aan een aantal zaken is ondertussen al voldaan. Eén daarvan is bijvoorbeeld de bemerking rond de manier waarop de beheerder was aangesteld. Vanaf 2007 hebben we een nieuwe beheerder aangesteld en de selectie is gebeurd conform de richtlijnen die hier binnen de provincie gelden. We hebben in het verleden dus al zeker rekening gehouden met een aantal bemerkingen van het Rekenhof.

U bent dan ook specifiek ingegaan op de cijfers. U haalt aan dat die cijfers voor een 9-holesgolf nog niet rooskleurig waren, maar ik wil hier nogmaals op wijzen dat de cijfers die nu hier voorliggen, dateren van voor het een 9-holesterrein was. Dus om echt een grondige evaluatie te kunnen doen moeten we ons uiteraard baseren op de cijfers van 2007. En daarmee ga ik al meteen antwoorden op de vraag van collega De Knijf. Waarschijnlijk heeft uw collega Veys niet gezegd dat we in de commissievergadering een datum hebben afgesproken om de cijfers van 2007 te bespreken. Dat is op 21 augustus, dus ik heb mij wel degelijk gehouden aan mijn afspraak, wat ook blijktbaar in de krant stond.

Eventjes kijken of ik nog iets moest zeggen. Collega Joris haalde die golfpro ook nog aan, er moest een nieuwe golfpro worden aangesteld en we hebben dat nu gedaan via een algemene offerteaanvraag. Dus nogmaals, er wordt weldegelijk rekening gehouden met de bemerkingen van het Rekenhof.

De heer voorzitter

Mensen, ik wijs erop dat we aan punt 16 zijn en het is 16.15 uur. Ik zeg dat maar ter documentatie en ter instructie. Mijnheer Veys, u hebt het woord.

De heer Veys

Ik heb toch kort een reactie over wat ik niet zou gezegd hebben. Mevrouw, collega De Knijf had het over mijn tussenkomst van december of januari en die ging over de democratisering van de golfsport. U heeft toen beloofd dat u in maart met cijfers ging komen. We zijn nu juni en we hebben nog geen cijfers gezien. U zegt dat er een aparte commissie daarover zal zijn, maar het gaat over cijfers die de democratisering van de golfsport aantonen. Ik ben benieuwd welke cijfers u in augustus zal laten zien die dat aantonen.

De heer voorzitter

Mevrouw, hou dat geheim, anders is uw commissie ook al overbodig. Ik zou zeggen, wacht tot in augustus, anders komen ze niet.

Gelach

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Voor alle duidelijkheid, ik heb gezegd dat we op een aantal zaken van uw voorstel niet kunnen ingaan omdat je dan aan de persoonlijke gegevens van de gebruikers raakt. De jaarcijfers en hoeveel gebruikers er zijn, kunnen we wel zeggen. Ik heb toen gezegd dat ik dat in maart kon zeggen, maar ik had mij vergist omdat je pas een jaarrekening kan maken vanaf juni. Wettelijk gezien moet je wachten op mogelijke facturen tot juni. Vandaar dat we er in augustus een aparte commissievergadering over gaan houden.

De heer voorzitter

En dat wordt dus een permanent debat, en dat is goed ook.

Stemming

Kennisneming

PUNT 17**INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE TV PROVINCIE****De heer Joris**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In een ideale wereld zouden de nieuwsuitzendingen een realistisch beeld van de werkelijkheid buiten de televisie moeten geven. Maar helaas, heel vaak gebeurt dat helemaal niet en dat gebeurt ook niet op de uitzendingen van TV provincie.

Wie de uitzendingen op onze webstek bekijkt, zal een paar rare dingen vaststellen.
In de eerste uitzending was er het vervelende probleem van synchronisatie. Het was zoals in de oude, nagesynchroniseerde films waarbij het geluid een beetje later komt dan de gelaatsuitdrukking van de spreker. Maar dat is een techniciteit, dat is niet zo erg. Inhoudelijk waren er wel een paar dingen waar ik zwaarder aan til.

In het begin – en als voorbeeld neem ik de uitzending van 20 januari – kon u mijn collega Tanguy Veys tenminste nog eventjes zien en horen toen hij zijn voorstel over het hoofddoekenverbod toelichtte. Dan kwam de deputatie uitvoerig aan het woord om dat te weerleggen. Als men het zou chronometreeren, zou men kunnen zeggen dat de deputatie veel meer gezegd heeft dan de oppositie. Er was zelfs het vreemde verschijnsel dat de deputatie antwoordde op argumenten van mijnheer Veys die wij in de raad wel gehoord hadden, maar die in het interviewstukje niet te horen waren.

DEBATTEN

Ik vraag mij af of een toeschouwer die niet in de raad was – de meesten dus – dit wel kon volgen. Als u woord en wederwoord hebt, gaat dat. Maar als u alleen het wederwoord hoort op bepaalde punten, vrees ik dat de tv-kijker zal denken: "Waar heeft hij het over? Waarop is dit een antwoord?"

Maar goed, er was ten minste nog vraag en antwoord. De oppositie zegt iets, de meerderheid weerlegt het. Er was nog argumentatie, zoals het hoort op tv.

In de volgende uitzendingen was dat elementaire debat bijna volledig weg.

Hoewel ik televisie kijken haat, heb ik alle uitzendingen doorworsteld, tot die van vorige maand, en dat geeft geen behoorlijk beeld weer.

Als men willekeurig de raad binnenkomt en men blijft een uur zitten, waar wordt men altijd mee geconfronteerd, tot vervelens toe? Met tussenkomsten, vragen, interpellaties, opmerkingen van mijnheer Veys. Hij is niet weg te branden. Of men dat nu tof vindt of vervelend, of rot, of plezant, zoals ik, dat doet er niet toe. Dat is een appreciatie. Het feit is er. Hij houdt zoveel tussenkomsten en voert zoveel het woord als wij allemaal samen.

Als men naar tv kijkt, is hij gereduceerd tot een flits van een paar seconden. Dikwijls ziet men hem eventjes oren, maar men hoort niet wat hij zegt.

Dat drukt ongetwijfeld een veel voorkomende wens uit op de meerderheidsbanken, maar het hoort niet. In een objectief verslag zou van zijn vele dingen toch minstens één keer iets aan bod moeten komen. Er zou toch een zekere evenredigheid moeten zijn.

Ze zeggen altijd dat televisie de creativiteit van de jongeren fruikt en leidt tot passiviteit.

We hebben bij enkele raadsleden het tegendeel gezien. Sommigen hebben tijdens een kort interview voor TV Provincie veel meer gezegd dan in het hele jaar dat ze in de raad zitten.

Dus televisie kan echt wel stimulerend zijn als het op de juiste manier gebracht wordt.

Neem nu de uitzending van 20 april, die waarschijnlijk representatief is voor de anderen.

Er waren twee interviewfragmenten met gedeputeerde Vercamer en telkens ook twee met gedeputeerden Couckuyt en De Buck. Die drie kwamen elk vijf keer in beeld.

Dat is klaarblijkelijk hun basisgetal: vijf scènes voor gedeputeerden.

Gedeputeerde Hertog kreeg slechts één interviewfragment, maar elders kwam hij wel vier keer in beeld, zodat zijn totaal ook aan vijf kwam. Hij moet dus niet ongerust zijn.

Gedeputeerden Dauwe en Bruggeman waren tweede categorie, want die kwamen maar één keer in beeld en mijnheer Veys, één keer, een seconde, zonder woorden.

Dat doet denken aan Harry Potter: verschijnselen en verdwijningen. Maar een ernstig objectief representatief verslag van een raadszitting is dat niet. Als men daar naar kijkt, zou men denken: de provincieraad is iets van de gedeputeerden. Die zijn voortdurend aan het woord, die drukken overal hun stempel op, die zijn dominant aanwezig.

Sorry, maar de raadsleden zijn minstens even belangrijk. Dat is niet TV Provincie, maar TV Deputatie. Dat hoort niet. De vlag dekt hier de lading niet.

Als dat de autonome beslissing is van TV Provincie, kunnen we dat betreuren. Maar dat is dan hun zaak. Er zullen op de duur niet veel mensen meer kijken, want het zijn toch altijd dezelfde gedeputeerden. Maar als er afspraken gemaakt zijn over de verdeling, is er wel een probleem. Dan heeft de deputatie op een oneerlijke manier het informatielaken naar zich toe getrokken.

Daarom mijn concrete vragen:

- welke afspraken zijn er gemaakt tussen de deputatie en TV Provincie over de verdeling van de zendtijd?

De verdeling van de zendtijd moet u in verschillende segmenten zien: de verdeling tussen de verschillende gedeputeerden onderling, de verdeling tussen de meerderheid en de oppositie;

- hoe zit het contract in elkaar dat we met TV Provincie hebben gesloten?
- is dat een contract à la blanco cheque zoals wij geven als wij subsidiëren? We subsidiëren een museum of een kunstproject en zeggen dan altijd: "Wij geven het geld, maar wij bemoeien ons niet met de inhoud. Er is artistieke autonomie."

Of is er hier gezegd van "Wij betalen dat, maar wij willen dat u de programma's zus en zo opdeelt en dat u zoveel tijd voor de oppositie reserveert - zo weinig mogelijk - en zoveel mogelijk voor ons"?
Hoe hebt u dat in afspraak of in contract vastgelegd?

Dit lijkt mij een fundamentele zaak gezien het belang van de informatiestroom en gezien de verplichting van openbare besturen en overheden van naar evenredigheid en onpartijdigheid in de berichtgeving te streven.
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het principe van TV Provincie is eigenlijk de redactionele autonomie. Zoveel is duidelijk.
Het wordt gemaakt door een redactie samengesteld uit mensen van TV Oost, AVS en onze dienst Communicatie.
Zij bepalen autonoom, op basis van de agenda van de raad, welke onderwerpen mogelijks interessant kunnen zijn. Ze beoordelen dat vanuit diverse invalshoeken. Ik som er drie op:

1. wat zou de burger kunnen interesseren?
Er is soms een verschil tussen wat de burger interesseert en wat wij hier allemaal bediscussiëren en bepraten. Trouwens, overdaad schaadt soms. Het is niet omdat men veel praat dat men veel zinvolle dingen zegt;
2. welke projecten vindt de provincie belangrijk om te communiceren?
De dienst Communicatie zit bij die autonome redactie. Is er iets actueels in de provinciale berichtgeving, dan wordt dat als suggestie meegegeven. Maar het zijn de zenders zelf die autonoom oordelen vanuit het principe redactionele autonomie, dat ook vervat zit in het statuut van de regionale televisie;
3. wat is goede televisie?
Daarover kunnen we van mening verschillen. Elke avond zullen we daarover van mening verschillen als we naar deze of gene zender kijken.

Het is op basis van deze criteria dat de regionale zenders een scenariovoorstel maken dat door de dienst Communicatie wordt nagekeken. Al is het maar om na te gaan of er geen echte fouten in zitten. Zij kunnen eventueel bijsturen. Zij zitten in dit huis, zijn administratief meer beslagen wat het inhoudelijke betreft.

De gedeputeerde voor Communicatie krijgt dat voor kennisname, noch min noch meer.

Dus het mag duidelijk zijn dat bij dit alles kwaliteit vooropstaat en niet kwantiteit. Het programma heeft trouwens geenszins de bedoeling om een exacte kopie te zijn van de zitting. Dat zou saaie televisie opleveren. Daar ben ik heilig van overtuigd.

Wat nu uw drie concrete vragen betreft.

Er zijn geen afspraken gemaakt over de verdeling van de zendtijd tussen de deputatie en de raad, noch tussen de meerderheid en de oppositie, noch tussen de verschillende gedeputeerden onderling. De zendtijd wordt wel verdeeld, maar daarvoor gelden andere criteria, met name:

- wat zou de burger interesseren?
- welke projecten vindt de provincie belangrijk om te communiceren naar de burgers?
- wat is goede televisie?

Dat zijn de enige criteria. Er zijn dus geen afspraken, geen verdeling.

Worden de programma's volledig betaald door de provincie zelf?

Ja, de provincie betaalt dat volledig.

Zijn er inhoudelijke criteria vastgelegd of hanteert men hetzelfde principe als bij een subsidiëring in de sector Kunst en Cultuur?

DEBATTEN

Zoals ik reeds heb gezegd: het principe van de redactionele autonomie staat voorop. De drie invalshoeken van waaruit men de zaak bekijkt zijn:

- wat zou de burger interesseren?
- welke projecten vindt de provincie belangrijk om te communiceren naar de burgers?
- wat is goede televisie?

Tot zover mijn antwoord.
Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Gedeputeerde,
U stelt mij werkelijk teleur nu.

Ik twijfel aan uw antwoord. Klinkt de uitdrukking "wij betalen hier alles, dus wij bepalen wat hier uitgezonden wordt", u bekend in de oren? Heeft een bepaalde gedeputeerde dat niet aan mensen van de televisie gezegd? Niet misschien letterlijk, maar inhoudelijk. Zoek eens uit welke gedeputeerde dat eventueel was. Dat zou misschien het debat in de toekomst verhelderen en opklaren.

Ik zal mij voorzichtig uitdrukken, maar ik denk dat uw uiteenzetting niet helemaal met de realiteit op het terrein strookt.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,
Ik moet bevestigen wat ik daarnet gezegd heb.

PUNT 18

INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE OPPORTUNITEIT VAN DE WERKBEZOEKEN VAN CHINESE DELEGATIES AAN OOST-VLAANDEREN

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Van 16 tot en met 18 april werd hier een economische delegatie uit de provincie Hebei - ik zal de technische details overslaan – ontvangen. De delegatie bestond uit vertegenwoordigers van belangrijke industriële zones gelegen rond de drie belangrijkste havens. Er werden reiskosten ingediend, tolkosten, kosten voor catering, kleine diverse kosten.

Op 23 en 24 april bracht een economische delegatie uit Tangshan, onder leiding van de lokale burgemeester, een werkbezoek aan Oost-Vlaanderen. Dit was het gevolg van een uitnodiging van gedeputeerde De Buck bij zijn jongste werkbezoek aan Tangshan in oktober jongstleden.

Om aan te duiden hoe belangrijk de stad Tangshan wel is, schrijft men in de nota aan de deputatie: "Daarnaast is er de recente ontdekking voor de kust van de Bohai Sea van het grootste olieveld ooit in China ontdekt."

Zie: de ogen knippen, de oren flapperen. Olie, geld, contracten en al de rest.

Mensenrechten, democratie, het menselijke geweten, goed en kwaad. Wat gaat de publieke opinie ervan denken? Wat gaat de gewone kiezer ervan denken? Dat wordt allemaal weggespoeld door de dronkenschap die over mensen kan komen als ze het magische woord "olie" horen.

Het programma omvat de typische dingen zoals een ontvangst, een lunch aangeboden door de deputatie, enz. Maar het gaat mij daar niet over. Het gaat mij over het tijdstip ervan.

Dat was op het hoogtepunt van de repressie in Tibet, toen ze daar elke dag een aantal mensen doodschoten en er nog veel meer in de gevangenis gooiden, waarvan er nog altijd duizend zoek zijn, vermist en die ze nog niet hebben teruggevonden, uw goede vrienden uit China.

Op het moment dat heel de wereld verontwaardigd is over het brute gedrag van de Chinese regering in Tibet, zelfs degenen die anders tegen boycot zijn, tegen sancties, tegen diplomatieke stappen om kritiek te leveren op Peking - inclusief de Belgische regering, want zelfs minister van Buitenlandse Zaken De Gucht heeft toen een kwade nota aan de Chinezen gestuurd, wat nieuw was – en iedereen razend is van verontwaardiging. Wat doen wij? Wij doen alsof er niets aan de hand is. Business as usual. Wij gaan op bezoek. Zij komen bij ons op bezoek.

Het moment ervan, de schaamteloosheid ervan op dat ogenblik.

Als u die contacten niet wil verbreken, had men ze minsten kunnen uitstellen, had men minsten tegen de Chinezen kunnen zeggen: "Jongens, ik wil wel zaken met jullie doen en die olie, daar praten we nog wel eens over. Ik wil die relaties niet verbreken. Er is daar een oude baardmans die dat wil, maar ik niet. Wij willen de relaties voortzetten, maar u moet verstaan dat heel de publieke opinie, onze achterban en onze kiezers echt verontwaardigd zijn over wat u in Tibet doet. Nu is het moment niet. Binnen drie weken zijn ze dat een beetje vergeten, kom dan maar, maar nu niet."

Zelfs dat elementaire tactische doorzicht, het elementaire fatsoen van 'als u zondigt, doe het dan niet in het publiek, geef geen aanstoot. Als u een maîtresse hebt, doe het dan discreet, breng ze niet onder het echtelijke dak' is er niet.

Dat soort mentaliteit stoot tegen de borst.

Daarmee geeft u de Chinezen het signaal van 'wat u ook doet, hoe brutaal u ook op de Tibetanen hakt, hoeveel mensen u ook doodschiet of laat verdwijnen, kom maar op bezoek'.

Dat kan voor mij niet door de beugel.

Dat is ronduit cynisch. Daarmee geeft u de Chinezen echt een vrijbrief. Doe wat u wilt, onze handelsbetrekkingen, onze vriendschappelijke relaties staan daar allemaal boven. We trekken er ons niets van aan. En zij zullen zich daar niets van aantrekken. Hoeveel mensen jullie ook doodschieten of folteren, het kan ons niet schelen. Jullie blijven hier welkom.

Dat is de impliciete boodschap daaronder.

En dan wordt het champagneglas geheven en gezegd: "Gezondheid, smakelijk allemaal. Hoe zit het nu met die oliecontracten? Krijgen we ook wat in Oost-Vlaanderen?"

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De collega heeft hier eigenlijk geen uitgestelde interpellatie gehouden. Hij had ze alleen maar ingediend vorige maand, juist voor de raadszitting. Ze staat dus regulier op de agenda.

Wat het relatiegeschenk betreft waar de collega het over had, ging het hier – hoe zou het ook anders kunnen en wie zou het anders durven raden – over Oost-Vlaamse chocolade omdat wij menen dat het onze plicht is om de goede Oost-Vlaamse streekproducten waarover wij beschikken ten aanzien van onze buitenlandse gasten te promoten.

We hebben ook geen champagne gedronken, maar ons beperkt tot Oost-Vlaamse bieren en frisdranken, steeds vanuit dezelfde reeds vermelde visie. Voorzichtigheidshalve hebben we niet alle Oost-Vlaamse streekbieren laten proeven aan onze bezoekers.

Wat de verontwaardiging van de collega betreft, Mijnheer de Voorzitter, over de opportuniteit van het ontvangen van Chinese delegaties, moet ik u meedelen dat ik echt geen weet heb dat er precedentes zijn, noch in België noch in andere omringende Europese landen, dat Chinese delegaties worden geweerd.

De collega is dus duidelijk aan het aansturen op een primeur en wij gaan hem die niet leveren.

Wij mochten van het bevoegde federale niveau tot op heden geen dergelijke instructies of aanbevelingen in die zin ontvangen.

Ik weet dat het correcte politiek juridisch standpunt dat wij hierin huldigen voor onze collega een gevoelig punt is. Hij heeft zelfs bij vorige tussenkomsten onze provinciale ambtenaren eigenlijk beschuldigd van incompetentie. Ik vond dat verregaand, maar wij kunnen daar alleen akte van nemen.

Het is een correct juridisch en politiek standpunt dat we daarin volgen.

DEBATTEN

U ontkent de bevoegdheden van onze instellingen, Collega, maar ze zijn als dusdanig en wij kunnen alleen vaststellen dat er bij u een permanente negatie en misprijzen is voor de specifieke bevoegdheden van onze diverse bestuursniveaus.

Wat storend is - maar vermits u hier al zo een sterke woorden gebruikt hebt in het verleden nemen we het voor wat het is - is dat u ons bestuur cynisme verwijt.

We treden op vanuit een correct legalistische visie en wij doen ons werk.

In tegenstelling tot wat u hier namens uw partij verkondigt, zijn wij ons vanuit deze deputatie wel degelijk bewust en bekommerd om de kwetsbaarheid van onze Vlaamse economie. Wij vinden het als bestuur onze duivelse plicht om alles te doen wat we kunnen om onze bedrijven bij te staan.

Wanneer 80% van onze Vlaamse producten een afzet dient te vinden in het buitenland en wanneer men weet dat 75% van onze productie wordt geproduceerd door KMO's, is het onze plicht om onze KMO's, en in het bijzonder onze Oost-Vlaamse bedrijven, hierbij zoveel mogelijk te helpen.

Mijnheer de Voorzitter, ik zou graag ten aanzien van onze raadsleden even dieper willen ingaan op de economische context van deze twee jongste zuiver economische missies vanuit Hebei.

De situatie in de provincie Hebei is in een stroomversnelling gekomen. Het is lang een traag evoluerende provincie geweest in China. Daar waar Shenzhen de economische groeipool was in de jaren '80 en Changhai-Pudong in de jaren '90, is het duidelijk dat heel de regio rond de Bohai Sea de nieuwe economische groeipool is voor de komende tien jaren.

Het is langs die kustlijn dat Hebei ligt en het is daar dat er nu een aantal havens aan het ontstaan zijn of in belang aan het groeien zijn, zoals daar zijn:

- de haven van Qinhuangdao, waarmee de haven van Gent reeds lang contacten heeft;
- Tangshan, een gekende staalstad waar 10% van de Chinese staalproductie verwezenlijkt wordt, maar ook de stad die in 1976 geteisterd werd door een zware aardbeving en waar er ongeveer 300 000 slachtoffers waren;
- Caofeidian, de nieuwe haven, waar ik het straks nog zal over hebben;
- Tianjin;
- Huanghua.

Die havens moeten op termijn de grootste ter wereld worden. En dat moet ook de basis vormen voor de ontwikkeling van het hinterland in Noord-Oost-China. Deze maritieme ontwikkelingen openen perspectieven voor onze havengerelateerde bedrijven. Dit bleek zeer duidelijk uit beide bezoeken.

Uit de contacten met DEME bleek duidelijk dat de Chinese partner sterk geïnteresseerd is in een samenwerking met de diverse activiteiten van die groep, met name de havenontwikkeling en management, het uitbouwen van industriële zones, de sanering van vervuilde sites en tot slot de nieuwe energieën.

Voorwat de laatste twee punten betreft is er een duidelijke kentering in het Chinese beleid.

In de oude Chinese steden gebruikt men teveel steenkool. Steenkool staat in voor 60% van de energie. Het is een eigen product dat ze daarvoor gebruiken en de toestand is daar soms even moeilijk als die was in een aantal Europese steden 50, 60 jaar geleden en langer.

Ook Beijing heeft nog datzelfde probleem, maar men tracht daar iets aan te doen. Vooral in de nieuwe vestigingen is dat één van de kernzaken.

Zo heeft de nationale regering voor de industriële zone rond de haven van Caofeidian – een zone van 410 km² – geopteerd voor een beleid van een nul CO₂-uitstoot.

Ook voor de andere nieuwe zones worden er zeer strenge normen opgelegd.

Dit impliceert dat de zoektocht naar toepassingen van nieuwe energieën een absolute prioriteit is voor de toekomst.

Er werd uitdrukkelijk gevraagd dat DEME en aansluitend C-Power, dat instaat voor de bouw van het offshore windmolenpark voor de kust van Oostende, zo vlug mogelijk contacten zouden opnemen met Hebei.

Wat de DEME-groep betreft is dat al gebeurd. Die zijn op dit ogenblik bezig met de voorbereiding van een paar projecten aldaar. Daarnaast is er ook een contract ondertekend door de Hogeschool Gent met een lokale hogeschool voor de vorming van industriële ingenieurs en technici, want het vertrouwd geraken met de nieuwe technologieën, vooral in verband met milieu, is een prioriteit waar heel veel belang aan wordt gehecht.

Als wij daar een bijdrage kunnen leveren, Mijnheer de Voorzitter, beschouw ik dat ongetwijfeld als een meerwaarde en een succes voor ons bestuur.

Dit dossier zal in de komende maanden met extra aandacht worden opgevolgd en dat moet leiden tot een ruimere economische missie vanuit Oost-Vlaanderen in het begin van 2009, waarin de nadruk zal liggen op de maritieme ontwikkeling in die regio, in Noord-Oost-China en op de milieutechnologieën.
Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zou eigenlijk twee dingen willen zeggen.

De gedeputeerde gebruikt terecht – waarschijnlijk onbedoeld, maar zeer terecht – de term 'duivelse plicht'. Ik zou willen dat u ook uw morele plicht eens deed.

En u kunt mij met economische cijfers doodslaan - dat is één van uw typische technieken om naast de kwestie te antwoorden - maar ik heb niets gevraagd over economische dingen. Dat interesseert mij in deze niet.

Ik heb een ethisch standpunt gevraagd.

Klaarblijkelijk is het verschil voor sommigen opzettelijk duister, willen ze dat verschil niet inzien.

Ik citeer hier een beroemd verhaal.

Georges Bernard Shaw zat eens aan een diner met een chique aristocratische Engelse dame. Ze hielden een los gesprek. Iemand vraagt aan die dame: "Zoudt u met een vreemde man naar bed gaan?" En die dame zegt: "Natuurlijk niet." Shaw zegt: "Als er nu 100 000 pond voor betaald werd?" En die dame giechelt en zegt: "100 000 pond, dan zou ik daar toch eens over nadenken." En dan zegt Bernard Shaw: "En zou u het voor 1 penny doen?" En dan zegt die vrouw: "Eén penny! Wat voor een vrouw denkt u wel dat ik ben." Waarop Georges Bernard Shaw zegt: "We weten al wat voor een vrouw u bent. We zijn alleen nog over de prijs aan het discussiëren."

Wel, dat gebeurt hier. Er wordt over de prijs gediscussieerd en niet over de ethiek ...

Rumoer

De heer voorzitter

Mijnheer Joris,
Let op de fatsoensregels. Niet beledigen.

De heer Joris

... Ik ben hier bekritiseerd omdat ik de vorige keer iets over de ambtenaren heb gezegd, waarbij de teneur van mijn opmerking was – niet dat ze het niet kunnen, want ik denk dat ze het wel kunnen – dat ze de opdracht krijgen er niet teveel moeite in te steken, want dat de vragen van een raadslid van de oppositie toch niet zo belangrijk zijn, hoe geniaal uw ambtenaren zijn.

Ik heb op 20 mei deze interpellatie ingestuurd. Op 21 mei krijg ik een vreemde reply: "Nu moet de streep echt getrokken worden, denk ik, anders blijft het echt elke raad bingo. Hedwig."

DEBATTEN

Ik wist niet waarover het ging. Ik heb dat dan nog eens herlezen en toen viel mijn frank. Hedwig is één van uw briljante ambtenaren die naar een mijnheer Brian – en ik denk dat ik weet wie het is, maar het is eigenlijk niet belangrijk - een mailtje stuurde met die inhoud over mijn interpellaties: "Nu moet de streep echt getrokken worden, denk ik, anders blijft het elke raad bingo."

En, zo bekwaam als die ambtenaren zijn, in plaats van dat te forwarden naar zijn collega heeft hij dat per ongeluk gereplyd naar mij.

Dezelfde dag, 22 minuten later, merkte hij zijn fout ...

De heer voorzitter

Mijnheer Joris,

We kennen uw teneur. We moeten dat niet inkleuren met namen noemen. Het is een fout en het mag niet gebeuren. Maar gebruik dat toch niet.

Rond af, alstublieft. Het is voldoende aangekaart.

De heer Joris

... Een ambtenaar hoeft hier niet te beslissen wanneer ik moet stoppen met interpellaties indienen. Het bureau mag dat doen, de voorzitter mag dat doen, maar een niet-verkozen ambtenaar moet zich 'verduiveld', om uw woord te gebruiken, niet bemoeien met interpellaties die de oppositie mag indienen.

Ik zie aan uw verbaasde gezicht dat u er voor niets tussen zit, maar geef hen wel een flinke schrobbering, want zij moeten hun duivelse plichten doen en zich, als niet-verkozen ambtenaren, niet met politiek bemoeien. Zij moeten niet beslissen dat ze interpellaties gaan tegenhouden.

Wat gaan ze trouwens doen dan?

Hun Chinese vrienden vragen mij dood te schieten, misschien?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben niet gewoon van te repliceren, maar twee zaken over wat mijnheer Joris daar zegt.

Ik kan dat alleen maar natrekken.

Maar wat zijn opmerking betreft 'u slaat ons nu dood met economische gegevens', wil ik alleen maar zeggen dat hij bij zijn vorige tussenkomst, vorige maand, heeft gezegd dat er hier nooit een inhoudelijk debat wordt gevoerd.

Nu voeren we een inhoudelijk debat en het is ook weer niet goed.

Mijnheer de Voorzitter, op de duur weet ik niet meer wat ik moet doen. Maar ik ga zeker niet naar de pijpen van mijnheer Joris dansen.

Dank u.

PUNT 19

BUDGET 2008: GOEDKEURING VAN DE 5DE REEKS WIJZIGINGEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Na de budgetbespreking 2008 is dit in feite het belangrijkste stuk dat hier in de loop van het jaar aan bod komt. Het is een beetje een samengebalde grote budgetwijziging die hier vandaag voorligt. Vandaar dat ik daar even langer wens bij stil te staan.

Bij veel van de voorgestelde wijzigingen kunnen wij perfect inkomen. Het gaat over een aantal zaken die men in het verleden te ruim, te sober of te streng heeft begroot. Bijvoorbeeld op het vlak van lonen, onkosten inzake verwarming, energie, enz.

Ik denk dat het allemaal zeer logische beslissingen zijn.

Maar ik pik er toch een aantal zaken uit waarover ik een aantal bijkomende vragen of bedenkingen heb.

Eerst en vooral is er het dossier van de Bank van de Arbeid.

Ik stel vast dat men de kredieten die men in de begroting had ingeschreven voor de verdere restauratie en het verdere onderhoud van de Bank van de Arbeid volledig schrapt.

Wij hebben toch al een paar provincieraden achter elkaar duidelijk de problematiek geschetst en de noodzaak van het gebouw en de toestand waar het zich nu in bevindt besproken. Ik verwijs ook naar het feit dat er nog recent een dienst of organisatie het gebouw heeft verlaten.

Er staat duidelijk in deze budgetwijziging: "De laatste fase van de restauratie van het historische deel van de Bank van de Arbeid zal dit jaar niet meer gegund worden. De voorziene investeringssubsidie moet bijgevolg geschrapt worden."

Ik denk dan aan de engagementen die er geweest zijn. Het is te belangrijk. Het gaat hier niet over de invulbouw die aan de achterzijde was voorzien. Zelfs de invulbouw is een dossier dat nog steeds moet gerealiseerd worden.

Wat betreft het Filmfestival.

Eén van de vragen die door de collega van Groen!, Rik Franck, werd gesteld was in verband met de ondersteuning van het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen. Het oorspronkelijke filmproject in Overmere, Napoleon, met livemuziek, wordt blijkbaar niet meer gerealiseerd met als reden dat de kosten voor de film en de muziekrechten te groot zijn.

De collega vroeg toen wat er zou gebeuren met dit bedrag.

Omdat er niet meteen veel duidelijkheid over kwam, heb ik gevraagd hoe het zat met die gratis voorstelling in het Sportpaleis.

Noch de gedeputeerde noch de verantwoordelijke ambtenaar van Cultuur kon dit bevestigen noch ontkennen. Er werd wel zeer duidelijk gesteld dat indien er een bedrag, voorzien als extra betoelaging, naar dit project zou gaan, het veel minder zou zijn aangezien het zou gaan om een activiteit die niet in Oost-Vlaanderen zal plaatsvinden.

Ik ben nog even gaan grasduinen en op de deputatie van 24 april is er een beslissing terzake genomen.

Het is weliswaar de gedeputeerde voor Welzijn, de heer Couckuyt, die als verslaggever vermeld staat.

Dat is een beetje verwonderlijk, maar dat zou met afwezigheid kunnen te maken hebben.

In ieder geval is het wel degelijk zo dat er voor 15 000 EUR – toch geen mis bedrag – een voorstelling zal worden getoond in het Sportpaleis. 1 500 Oost-Vlamingen zullen uitgenodigd worden om dit concert bij te wonen voor 5 EUR per ticket.

Prijs van een ticket eerste rang bedraagt 35 EUR.

In ieder geval vind ik het toch een beetje raar dat men initiatieven buiten de provincie gaat ondersteunen.

In deze is het een filmvoorstelling in het Sportpaleis. Los van de waardering van het initiatief op zich denk ik dat het zeer moeilijk volgen wordt wanneer wij nu al culturele projecten buiten de provincie gaan ondersteunen.

Waar trekt men dan de grens?

We kunnen morgen misschien een klassiek concert van het Festival van Vlaanderen in de Sint-Goedelekathedraal in Brussel sponsoren. We kunnen misschien een bus inleggen vanuit Oost-Vlaanderen.

Ik denk dat wij onze prioriteiten voldoende kunnen vinden in Oost-Vlaamse activiteiten. Ik heb toch wel enig bezwaar bij de keuze van ondersteuning.

Ik heb nog een bemerking voor de gedeputeerde van Cultuur, deze keer wat betreft de erediensden, meer bepaald het engagement voor de ondersteuning van de enige in Oost-Vlaanderen erkende moskee.

Ik herinner mij vorig jaar, vlak voor de grote vakantie, nog heel de discussie rond het advies. Als ik toen de stukken goed gelezen heb, was er voorzien dat wij voor 2008 toch 8 500 EUR in de begroting van de betrokken moskee zouden bijdragen. In de budgetwijziging hebben wij dat niet teruggevonden, ook niet in de oorspronkelijke begroting.

Hoe ver staat het met dit dossier?

DEBATTEN

Niet dat ik een grote fan ben of vragende partij van 'doe zo snel mogelijk een bijdrage', maar is het concreet dat zij nog geen enkel aanvraagdossier hebben ingediend? Is het omdat er vanuit de Vlaamse overheid wordt aangedrongen op enige terughoudendheid? Kunt u mij meedelen wat daarvan de reden is?

Een ander dossier waar ik de gedeputeerde voor Welzijn zou willen over aanspreken is dit van de Abdijschool.

Ik heb in de budgetwijziging gezien dat de nodige extra middelen worden voorzien voor aankopen in functie van de geplande verbouwing van de keuken en voor de aankoop van sport- en spelmaterialen naar aanleiding van de herinrichting van de speelkoer.

Het is maar een 2 000 EUR, maar kan de gedeputeerde eventueel toelichten of met die investering dit jaar de keuken volledig zal gerealiseerd zijn en zal voldoen aan de verwachtingen en de eisen van het jeugdwerk? Dus niet enkel voor een broodkeuken.

Tot slot wil ik nog even verwijzen naar een schriftelijke vraag die ik heb gesteld in verband met de verwijlntresten. Mijn schriftelijke vraag dateert van begin juni en recent mocht ik daarop een antwoord ontvangen.

Ik wil er de deputatie op wijzen dat op drie jaar tijd de verwijlntresten die de provincie Oost-Vlaanderen moet betalen wegens het laattijdig betalen van facturen stijgt de hoogte zijn ingegaan.

Terwijl wij in 2005 nog spraken van 4 300 EUR aan verwijlntresten is dat in 2007 opgelopen tot 7 472 EUR.

U kunt zeggen dat het al bij al nog meevalt, dat het waarschijnlijk kleine facturen zijn die zijn blijven liggen. Maar de eerste gedeputeerde heeft toch zijn naam als Sander de bespaarder. Hij ziet erop toe dat elke frank meermaals wordt omgedraaid. Maar het viel mij toch op dat de verwijlntresten stijgen. Is dat nu van 'wij betalen wat minder gemakkelijk, we zoeken dat wat meer uit' of zijn er andere aanwijsbare redenen voor?

Tot daar mijn tussenkomst in verband met de budgetwijziging.
Dank u.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil vooreerst de deputatie en de administratie danken, want we hebben uiteindelijk deze budgetwijziging vroeger gekregen dan wettelijk voorzien.

Bij de opmaak van dit basisdocument is er op sommige momenten onzorgvuldig begroot. Een aantal uitgaven kunnen uiteraard niet voorzien worden. Ik denk daarbij aan de tweede indexsprong, de verhoging van energiekosten, enz.

Ik denk dat het geen probleem is dat die nu in deze wijziging voorzien zijn.

Waar ik wel vragen bij heb, is bij het feit dat ik zie dat er hier en daar wegens een wijziging van een gascontract 2 000 EUR, 5 000 EUR, 6 000 EUR bijkomt.

Dat lijkt mij een beetje raar, in die zin dat als men overgaat naar een nieuw contract, men zich daar financieel voordeel bij doet. Hier is dat niet het geval. Maar daar kunnen er een aantal redenen voor zijn.

Een aantal posten worden in de gewone begroting substantieel verhoogd.

Ik denk bijvoorbeeld aan het aanleggen en verbeteren van fietspaden. Dat was begroot op 750 000 EUR en wordt verhoogd met 878 000 EUR. De subsidiëring van dit punt vinden wij zeer sympathiek uiteraard. Er is de subsidiëring van de moerriolering van afvalwater. Het voorziene bedrag was bijna 100 000 EUR en wordt verhoogd naar bijna 200 000 EUR. Er zit een lijstje bij. Als leek vraag ik mij dan af of die lijst in mei, juni, juli, september, oktober van vorig jaar niet bestond. Mij lijkt dat raar, maar blijkbaar is dat zo. Hetzelfde voor EROV. Dat is ook al gezegd op de commissie. Die huurgelden worden nu ingeschreven. Kon men dat vorig jaar niet voorzien?

Dat zijn enkele losse bedenkingen.

Wat betreft de buitengewone begroting stel ik vast dat Ename blijkbaar over het hoofd is gezien. Betekent dat dat wij voor de volgende zes maanden geen budgetwijziging meer gaan krijgen voor het Expertisecentrum?

Dat lijkt mij zeer, zeer, zeer twijfelachtig.

En dan zijn er nog een aantal andere zaken.

Het Streekhuis Ronse was begroot op 60 000 EUR en wordt opgetrokken tot 975 000 EUR.

Het PHTI was begroot op 75 000 EUR, dat wordt nu 1 900 000 EUR.

Bij PIVA Oudenaarde stond 76 000 EUR en wordt verhoogd met 150 000 EUR.

Ook merkwaardig is de renovatie van het zwembad. Dat begint langzamerhand een neverending story te worden. Men zet dat er telkens op en men haalt het er telkens terug af. Misschien moet er binnen de deputatie eens over nagedacht worden wat men er gaat mee doen. Ofwel pakt men het dossier aan omdat het nodig is, ofwel voorziet men dat bedrag niet meer.

Ik tapeer een klein beetje op die buitengewone begroting omdat wij die in principe nooit met eigen middelen financieren. Er worden altijd leningen voorzien. Dus als men nu teveel begroot, moet men die leningen opnemen in de begroting.

We zijn nu 25 juni. Ik veronderstel dat alle bedragen die nu in de begroting staan effectief de volgende zes maanden gaan uitgegeven worden, tenzij ik verkeerd ben.

Indien niet hebben wij ondertussen wel leningslasten voorzien in de begroting.

We hebben het basisdocument niet goedgekeurd. We gaan dus ook die wijziging niet goedkeuren. Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U weet dat de eigenlijke begrotingswerkzaamheden starten in mei. Wij hebben nu al de instructies in mei gegeven – u hebt dat kunnen volgen – voor de begroting 2009.

Het is een beetje naargelang de stand van het dossier, maar binnen de afgesproken limieten, dat wij uitvoering geven aan onze buitengewone begroting.

Wij zijn al van tactiek veranderd.

Wij hadden vroeger een beetje een vitrinebegroting. Al waar we ooit maar aan dachten, zetten we op die buitengewone dienst. Dat doen we vandaag niet meer. We zijn dus veel strikter geworden. Dat wil ook zeggen dat als er verschuivingen komen, bijvoorbeeld een subsidie die zich aandient, wij daar onmiddellijk op inspelen en dan moeten we dat doen bij deze begroting.

Wat het opnemen van leningen betreft.

We nemen de leningen maar op als we effectief het geld moeten uitgeven. Daar is goed over onderhandeld met de huisbankier, zoals we dat noemen. Er is trouwens recent nog een wijziging gekomen in ons leningenpakket.

U hebt dan een paar specifieke dossiers genoemd.

Als Ename vandaag vertraging oploopt, dan is dat de toestand van vandaag. Als er daar nog verandering in komt, zullen we dat opnieuw voorleggen. Het is de toestand zoals we hem vandaag kennen en zoals we hem redelijker wijze mogen aannemen. De evolutie loopt tot het einde van dit begrotingsjaar. Dat is een beetje het systeem.

U hebt het ook over fietspaden en moerriolen.

Het zijn twee heel mooie voorbeelden die u geeft. We maken onze eerste planning in mei en we geven dan instructies. Maar we hebben eigenlijk een engagement, vooral wat fietspaden betreft en moerriolen, dat als de gemeenten dossiers indienen wij de subsidiëring volgen. We gaan die dossiers niet vertragen. Het is eigenlijk ook wel normaal, maar we kunnen niet schatten in 2007 hoe het gaat zijn. We zijn in het tweede echte jaar van de nieuwe legislatuur. In het eerste jaar zijn er wat dat betreft wat minder plannen geweest die konden uitgevoerd worden. In het tweede jaar van de legislatuur zijn er op gemeentelijk niveau nogal wat initiatieven die klaar zijn voor uitvoering.

DEBATTEN

We hebben ook een gemakkelijk systeem wat die fietspaden betreft, dus we spelen daar onmiddellijk op in.

Ik denk dat het een goede zaak is, niet alleen omdat wij daarmee die fietspaden en de moerriolen promoten, maar ook in onze verhouding met de gemeenten. Wij zijn een betrouwbare partner in onze relaties met de gemeenten.

De indexsprong, de gascontracten, enz. dat is evident, maar het is niet abnormaal dat men hier verhogingen ziet van 2 000 EUR naar 3 000 EUR naar 4 000 EUR.

Wij wijzen die kosten toe per kostenplaats. Het heeft ook te maken met responsabilisering. Wij hebben trouwens het genoeg en nu al te zeggen dat we opnieuw aan het onderhandelen zijn met de energieleveranciers en dat de contracten er opnieuw beter uit zien. Ik zeg niet dat het een eenzijdige toegift was. Er is wel wat druk uitgeoefend. Er is goed onderhandeld. Dat zal opnieuw kunnen bijgesteld worden, maar dan in positieve zin. Maar we hebben vandaag nog onvoldoende gegevens om de details te geven.

Dat wat collega Franck betreft.

Wat collega Veys betreft.

We hebben al een uitvoerige bespreking gehad op de eerste commissie vorige week over één en ander, maar er is een notendop overgaand.

Wat Welzijn betreft, meer bepaald de Abdijsschool, gaat het hier over een verschuiving van 2 000 EUR. En u weet heel goed waar het staat. Het is toelichting 334 en 335. Wij gaan voor het ene waarschijnlijk 80 000 BEF meer nodig hebben dan voor het andere en we hopen dat we toekomen om die keuken in orde te zetten.

Maar dat is een detailbijstelling.

Ik kan u niet precies zeggen hoeveel vijzen en planchetten we gaan nodig hebben en welke type kranen. Ik weet alleen dat onze Technische Dienst ons meedeelt: voor dat hebben we wat meer nodig, maar de totale prijs voor dat werk zal hetzelfde zijn.

Dat is nu eenmaal omdat we zo een gedetailleerde begroting hebben.

Wat de moskee betreft.

Als ze geen geld moeten hebben, moeten ze geen geld hebben. Zoveel te beter. En eigenlijk staat het er niet in. Het is zelfs een punt dat u vandaag niet moet ter sprake brengen. Het stond er niet in en het komt er niet in.

U had eigenlijk moeten vragen toen we de begroting goedkeurden waarom die mensen nog altijd niets gevraagd hebben aan ons.

Wat die film betreft.

Als het ene niet doorgaat en er komt wat ruimte vrij, is er een voorstel geweest van de collega om dat voor iets anders te gebruiken binnen hetzelfde bevoegdheidsdomein. Dat is een goede tactiek. Dat is een kwestie van responsabiliseren en in alle klaarheid zeggen wat we er gaan mee doen.

De Bank van de Arbeid.

Als een aantal werken niet doorgaan of niet noodzakelijk zijn omdat een dienst verhuist, voeren we die ook niet uit. En dat heeft dan zijn repercussies op de begrotingsvoorstellen.

Ik denk dat ik daarmee het voornaamste gezegd heb.

U hebt terecht gezegd dat veel van die wijzigingen eigenlijk bijstellingen zijn, aanpassingen zijn omdat we vandaag in de maand juni zijn en de eerste instructies voor de begroting gegeven zijn in mei vorig jaar.

Het is met veel vertrouwen, Mijnheer de Voorzitter, Collega, dat ik u deze begrotingswijziging in goedkeuring voorleg.

Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga niet over één bepaald dossier doorbomen. Ik wil alleen maar in het algemeen opmerken dat wij in de opmerkingen van het Rekenhof hierbij te dikwijls dezelfde zin lezen: bij navraag kon de administratie geen uitsluitsel geven over de parameters die geleid hebben tot deze raming. Dat was voor de Seminariestraat.

Dan bij de buitengewone uitgaven PIVO Oudenaarde: bij navraag kon de administratie geen beslissingen, enz.

Diezelfde passage komt hier vier keer terug.

Dat het Rekenhof naar iets moet vragen, gebeurt bij de beste administraties. Men kan niet alles meesturen ter controle.

Als het Rekenhof vraagt hoe men aan die raming komt en men heeft een goed departement, dan vindt men onmiddellijk de parameters of de gegevens terug waarop die raming gebaseerd was en stuurt men die meestal op.

En dan zeggen ze: "We waren ernaast, want we dachten dat het gebouw in goede staat was, maar toen we gingen kijken viel dat lelijk tegen."

Dat is voor het Rekenhof meestal goed.

Maar als u zegt van 'we weten het niet, we vinden niet terug waarop die raming gebaseerd was', dan hebben ze gelijk als ze daarover zeuren. Men moet minstens kunnen verantwoorden waarom u dacht dat het 300 000 EUR was en niet 700 000 EUR. Er moeten toch enkele documenten terug te vinden zijn van een gewogen raming.

Als men die niet kan geven, dan is er ergens een slordigheid of een gebrekkigheid in de manier waarop die dingen worden geregistreerd, bijgehouden of besproken.

En als dat één keer is, is dat geen keer. Maar het gebeurt verschillende keren en het zou weggewerkt moeten worden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou ook het liefst hebben dat het weggewerkt is, maar de perfectie is niet van deze wereld.

Het is in elk geval zo dat met die twee posten – het één 46 000 EUR, het ander 57 000 EUR – we vooral tot uiting hebben willen brengen wat we vorig jaar gezegd hebben, namelijk dat wij tegen marktconforme tarieven onze gebouwen beschikbaar stellen zowel aan eigen vzw's als aan derden.

We hadden misschien wat duidelijker kunnen zijn en duidelijk moeten opgeven aan het Rekenhof 'zoveel vierkante meter aan die prijs per vierkante meter geeft dit resultaat'.

Maar de perfectie is niet van deze wereld.

Ik weet dat wij daar verantwoordelijk voor zijn.

Maar voor het overige – ik heb het ook in de commissie gezegd – is het laatste zinnetje belangrijk in het advies van het Rekenhof. De conclusie van het verhaal is dat er inderdaad geen discussie is, dat het Rekenhof zonder voorbehoud een gunstig advies geeft over deze begrotingswijziging.

Dank u.

Stemming

PUNT 20**ICT EN E-GOVERNMENT: BUDGET 2008: GOEDKEURING VAN DE 1STE REEKS WIJZIGINGEN**

Stemming

DEBATTEN

PUNT 21

WATERLOPEN: BESTRIJDING VAN INVASIEVE EXOTEN: UITVOERING NAZORG DOOR VZW RATO: GOEDKEURING VAN DE VASTLEGGINGEN

Stemming

PUNT 22

INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING – ALGEMENE VERGADERINGEN: ILVA EN SOLVA

- **KENNISNEMING VAN DE GEWIJZIGDE DATUM VAN DE ALGEMENE VERGADERINGEN NL. 30 JUNI 2008 I.P.V. 23 JUNI 2008**
- **BEVESTIGING VAN HET MANDAAT EN DE AANDUIDING VAN DE RESPECTIEVELIJKE VERTEGENWOORDIGERS VOOR DE ALGEMENE VERGADERINGEN VAN 30 JUNI 2008 ZOALS VOORZIEN VOOR DE ALGEMENE VERGADERINGEN VAN 23 JUNI 2008**

- *Kennisneming van de gewijzigde datum van de algemene vergaderingen nl. 30 juni 2008 i.p.v. 23 juni 2008*

Kennisneming

- *Bevestiging van het mandaat en de aanduiding van de respectievelijke vertegenwoordigers voor de algemene vergaderingen van 30 juni 2008 zoals voorzien voor de algemene vergaderingen van 23 juni 2008*

Stemming

PUNT 23

AUTONOOM PROVINCIEBEDRIJF PROVINCIAAL ZORGCENTRUM LEMBERGE: KENNISNEMING VAN DE REKENING 2007

Kennisneming

PUNT 24

FASIVER CVBA: GOEDKEURING VAN DE VERKOOPAKTE BETREFFENDE DE DERDE FASE VAN DE AANKOOP VAN GRONDEN

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb even de akte doorgelicht en ik wil alleen maar aandacht vragen voor de twee opschortende voorwaarden die in de akte staan, namelijk dat u die zeker opvolgt.

Het ene gaat over de bodemsanering. Dat is een geijkte procedure. Daar kan weinig mislopen. Het andere gaat over de definitieve afwerking van de baggerspeciedeponie. En dat moet zeker opgevolgd worden.

Daarvoor zou ik aandacht willen vragen.

Dank u.

Stemming

PUNT 25

GEZONDHEID – BUZAU (ROEMENIË) – STICHTING SF. SAVA: VASTSTELLING VAN HET SAMENWERKINGSPROTOCOL 2008

Stemming

PUNT 26

INTERPELLATIE VAN ANNEMIE PEETERS-MUYSHONDT OVER DRUGPREVENTIEBELEID VOOR KWETSBARE GROEPEN

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op maandag 19 mei vond een zeer interessante studiedag plaats onder het motto "Door de mazen van het net", met twee zeer belangrijke thema's, namelijk het drugpreventiebeleid voor kwetsbare groepen en de Proefzorg.

Ik was aanwezig – en blijkbaar was ik ook het enige lid van deze provincieraad - en heb de verschillende sprekers met zeer veel aandacht gehoord.

Onder andere was er mevrouw Freya Vander Laenen die als doctoraat een proefschrift publiceerde met de onderzoeksresultaten over drugpreventie bij kwetsbare groepen. Die kwetsbare groepen zijn onder andere jongeren met een gedrags- en emotionele stoornis, ook beter gekend als ges-kinderen.

Daar werd bij een kwalitatief onderzoek vastgesteld dat de drugpreventie beter moet worden afgesteld op deze specifieke groepen.

Wat de Proefzorg betreft kwam ook hier duidelijk naar voor dat het stimuleren van alternatieven voor bestraffing een belangrijke doelstelling is en dat middelengebruikers dienen doorverwezen te worden in een vroeg stadium.

Zal het provinciebestuur hiervoor de nodige middelen willen ter beschikking stellen?

We hebben dan ook, samen met EROV, een bezoek gebracht aan verschillende zorgcentra zoals De Sleutel in Gent en De Kiem in Gavere.

Beide instellingen, zo hebben we kunnen constateren, verrichten zeer goed werk. Ze zorgen onder andere voor arbeidsbegeleiding en gedifferentieerde hulp aan personen met problemen ingevolge gebruik van drugs, alcohol of medicatie.

Welke vorm van ondersteuning levert op dit ogenblik het provinciebestuur?

Is ze bereid om bijkomende inspanningen te leveren?

Zo ja, welke en zo neen, waarom doet ze het niet?

Heeft de provincie in het verleden bij de hogere overheid aangedrongen om de betrokken organisaties sterker te ondersteunen en bovenvermelde problemen aan te pakken?

Zo ja, op welke wijze en met welk resultaat?

Zo neen, waarom niet? Is de provincie bereid om dit nu wel te doen? Zo ja, op welke wijze en zo neen, waarom niet?

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank mevrouw Muyshondt voor haar belangstelling voor deze problematiek. Het geeft mij de gelegenheid van een vaak ondergesneeuwde problematiek toch even in de aandacht te brengen.

Ik ga de algemeenheden van de tussenkomst, gezien het gevorderde uur, wat weglaten en heel concreet op de vragen ingaan.

Wat de ondersteuning van preventie bij ges-jongeren betreft.

Op basis van het onderzoek dat toegelicht is door mevrouw Vander Laenen op die studiedag naar het gedrag en de preventie ten aanzien van ges-jongeren komt heel duidelijk naar voor dat het thema van de studiedag "Door de mazen van het net" echt van toepassing is.

Bij ons is er een projectaanvraag ingediend omdat het onderzoek van die mevrouw heel duidelijk aantoonde dat de gebruikelijke preventietechnieken die we op dit moment toepassen echt tekort schieten wat deze groep betreft.

DEBATTEN

Het project dat ingediend wordt in verband met die ges-jongeren noemt "Vechten voor vriendschap" en werd ingediend door het Orthopedagogisch Centrum Sint-Jozef van Gent in samenwerking met het Miges. Dit is een overlegplatform met acht voorzieningen die werken met ges-jongeren in Oost-Vlaanderen en waar ons eigen provinciaal instituut Heynsdaele ook lid van is, samen met de Universiteit Gent, CAT Preventiehuis en Delta-preventie.

Het is de bedoeling dat de deputatie zich na deze zomer uitspreekt over het dossier, want de projecten komen nu pas binnen. Wellicht zal op basis van deze regeling, na onderzoek van dit dossier, de mogelijkheid onderzocht worden om ondersteuning te geven. Wij zijn ons alleszins bewust van de hiaten op dit moment naar deze jongeren toe.

Wat de samenwerking van de provincie ten aanzien van die jongeren betreft voorziet Pisad sinds zijn oprichting in 1996 onder meer in de ondersteuning van bijzondere jeugdzorg bij jongeren met gedrag- en emotionele stoornissen. Dus ges-kinderen. Dit aan scholen met buitengewoon onderwijs en aan jongeren met gedrag- en emotionele stoornissen in Zuid-Oost-Vlaanderen, waar het georganiseerd wordt door Pisad.

Deze ondersteuning is zowel preventief als begeleidend. In 2006 en 2007 werd een draaiboek op maat voor de instellingen die werken met ges-jongeren uitgewerkt. Eén van de voorzieningen die meewerkten aan het onderzoek van mevrouw Vander Laenen was Pisad en is het provinciaal instituut Heynsdaele. Via Miges is Heynsdaele ook opnieuw partner bij het nieuwe projectvoorstel.

Wat uw vraag naar het project Proefzorg betreft kan ik stellen dat de provincie eigenlijk aan de wieg stond van dit project dat in september 2005 van start ging en dat onze drugscoördinator van in het begin lid was van het federale begeleidingscomité.

Jaarlijks subsidiëren wij ook Popov, een provinciaal overlegplatform geestelijke gezondheidszorg, voor de ondersteuning van veranderingsprocessen in verslavingsvorm, meer bepaald projectmanagement wordt in samenwerking met Justitie actief ondersteund met 60 500 EUR. Ook het nieuwe project van drugbehandelingskamer binnen de rechtbank van Gent wordt actief ondersteund om op die manier de hulpverlening in de rechtbank gestalte te geven.

Dit project wordt federaal door Justitie gesubsidieerd, maar onze ervaring en kennis die we opdoen op basis van de platformen die wij mee organiseren wordt hier ingezet om het project succesvol van start te laten gaan.

Dat betekent dat wij federale opdrachten, die federaal ook gefinancierd worden, inhoudelijk provinciaal moeten ondersteunen op basis van de platformen die wij hier vormen. Daar moeten we geen eigen middelen voor voorzien.

Ook uw vraag ten aanzien van De Sleutel en De Kiem, die bijzonder deskundig en zinvol werk leveren in onze provincie, hebben een Riziv-conventie en worden louter federaal gesubsidieerd. Het is geen provinciale taak om boven op de federale subsidies nog bijkomende subsidies van betekenis te voorzien en ik kan u ook zeggen dat er wat dat betreft ook geen vragen of aanvragen zijn noch van De Kiem noch van De Sleutel.

Wat moet een provincie in deze dan doen, want u zal merken dat zowel De Kiem als De Sleutel in deze regio gevestigd zijn en hier werkzaam zijn, op het vlak van behandeling?

De provincie moet ervoor ijveren dat er een gelijkmatige spreiding is van het aanbod over de hele provincie, dit voornamelijk naar preventie en vroeginterventie. Dus ook de ambulante behandeling gebeurt. Wij voorzien dat in onze samenwerkingsverbanden en kortdurende residentiële opvang. Dus in die spreiding spelen wij wel een rol.

Er is een grote concentratie – en u zal dat merken – van het aanbod in de groot-Gentse regio in onze provincie. In een aantal regio's binnen onze provincie is het zorgaanbod echt onvoldoende uitgebouwd. De drugcoördinator is betrokken bij overleg in het Meetjesland, Dendermonde, regio Aalst, Ronse, Lokeren en Sint-Niklaas. Dat zijn regio's waar dit onvoldoende uitgebouwd is en waar wij kijken hoe wij de hulpverlening aan personen met een drugprobleem beter kunnen afstemmen en beter kunnen optimaliseren.

Wel blijft het provinciebestuur verder investeren in de samenwerking, afstemming en netwerkvorming. Dit is onze opdracht.

Wij merken dat door een goede afstemming en samenwerking tussen de verschillende voorzieningen patiënten veel vaker en veel sneller op de juiste plaats terechtkomen en zo ook sneller een behandeling kunnen aanvatten en een kortere behandelingsperiode hebben.

Op het laatste netwerkcomité Zorgcircuit Middelenmisbruik is het probleem van de wachtlijsten aangekaart.

De groot-Gentse regio heeft op dit moment – omdat u ook de vraag stelt rond De Sleutel en De Kiem – het grootste aanbod van behandelingsbedden in heel het land. Het is onmogelijk van op dit moment uitbreiding te voorzien. Wel zorgen wij ervoor dat andere behandelingsvormen in de provincie gespreid worden. Hierin ligt ook een fundamentele rol van onze provinciale taak.

Met andere woorden, vraag naar verdere ondersteuning of bijkomende inspanning leveren ten aanzien van meer ondersteuning naar De Sleutel en De Kiem kan eigenlijk niet om voorgenoemde redenen. Onze bereidheid om bijkomende inspanningen te leveren gaat alleen naar spreiding van de opvang en niet naar verdere concentratie in deze. Trouwens, er is ook geen vraag van die instellingen.

U vroeg ook of wij bij de hogere overheid verder aangedrongen hebben.

Neen.

Ik kan zeggen dat wij de toenemende vraag van lokale besturen en de spreiding van drugpreventie in onze provincie volledig ter harte nemen. Wij zorgen ervoor dat uniformiteit qua aanpak en financiering wordt nagestreefd in die spreiding en dat er een verdere samenwerking met Justitie wordt opgezet. Het project Proefzorg ging door ons onder meer van start bij Justitie en regionale vragen naar een betere spreiding van zorgaanbod worden maximaal behandeld.

Ik denk daarmee uw vragen te hebben beantwoord, dat ik de context wat heb aangegeven wat er zich binnen onze mogelijkheden voordoet en gesitueerd heb wat onze mogelijkheid of wenselijke aanpak niet is.

In ieder geval wordt "Door de mazen van het net" heel sterk gevolgd door ons. Kwetsbare groepen worden specifiek opgevangen.

Ik dank u heel erg voor de belangstelling voor deze problematiek.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Dank u wel voor dit zeer uitgebreide antwoord.

Nog even wat betreft de hogere overheid en naar de spreiding van de regio's toe, want ik denk dat het zeer belangrijk is. Kunt u beroep doen op de hogere overheid om dit ook financieel te steunen naar de spreiding over de regio's?

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Jazeker.

Wij beschouwen het ook als onze opdracht. Op het moment dat een intergemeentelijk samenwerkingsverband tot stand komt, waarin ook behandeling voorzien is, voorzien wij zelfs een subsidiëring op basis van het reglement van intergemeentelijke samenwerking, dit zowel voor behandeling als voor preventie.

Gebeurt er iets op deze moment?

Er zijn nog een aantal aanvragen lopende, een aantal initiatieven die begin 2009 van start zullen gaan.
Dank u.

DEBATTEN

PUNT 27

VOORSTEL VAN LUC MAES OM TE ONDERZOEKEN OF HET ONTWIKKELEN VAN EEN OOST-VLAAMS ENERGIEZUINIG EN MILIEUVRIENDELIJK LABEL EEN HAALBARE KAART IS

De heer Maes

De hoge olieprijs zijn tegenwoordig dagelijks in het nieuws. Velen maken zich hierover terecht zorgen, maar het heeft ook een positieve zijde. Eindelijk is het energiedebat in Vlaanderen, en ook hier in de raad, wat meer op de voorgrond gekomen. Ik denk dat ik het energiedebat hier regelmatig zelf voer, en dat al gedurende 15 jaar. In 1993 deed ik daar mijn eerste tussenkomst over. De mensen voelen deze hoge prijzen dagelijks in hun geldbeugel en bij bedrijven sijpelen ze door in de resultatenrekeningen. De bedrijven voelen dat een beetje vertraagd, want dat komt altijd later. Ondertussen laat de veel te hoge CO₂-uitstoot de gemiddelde temperaturen zachtjes stijgen en de extreme weersomstandigheden nemen onmiskenbaar toe.

Persoonlijk vind ik dat het energiedebat vandaag te eng wordt gevoerd. Het meest wordt er gesproken over het energieverbruik van gebouwen en het verbruik van de auto's. Over het onrechtstreekse energieverbruik van onze voeding hoor je bijna niet praten. Mensen die de juiste keuzes maken hebben daar dikwijls, en terecht, een zekere fierheid over. Anderen weten totaal niet dat bepaalde keuzes een grote invloed hebben op hun totale energieverbruik. Het is ook een beetje in de richting van deze groep dat ik mijn voorstel wil doen.

Ik stel dan ook voor dat de provincie in deze materie een initiatief neemt, namelijk het uitbrengen van een provinciaal label of provinciale sticker dat staat voor energiezuinige en milieuvriendelijke producten of diensten. Dat is met andere woorden een positief signaal voor mensen en bedrijven die energiezuinig en milieubewust handelen. Op dat label moet natuurlijk een tekst komen. Ik denk dat andere mensen beter geschikt zijn dan mezelf om zo een tekst te vinden, maar misschien is dit iets: "Een energiezuinige en milieuvriendelijke provincie Oost-Vlaanderen" of "Een energiezuinige provincie Oost-Vlaanderen, daar ben ik fier op". Een zekere fierheid die je als Oost-Vlaming toont, dat slaat altijd wel aan.

Ik wil uitgaan van een positieve benadering door de juiste keuzes in de verf te zetten. Ik denk in de eerste plaats aan een aantal mogelijkheden om dit label te gebruiken, maar dat kan veel ruimer geïnterpreteerd worden. Ik noem enkele voorbeelden.

Men kan het bijvoorbeeld gebruiken voor het aanduiden van een lage-energiewoning. We leggen dit vast op bijvoorbeeld E50 en alle woningen of andere gebouwen kunnen dit label aanbrengen, uiteraard op voorwaarde dat ze daaraan voldoen. Op die manier wordt ook een éénvormige grens bepaald waaraan een lage-energiewoning moet voldoen. Want tegenwoordig vult iedereen dat een beetje op zijn eigen manier in. Ik heb zelfs al publicitaire mededelingen gezien waar een E90-woning wordt voorgesteld als een lage-energiewoning. En dat is toch wel wat bij de baard getrokken. We horen allemaal ook veel praten over passiefwoningen, maar het grote voordeel van een lage-energiewoning tegenover een passiefwoning is dat het veel haalbaarder is voor een veel grotere groep. Mits een aantal ingrepen in een klassieke rijwoning haal je bijvoorbeeld dat cijfer. Zo ga je misschien veel meer bereiken op korte termijn omdat uw doelgroep groter wordt. Dus als mensen ervoor kiezen en zo een label aanbrengen, geven ze het signaal naar de buitenwereld dat ze die keuze gemaakt hebben. Dat leidt tot een zekere curiositeit en dat geeft aanleiding tot gesprek daarover, en dat is natuurlijk positief.

Een tweede mogelijkheid is dat het label energiezuinige en milieuvriendelijke wagens aanduidt. Men kan wagens die onder een bepaalde waarde CO₂ uitstoten of wagens met een minimale ecoscore een sticker opplakken. Het zou niet alleen individuen kunnen aanzetten om de juiste keuzes te maken, maar het zou ook gemeentebesturen en bedrijven de mogelijkheid geven alleen nog wagens die aan het criterium voldoen te kopen of te leasen. Dat geldt ook voor de provincie zelf. Zij kunnen zo bijdragen tot een kleinere uitstoot en hun imago verbeteren.

Ten derde zou je bijvoorbeeld groenten en fruit die een beperkt energieverbruik hebben gehad op het gebied van telen en transport een label kunnen geven. Het label zou op de verkoopplaatsen op het rek bij de prijs aangebracht kunnen worden. Ik zal een concreet cijfer geven dat je aanzet tot nadenken. Je weet dat luchttransport enorm energiegeluig is. Als je 1 kilo druiven in oktober koopt, wordt die aangevoerd vanuit Zuid-Italië en heb je daar 0,05 liter diesel voor nodig. Als je diezelfde kilogram druiven in maart koopt, komt die vanuit Zuid-Amerika en kost dat 1,5 liter kerosine. En ik vind dat ze daar ook wat naar smaken. Mensen weten en beseffen dat niet meer. We zouden daar toch wel signalen kunnen geven om zo de mensen aan te zetten om terug een beetje meer de seizoenen te volgen voor de bereiding van hun verse voeding. Dat komt ook de levenskwaliteit ten goede, want je hebt terug veel meer smaak en je kijkt uit naar het nieuwe seizoen. We hebben nu een situatie gecreëerd dat veel producten een heel jaar voorradig zijn en dat kost meestal veel energie. Maar we kijken daar niet naar. Eigenlijk zijn de charmes van de seizoenen een beetje weg. Indirect energiegebruik voor voeding is trouwens enorm gestegen de laatste decennia. Indirect energieverbruik staat vandaag voor een gemiddelde CO₂-uitstoot van 8 000 kg per jaar. Ter vergelijking: voor onze mobiliteit stoten we gemiddeld 3 125 kg CO₂ uit per jaar, voor verwarming en verlichting thuis 2 400 kg CO₂.

Uiteraard zijn er nog heel wat andere toepassingsmogelijkheden te bedenken, maar dit zou ons vandaag te ver leiden. Ik ga me beperken tot het voorbeeld van reizen. Als je met een vliegtuig heel ver reist tegenover dat je met een heel zuinige wagen naar bijvoorbeeld Zuid-Frankrijk reist, is uw CO₂-uitstoot ongeveer 40 keer groter met het vliegtuig. Dat is dus gigantisch, maar de mensen zijn zich daar niet altijd bewust van.

Daarnaast zouden we de eerste provincie zijn die met een dergelijke initiatief de mensen gaat sensibiliseren. In de praktijk zouden we de duurzaamheidsambtenaren van onze gemeenten kunnen vragen om het label ingang te doen vinden en te verspreiden, want het moet natuurlijk gepromoot worden.

Ik ben ervan overtuigd dat een positieve benadering zijn steentje kan bijdragen. Het zou misschien ook wat extra bijdragen tot een 'Oost-Vlaanderengevoel'. Ik weet dat dit maar voor een klein beetje zal zijn, maar heel veel kleine deeltjes kunnen dat 'Oost-Vlaanderengevoel' misschien toch wat meer gaan creëren. In het energiedebat wordt vandaag veel te veel naar de andere gekeken. Men kijkt naar de overheid en naar de bedrijven terwijl de eigen keuzes zoveel verschil kunnen uitmaken. Dit label kan af en toe een extra spiegel voor de consument plaatsen.

Ik zou de bevoegde gedeputeerde willen vragen om de haalbaarheid en uitvoerbaarheid van dit voorstel verder te onderzoeken.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik zat trouwens ook al aan een slogan te denken voor die sticker: "Eigen voedsel eerst", dat leek me daar ook wel een goede slogan voor.

Gelach

Ik vind het idee van een energiezuinig label zeker nuttig. In die zin kan ik dus wel achter het voorstel staan. Alleen, daar komt mijn 'maar', heb ik toch een aantal heel belangrijke bedenkingen. Het uitbrengen van zo een label op het niveau van de provincie is eigenlijk niet wenselijk, noch haalbaar denk ik. Het is volgens mij het verkeerde niveau. Het is niet aangewezen om een label op het niveau van een provincie uit te werken, het vergt minstens een gewestelijke aanpak of nog beter een federale en ik denk zelfs een Europese aanpak. Er bestaan bovendien al heel wat labels, een bijkomend provinciaal label, wat het ook maar kan betekenen, kan volgens mij alleen maar verwarrend zijn voor de consument. Het is ook niet haalbaar voor de provincie om voor de meeste producten objectieve en controleerbare criteria uit te werken denk ik. Het is niet voldoende om iets sympathiek op een sticker te plaatsen. Je moet dan ook controlemechanismen hebben, je moet dat kunnen controleren en criteria uitwerken om te zien of die producten dan werkelijk aan die criteria voldoen. Vaak zal van een bepaald product echt een levenscyclusanalyse nodig zijn om de energie- of milieuvriendelijkheid te kunnen bepalen. Dat is niet echt een taak voor de provincie, laat staan dat we daar voldoende personeel voor in huis zouden kunnen halen.

DEBATTEN

Belangrijk voor het toekennen van zo een label is ook de onafhankelijke controle en de traceerbaarheid van de producten. Dat vergt ook weer het opzetten van een echt controlesysteem of alleszins in samenwerking met grote onafhankelijke controle-instanties. Opnieuw is het niet efficiënt om dat op een beperkt niveau van een provincie te organiseren.

Collega Maes verwees ook naar de woningen. Vanaf 1 januari 2009 komt er een Vlaams label dat de energieprestatie van de woning aangeeft en dat bij verkoop en verhuur van woningen moeten worden opgemaakt. Eigenlijk sluit dit ook aan bij wat ik daarnet zei, dat het eerder op gewestelijk niveau of nog hoger geregeld moet worden.

Voor voeding lijkt het ons al helemaal niet haalbaar om een provinciaal label te ontwikkelen. Je kan je de vraag stellen wie dat gaat controleren en hoe die dat gaat doen. Zo een controle moet objectief gebeuren of je doet dat best niet. Daar zou dan een organisatie voor opgericht moeten worden of toch minstens aangesteld worden zoals dat ook het geval is bij de Biogarantie of Fair Trade of FSC-labels. Het lijkt ons beter om de consument te sensibiliseren om seizoensgebonden, lokale producten te kopen onder meer door promotie van biologische producten. Wij doen dit onder andere ook in ons eigen personeelsrestaurant door producten uit eigen streek op het menu te zetten. Het kan ook kaderen in een bredere provinciale sensibilisatiecampagne rond duurzaam winkelen. Wij promoten de streekproducten ook trouwens via EROV, dus op die manier kunnen we dat wel doen.

Maar het ontwikkelen van een eigen label lijkt mij echt niet mogelijk voor onze provincie. Mocht de collega zeggen dat we nu stemmen zodat ik 100 extra personeelsleden krijg om dat uit te werken, dan wil ik daar best een poging toe ondernemen. Maar ik denk niet dat dit aanvaard zal worden door iedereen want onze huidige organisatie laat het niet toe. Ik denk dat het niveau van de provincie niet geschikt en te klein is om dat uit te werken. Het zou eigenlijk op Europees of Vlaams niveau moeten gebeuren. Volgend jaar zijn het Europese en Vlaamse verkiezingen. Dat is dan misschien een moment om dat in de picture te plaatsen bij de campagne volgend jaar.

De heer Maes

Ik wil daar toch wel kort op reageren. U zegt dat dit het verkeerde niveau is, maar iemand moet het initiatief nemen. Ik denk dat ik toch een paar belangrijke zaken aanhaal. Je kunt ze natuurlijk altijd heel ingewikkeld voorstellen waardoor je enorm veel personeel lijkt nodig te hebben, maar je zou ze ook eenvoudig kunnen voorstellen. Er zijn ook bepaalde items waar ik zou op willen drukken, maar iemand moet het initiatief nemen. Er zijn andere initiatieven gegroeid vanuit de provincie, bijvoorbeeld het milieucharter, dat is ook op provinciaal niveau gestart. Daarnaast denk ik dat de zorgpremie toch ooit hier in Oost-Vlaanderen vertrokken is. Als we zo een initiatief zouden nemen en het zou positief zijn, dan ben ik ervan overtuigd dat het snel zal overgenomen worden op een hoger niveau. Want nu zitten we altijd een beetje rond dezelfde pot te draaien, men vindt het wel goed maar eigenlijk is het niet voor ons. Als ik dan in Duitsland zie dat bepaalde steden, op stedelijk niveau, zaken uitbrengen om maatregelen te gaan treffen, dan betwijfel ik of onze provincie toch echt een te klein niveau is. Ik vind ze daar alleen nogal negatief gesteld, ik wil het eerder positief stellen. Ik zou dus toch nog eens willen vragen om sommige zaken toch eens nader te bekijken om te zien of dat haalbaar is.

De heer voorzitter

Ik ga het debat afsluiten want het ligt niet ter stemming maar wel ter overweging in de geest.

PUNT 28

INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING - ALGEMENE VERGADERINGEN: FINGEM (24 JUNI 2008): BEVESTIGING VAN DE BESLISSING DEPUTATIE VAN 5 JUNI 2008 HOUDENDE:

- DE GOEDKEURING VAN DE VOORGESTELDE BESLISSINGEN VAN DE ALGEMENE VERGADERING
- DE AANDUIDING VAN NICOLE DE VOS ALS EFFECTIEF VERTEGENWOORDIGER EN VAN PAUL BEECKMAN ALS PLAATSERVANGENDE VERTEGENWOORDIGER OP DE ALGEMENE VERGADERING

Stemming

PUNT 29

PLATTELANDSBELEID: GOEDKEURING VAN DE AANVULLING VAN HET "PROVINCIALE PLATTELANDSBELEIDSPLAN "BUITENGOED, GOED BUITEN"; DEEL III UITVOERINGSPROGRAMMA 2007-2013, PUNT 2: AS3: LEEFKWALITEIT OP HET PLATTELAND EN DIVERSIFICATIE VAN DE PLATTELANDSECONOMIE; DEEL B: GEBIEDSGERICHTE WERKING"

Stemming

PUNT 30

ICT: AANKOOP VAN 750 TOT 1 250 PC'S GEDURENDE EEN PERIODE VAN 5 JAAR: UITSCHRIJVEN VAN EEN ALGEMENE OFFERTEAANVRAAG

Stemming

PUNT 31

ICT: AANKOOP DATAOPSLAGCAPACITEIT: UITSCHRIJVEN VAN EEN ALGEMENE OFFERTEAANVRAAG

Stemming

PUNT 32

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "AFBAKENING KLEINSTEDELIJK GEBIED TEMSE" MET DE DEELRUPS "GRENSLIJN", "WAESMEER", "CAUWERBURG" EN "N16 – DOORNSTRAAT": DEFINITIEVE VASTSTELLING

Stemming

PUNT 33

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "AFBAKENING VAN HET KLEINSTEDELIJK GEBIED EEKLO" MET HET DEELRUP "AFBAKENINGSLIJN", HET DEELRUP "UITBREIDING NIEUWENDORPE", HET DEELRUP "BEDRIJVENTERREIN BALGERHOEKE-NOORD", HET DEELRUP "JACHTHAVEN" EN HET DEELRUP "UITBREIDING KUNSTDAL": VORLOPIGE VASTSTELLING

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil heel kort een paar vraagjes stellen in verband met het deelRUP 1, namelijk de uitbreiding van Nieuwendorpe. Daar lees ik: "Het bedrijventerrein is uitsluitend bestemd voor bedrijven van regionaal belang met watergebonden karakter. Het watergebonden karakter bestaat ..." Mag ik daaruit begrijpen dat het kanaal dat ernaast ligt, gebruikt zal worden? Waarschijnlijk wel. Mijn volgende vraag is dan hoe het zal worden gebruikt. Maar dat zal misschien morgen aan bod komen, ik weet het niet.

Verder heb ik ook gezien dat Seveso-bedrijven gezien de nabijheid van woongebied en kwetsbare zones niet zijn toegelaten. En in deelRUP 2, Balgerhoeke, zijn Seveso-bedrijven wel toegelaten. Ik ken de streek daar heel goed, ik weet waarover het gaat en ik merk dat daar in de nabije buurt, wat toch ook een redelijke leefkern met een school is, nogal wat beroering rond is. Nu stel ik mij de vraag of het daar goed uitgelegd zal worden aan de mensen waarover het precies gaat. Want ik weet ook dat het ene Seveso-bedrijf het andere niet is. Maar ik denk in elk geval dat daar toch wel een beetje meer uitleg gegeven moet worden aan de buurt omdat er heel wat bezorgdheid heerst.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij zouden sowieso, ongeacht het antwoord van de deputatie, de gesplitste stemming willen vragen. In verband met het deelRUP bedrijventerrein Balgerhoeke-Noord, wensen wij een ander stemgedrag uit te brengen dan bij de andere RUP's. Mijn vraag is dus eerst en vooral of dit mogelijk is.

DEBATTEN

Nu, voor de motivatie in verband met het dossier Balgerhoeke-Noord, verwijs ik al lichtjes naar de tussenkomst en bezorgdheid van collega De Roo. Het betreft de problematiek van de mogelijkheid in het RUP voor het vestigen van Seveso-bedrijven. Los van het type bedrijven, want ook daar wordt geen concrete invulling aan gegeven, maakt men de vork groot genoeg zodanig dat er zich toch een aantal Seveso-bedrijven kunnen vestigen. En dat zorgt nu reeds voor de nodige commotie in de wijk. En die commotie mag de gedeputeerde niet vreemd zijn, want zijn eigen partij verspreidde symbolen in deze vorm (*toont affiche*) op affiches. Open VLD in Eeklo verspreidde dus deze affiches met een gasmasker op, en ik denk dat zij het dossier toch wel zullen kennen en goedgeplaatst zijn om daar met kennis van zake over te oordelen.

In ieder geval, los van de mogelijke komst van een bedrijf waarvoor de Eeklonaar of de inwoner van Balgerhoeke een gasmasker zal moeten aanschaffen, is er ook nog altijd de problematiek van de landbouw aldaar. Bij deze wil ik toch een pleidooi houden voor de aldaar gevestigde landbouwbedrijven. Het gaat in totaal over 15 bedrijven. Op basis van de gegevens die ik heb, en die zijn niet zo vergaand, kan ik daar moeilijk uit opmaken in hoeverre dit jonge dynamische bedrijven zijn die nog veel kansen moeten krijgen qua uitbreiding. Want door het voorstel in dit RUP ontnemt men natuurlijk alle kansen op uitbreiding aan de betrokken bedrijven. Ik denk dat dit een slecht signaal en ook een slechte zaak zou zijn. Van die 15 bedrijven gaat het uiteindelijk over 4 bedrijven met een kleine productieomvang, een boomkwekerij, een groenten- en melkveehouderij, een zuivere melkveehouderij, een melkveehouderij die ook aan akkerbouw doet, een melkveehouderij die ook voor mestvee zorgt, en tot slot ook nog rundvee en varkens. We hebben toch een 15-tal bedrijven die in totaal een 60 hectaren in beslag nemen. Dat is toch voldoende ruimte, dus het gaat hier niet over kleine 'keuterboerkes' die nog aan het uitbollen zijn met een moestuintje en een koe. Ik denk dat het toch gaat over boerderijen van enige omvang. En wij als provincie trekken een streep door hun toekomstperspectieven.

Men kan zeggen dat ze zich beperken tot een kleiner gedeelte van het betrokken gebied en dat ze gewoon nog een slag onder de arm willen houden voor mocht het ooit nodig zijn, maar men legt nu reeds vast dat de betrokken landbouwbedrijven geen enkele mogelijkheid hebben tot uitbreiding. Ik wil dan ook een pleidooi houden, enerzijds om af te zien van de keuze voor de komst van een Seveso-bedrijf in de betrokken zone, en anderzijds betreur ik ten zeerste de problematiek voor de landbouwers. De deputatie had toch altijd heel warme woorden voor de landbouwers in Oost-Vlaanderen, maar dit is er toch wel een beetje in tegenspraak mee. En deze problematiek, naast die van het Schipdonkkanaal leeft heel erg. Ik denk dat de betrokken regio de laatste tijd nogal onder vuur heeft gelegen op vlak van ruimtelijke ordening. Er zijn ook meer dan 500 handtekeningen opgehaald geweest tegen de geplande industriezone, dus ik denk toch dat wij dit signaal ernstig moeten nemen en bijgevolg moeten overwegen om die zone niet voor Seveso-bedrijven open te stellen. Ik denk dat dit de voornaamste motivatie was die straks ons stemgedrag zal bepalen.

Dank u.

De heer Lampaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De afbakening van het kleinstedelijk gebied Eeklo heeft natuurlijk ook iets te maken met de gemeenten in de omgeving daar rond. Het zou inderdaad spijtig zijn dat we ons tot Eeklo zouden beperken. Maar het gaat hier vandaag over een voorlopige vaststelling. Dat betekent dat wat ik u vandaag zeg, misschien meegenomen zal worden in het uiteindelijke advies dat zal geformuleerd moeten worden vanuit de provinciale administratie.

Het dossier behandelt heel veel dingen, het is een dik pak en het vraagt heel wat tijd om dat allemaal gelezen te krijgen. Ik beken dat ik een aantal bladzijden diagonaal heb gelezen. Met het grootste deel dat ik gelezen heb, kan ik mij akkoord verklaren. Ik kan dat eigenlijk ook zonder veel problemen aanvaarden. Ik heb wel een aantal vraagtekens bij een aantal zaken die in het dossier staan. Let op, dit is geen kritiek, ik herhaal het, dit zijn een aantal vragen die ik heb.

In het verslag aan de provincieraad staat bijvoorbeeld dat Balgerhoeke en Het Leen niet worden opgenomen in het stedelijk gebied en dat vind ik maar normaal, dat vind ik goed. Maar ik heb wel een beetje schrik omdat de R43, de fameuze ring rond Eeklo, ook daar is uitgesloten. Daar spreekt het ganse dossier ook niet over. Waarom dit zo is weet ik niet goed, ik veronderstel dat men er eigenlijk nog niet uit is. Maar u weet dat er op een bepaald moment een visie rond die R43 is ontstaan. Die zou over het grondgebied van een aanpalende gemeente gaan, dwars door een woongebied en op de grens tussen twee andere gemeenten. Ik zou graag eens weten wat de visie van Eeklo is voor ik mij uiteindelijk definitief moet uitspreken over het grootstedelijk gebied. En ik hoop dus inderdaad dat die ring rond Eeklo niet langs het fameuze Schipdonkkanaal, waar we het daarjuist over gehad hebben en waar ik het straks nog over zal hebben, door Zomergem zal getrokken moeten worden.

Maar ik heb wel een aantal probleempjes met de basisinhoud. Men geeft op pagina 47 een mooie definitie van Eeklo: "Eeklo, de stad in het landschap". Ik vind dat heel mooi, en dat is wel juist want Eeklo is inderdaad de toegangspoort tot het krekengebied. Ze heeft trouwens de deurklink van Het Leen in handen, niet Het Leen zelf want dat ligt voor een groot deel in Waarschoot en Zomergem. Maar ze hebben wel de deur, ze kunnen Het Leen open en dicht doen. Maar het zou ook bijvoorbeeld het centrum kunnen zijn van de waterrecreatie van het Meetjesland. Het zou bijvoorbeeld de horeca kunnen stimuleren. Waarom zou men er inderdaad niet aan denken om van Eeklo een heel grote winkelstad te maken waar men achteraf kan genieten van het Schipdonkkanaal, van toerisme en van waterrecreatie. Ik vind trouwens op pagina 45 een heel duidelijke vermelding daaromtrent: "Eeklo is geselecteerd als gebied van primair toeristisch recreatief belang", dus ik vind dat men daar ook rekening mee zou moeten houden.

Ik zal niet in herhaling vallen door te zeggen wat mijn collega's daarnet zegden, maar concreet wil ik toch even situeren waar ik wel problemen mee heb. Dat het deelRUP Nieuwendorpe er 15 hectaren bij krijgt als regionaal bedrijventerrein is voor mij geen probleem. Maar waarom moet dat nu precies tussen het Schipdonkkanaal en de R43 liggen? Ik begrijp dat niet. Dat is vlakbij nieuwe woongebieden en in de onmiddellijke omgeving van het nieuwe regionale hospitaal dat voorzien is. Want inderdaad, men voorziet daar in die streek een hospitaal. En dan gaat men proberen om daar nu eens extra industriegebieden aan te leggen. Als ik de situatie en de uitleg in het besluit aan de provincieraad lees, zie ik dat dit op vraag van de NV Waterwegen en Zeekanaal is. Op vraag van Waterwegen en Zeekanaal zegt men dat dit gebied interessant is voor watergebonden bedrijven.

Mijn grote vraag is waarom dat watergebonden bedrijven moeten zijn? Mijn collega heeft het er daarjuist al over gehad. Betekent dat inderdaad dat het kanaal verbreed gaat worden? U begrijpt dat er nogal wat schrik is. Een nv die bijzonder rijk is, heeft voorgesteld om dat te veranderen. Daarenboven koopt die zomaar even in een andere gemeente een bedrijventerrein voor 7 keer de prijs waar zij het oorspronkelijk voor hebben gekocht omdat het aan het water ligt. Die nv heeft dus heel veel geld en dus heel veel mogelijkheden. Ze kan dus in mijn ogen, en in de ogen van vele mensen in de streek, eigenlijk doen wat ze wil. Nu moet ik eerlijk gezegd ook wel toegeven dat het een beetje een lege doos is, want indien het Schipdonkkanaal niet verbreed wordt binnen de 10 jaar, vervallen de voorwaarden. Ik ben daar gelukkig mee want ik zie dat inderdaad nog niet gerealiseerd zijn binnen de 10 jaar. En ik hoop, met velen van u hopelijk, dat het binnen de 10 jaar niet gerealiseerd zal zijn. En dat wat in het plan staat, is een leeg doos. Waarom heeft men die strook niet voorzien voor watergebonden horeca in plaats van voor watergebonden bedrijven? Het ware toch wel veel beter geweest als men dat voor sport en pleziervaart had voorzien.

De problemen en de vele vragen rond de Seveso-bedrijven en de windturbines wil ik hier nog opzij laten, maar mijn groot probleem zit inderdaad wel bij het bouwvrij agrarisch gebied. Ik heb het in de tweede commissie ook duidelijk aangehaald dat men landbouwgronden reserveert voor een eventuele latere ontwikkeling van de industrie en van de bedrijven. Men onteigent eigenlijk zonder te betalen. Want vandaag zegt men: "Het is gereserveerd en je krijgt nul frank, straks komt men het u onteigenen want men heeft het nodig binnen 10 of 15 jaar" en dan zegt men: "uw grond is niets waard want 15 jaar geleden was het eigenlijk al onteigend en je hebt er geen frank voor gekregen". Ik ben daar zeer, zeer ongelukkig mee.

Trouwens het plan is inderdaad niet zeer landbouwvriendelijk. Dat is mijn groot probleem dat ik met dat plan heb. Ik herhaal het, dat is geen kritiek, dat zijn gewoon een aantal opmerkingen in de hoop dat er misschien een aantal aanpassingen zullen komen in de definitieve vaststelling van dit plan.

DEBATTEN

Het deelRUP Kunstdal begrijp ik helemaal niet meer. Ik spreek niet graag over de verbreding van dat Schipdonkkanaal, maar het staat nu eenmaal toch in een plannetje getekend. Men heeft een Schipdonkkanaal lopen en men legt links daarvan het verbrede Schipdonkkanaal aan. Dan zou men denken dat men ook bedrijven aan dat verbrede Schipdonkkanaal zou aanleggen. Neen, men laat de bedrijven palen tot aan de oude Schipdonkarm. Ik heb altijd geleerd dat indien men bijvoorbeeld de Schelde recht trekt, dat de oude armen die daarvan overschieten prachtige recreatieve gebieden zijn, prachtige natuurgebieden. Ik zou dus eigenlijk kunnen voorstellen aan Eeklo om daar een nieuw recreatief gebied te voorzien. Neen, men laat dus het nieuwe terrein, Kunstdal, lopen vanaf de oude Schipdonkarm naar het binnengedeelte van de stad toe.

Mijn grootste problemen zijn alle verwijzingen naar het Schipdonkkanaal. Ik ga het niet herhalen want het punt komt morgen nog op de agenda. Alhoewel, er staan een paar heel mooie zaken in: "Het Schipdonkkanaal heeft een belangrijke rol te spelen voor recreatie en toerisme", pagina 45. "De ecologische infrastructuur van het Schipdonkkanaal is van bovenlokaal belang", "het Schipdonkkanaal behoort tot het toeristisch recreatief hoofdrouthenetwerk dat eigenlijk uitgebouwd zou moeten worden voor fietsen, wandelen, paardrijden, skaten, pleziervaart en kanoën". Dat is dus allemaal zeer goed en ik ben er zeer gelukkig mee dat dit er in staat. Op pagina 14 vraagt men zich wel af of dat eigenlijk niet beter gebruikt zou worden voor watertransport. En daar heb ik wel wat meer problemen mee. Wat op pagina 28 staat begrijp ik trouwens ook niet. Waarom heeft men daar eigenlijk geen zone gemaakt voor dagrecreatie?

Enfin, om af te sluiten wil ik gewoon eventjes verwijzen naar de tussenkomsten die ik in het verleden gedaan heb betreffende de streefbeeldstudie van de N9. En nu blijkt wat ik hier altijd gezegd heb – en dat is altijd toch wel tegengesproken – dat de streefbeeldstudie van de N9 inderdaad misschien conform verklaard is, maar uiteindelijk niet aanvaard is als startnode. Men heeft daar met andere woorden heel veel studiewerk gedaan, zonder eigenlijk een goede oplossing of resultaat te hebben. Het is een plan dat voorlopig wordt vastgelegd door deze provincieraad, en ik hoop, en ik ben er zeker van dat wij nog heel wat aanpassingen zullen meemaken nadat wij alle kritieken van alle mensen die daar wonen, gehoord zullen hebben.
Dank u wel.

De heer voorzitter

Het Schipdonkkanaal staat met punt 62 morgen uitvoerig op de agenda, dus dat kan wel even passeren. Mijnheer Janssens als laatste spreker voor mijnheer De Buck.

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Betreft het industriegebied Nieuwendorpe: in 1978 bleven, na jarenlange onteigeningen, in totaal 55 woningen over in het industriegebied Nieuwendorpe. De onteigeningen werden niet verdergezet met als argument dat het te duur zou zijn. In 1997, dus bijna 20 jaar later, zet het stadsbestuur het licht op groen om een BPA te maken. In augustus 2003 zou het BPA gerealiseerd worden met uitzondering van de erkenning van de woningen als woongebied. We staan dus nog altijd even ver. De vraag is nu of een RUP niet de mogelijkheid kan geven tot de regularisatie van de woningen in Nieuwendorpe. We vragen om niet alle deuren te sluiten.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Na de bespreking in de commissie verheugt het mij dat men zoveel vragen voorbehouden heeft voor de raad. Dat bewijst ongetwijfeld het nut van de commissie als dusdanig. Maar er zijn een aantal heel terechte vragen en opmerkingen, want collega De Roo heeft het in het deelRUP Balgerhoeke terecht over de term Seveso. Men heeft de drempel om een Seveso-bedrijf te zijn zodanig verlaagd dat een heleboel activiteiten, die we normale en gewone activiteiten kunnen noemen, onder de Seveso-norm vallen. Maar door deze ongelukkige term gaat men zich onmiddellijk voorstellen dat daar een aantal chemiebedrijven naar Antwerps model zullen ingeplant worden. Quod non duidelijk.

Maar indien dat gehandhaafd blijft, want we staan hier bij een voorlopige aanvaarding als dusdanig, dan is het belangrijk dat er duidelijk gecommuniceerd zal worden als men het over die Seveso-bedrijven heeft. En dan zijn het nog altijd de ontwikkelaar en de stad die bepalen wat de normen zijn waarbinnen gewerkt moet worden. Desgevallend kan er ook een RVR, een ruimtelijk veiligheidsrapport, gemaakt worden in die context. Maar op dit ogenblik denk ik dat we het dossier moeten handhaven zoals het is en kijken wat de gevolgen zijn bij het openbaar onderzoek en wat de PROCORO zal doen met wat er gebeurt in het openbaar onderzoek.

Er zijn inderdaad een aantal opmerkingen gemaakt in verband met de vraag van Waterwegen en Zeekanaal NV betreffende het voorbehouden van een strook van een aantal hectaren voor watergebonden activiteiten. Een aantal personen onder u zijn aanwezig geweest op het voorstel van de studie logistiek in Oost-Vlaanderen en het is dus zo dat de doelstellingen op lange termijn eigenlijk zijn om het wegverkeer dat op dit ogenblik strop zit, weg te halen van de weg en een deel daarvan over het water en een deel over het spoor te laten verlopen. Men probeert voor het watertransport een aantal bedrijventerreinen te krijgen of althans opties te nemen op gronden langs het water waarvan men dan op termijn kan zien of die ingenomen kunnen worden.

We zitten hier met een toekomstvisie over hoe we met ons verkeer en transport moeten omgaan. We kunnen aan deze ruimere visie niet voorbijgaan, dus ik denk dat we die optie moeten nemen. Of die al dan niet gelicht wordt, zal de toekomst uitwijzen. Men heeft dus juist de afbakening van de regionale bedrijventerreinen toevertrouwd aan de provincie omdat men weet dat de lokale druk op de lokale politici zo hoog is, dat vrijwel om het even welk planningsinitiatief geblokkeerd dreigt te worden. We leven in een tijd dat de mensen die bouwen op de linkeroever van een rivier gaan protesteren tegen bouwplannen op de rechteroever omdat dit het landschap zou bederven. Wat tegenwoordig ook gebeurt is dat de bewoners van een verkaveling gaan betogen tegen een andere verkaveling omdat dit hen stoort.

Daarnaast weten we dat de druk op lokale politici altijd hoog is. Daarom heeft men die verantwoordelijkheid naar het provinciale niveau geschoven. Hier kan men met een bepaalde visie op de toekomst bepaalde opties nemen. Dit is toch iets gemakkelijker dan in de zuiver lokale politiek. Het is normaal dat men hier ook de lokale verzuchtingen krijgt, want bijna iedereen die hier zit, is ook lokaal actief. Maar ik denk dat als we uiteindelijk stemmen, we er toch aan moeten denken dat we hier in de provincieraad zitten en dat we hier ietsje meer los van het dagdagelijkse moeten kunnen stemmen binnen een bepaalde toekomstvisie. Maar de collega heeft gelijk dat hij aandringt op een correcte communicatie hierover. Bovendien denk ik dus dat we de opmerkingen van collega De Roo zeer ernstig moeten nemen.

Collega Veys heeft het eveneens over Balgerhoeke, maar ik denk dat ik daar voldoende over gezegd heb. Wat de lokale opposities vertellen, Mijnheer Veys, dat is het probleem van de lokale opposities en zij moeten ook hun werk doen, zoals u hier als oppositie uw werk doet. En we moeten dat werk appreciëren, ook wanneer een oppositie andere stellingen verdedigt, het is nu eenmaal "the function of the opposition is to oppose" maar ook om het alternatief te geven en om wat de meerderheid voorstelt aan een kritische vraagstelling en onderzoek te onderwerpen. Dus laten we die mensen in Eeklo dezelfde rechten geven die u hebt, maar laat ik zeggen dat ik in deze dossiers gelukkig boven de partijstellingen sta. Ik tracht gewoon de opdracht die ons van Vlaanderen gegeven is, zo correct en zo objectief mogelijk uit te voeren in deze raad. Met eerbied voor het werk van de oppositie ginder en hier.

Als u het over de landbouwproblematiek hebt, moet ik zeggen dat dit een problematiek is die we overal tegenkomen. Dat is gewoonweg één van de basisstellingen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen. Daarin stond dat er een aantal hectaren landbouwgrond moeten omgezet worden in bedrijventerreinen. En ik kan u verzekeren dat we hier in de deputatie een zeer kritische geest hebben tegenover al die dossiers. Die dossiers worden allemaal met de loep bekeken en met strengheid beoordeeld. Maar wat wij voorbereiden is altijd goed gefundeerd, op die manier voeren wij geen strijd maar een dialoog.

Collega Veys, uw algemene probleemstelling klopt, het is een probleem dat we oplossen in opdracht van de Vlaamse Regering. Zij heeft de provincie ook deze taak gegeven heeft omdat wij iets hoger staan dan de gemeenten en dus iets minder kwetsbaar zijn voor de lokale kritieken.

DEBATTEN

Ik zal straks mijnheer Lampaert antwoorden. Wat mijnheer Janssens zijn opmerking inzake de problemen van Nieuwendorpe betreft: Collega, het RUP dat wij behandelen is een nieuw RUP dat enkel betrekking heeft op de 15 nieuwe hectaren. Ik begrijp de problematiek maar ik denk dat het de taak zal zijn van de gemeente om dat via een gemeentelijk RUP op te lossen. Maar die bezorgdheid die je hebt, is een heel terechte bezorgdheid. Helaas kunnen we ze hier niet opnemen in dit RUP.

Collega Lampaert verrast mij hier eigenlijk een beetje, want in de commissie had hij het over één bepaald probleem, maar hij maakt hier gebruik om de discussie zeer wijd open te trekken. Ik zou zelfs zeggen dat hij op het einde van zijn discussie bij punt 62 zat, maar dat komt ongetwijfeld morgen nog aan bod. Inderdaad collega, er is nog een openbaar onderzoek waarbij alle opmerkingen kunnen meegenomen worden. Wij hebben zeer ruim overleg gepleegd met het gemeentebestuur van Eeklo. En in een paar van de projectvergaderingen die er geweest zijn, waren trouwens ook de collega's van de provincieraad uitgenodigd in de voorbereiding tot de plenaire vergadering. Maar als daar een aantal zuiver lokale verzuchtingen zijn vanuit Zomergem zou ik zeggen dat er u niets belet om louter op lokaal vlak met het gemeentebestuur van Eeklo, dat u toch wel bekend is, eens te gaan praten. Dan nog de opmerkingen over Balgerhoeke, dat is inderdaad een optie die toekomstgericht is. Ik heb dat al gezegd, en daarbij zal moeten blijken of ze al dan niet gelicht wordt. Maar als we die optie nu niet nemen is het te laat, we kunnen ze achteraf niet meer nemen.

Wat betreft de niet-bebouwbare zone, deze hebben we aangeduid en geïllustreerd op de kaart. In het agrarisch gebied ligt die zone zo ver van de bedrijfszetels dat de kans klein of onbestaande is dat daar ooit met succes een bouwaanvraag ingediend zou kunnen worden. Zelfs ook als we die voorwaarde daar niet opleggen, want – u weet het – ook in landbouwgebied dringt men er op aan dat men zoveel mogelijk in de omgeving van de bedrijfszetel gaat bouwen.

Ik denk dat ik hiermee, een beetje door elkaar want sommige opmerkingen overlappen elkaar, zo volledig mogelijk geantwoord heb op de collega's hun vragen. De meer technische zaken zijn aan bod kunnen komen in de commissie en ik nodig de collega's uit om, in verband met de komende dossiers betreffende ruimtelijke ordening, ruim aanwezig te zijn en ruim alle technische vragen die ze hebben, in de commissie te stellen.

Dank u.

Stemming

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, voor alle duidelijkheid, mevrouw Koekhoeven heeft "ja" gestemd bij het punt Balgerhoeke, daar waar, ik kan het moeilijk in haar plaats zeggen, maar haar intentie was om tegen te stemmen. Zij wenst dus haar stemgedrag recht te zetten.

De heer voorzitter

U hebt ja gestemd, en u bedoelde neen, over Balgerhoeke.
Ik kijk en ik zie daar een aantal mensen rechtstaan. Als die weggaan ...
We gaan toch beginnen aan punt 34.

PUNT 34

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "REGIONAAL BEDRIJVENTERREIN MALDEGEM" : VOORLOPIGE VASTSTELLING

- *Amendement ingediend namens de 2de commissie.*

De heer Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dit punt is uiteraard ook in de tweede commissie aan bod geweest en bij de besprekingen in de tweede commissie was er eigenlijk een voorstel om een kleine tekstuele wijziging te doen aan de verordende stedenbouwkundige voorschriften op pagina 3, met name tot de verwerking en bewerking van organisch materiaal. Het voorstel is dat een afzonderlijke vermelding voor mest en slib overbodig is, gezien dit een limitatieve opsomming zou zijn. En om dan de puntjes op de i te zetten wordt voorgesteld om in de voorgaande zin het punt te vervangen door een dubbele punt. Maar ik denk dat het amendement ook rondgedeeld is aan de raad.

De heer Janssens

Ik denk dat slib, mest en organisch materiaal 3 verschillende dingen zijn. Ze kunnen op een zeker moment de stap van het ene naar het andere zetten, maar dat is niet hetzelfde. Je mag dat zeker vragen aan OVAM, ik denk dat je geen gelijk zult krijgen.

De heer Veys

Ik was ook aanwezig op de tweede commissie – die trouwens lang geduurd heeft – waar dit punt aan bod is gekomen. En mogelijks is het aan mijn aandacht ontsnapt, maar ik herinner mij niet dat die bemerking in die bewoordingen gesteld is geweest. Ik heb het verslag trouwens nog eens nagekeken en er wordt daar geen melding van gemaakt. Er staat zelfs, "er zijn geen vragen". Het lijkt me logisch dat als men een amendement indient namens de commissie, dat dit ook in het verslag zou zijn opgenomen. Uiteindelijk beslist de commissie om een amendement in te dienen, nogmaals herhaal ik dat het mij dan logisch lijkt dat het opgenomen zou zijn in het verslag van de commissie. Ik lees dat daar niet in terug. Maar ik zeg het, het zou kunnen dat die opmerking tijdens de besprekingen zelf aan mijn aandacht is ontsnapt. Maar in ieder geval kan ik het mij niet herinneren dat de commissie beslist heeft om dat amendement toe te voegen.

De heer voorzitter

In elk geval is het ook gisteren in het uitgebreid bureau – wat ook een commissie is – aangekaart dat er een amendement kwam van de voorzitter van de tweede commissie op dat punt. Dus ook dat is namens de vergadering van gisteren in deze zin een amendement van het uitgebreid bureau, de vroegere centrale commissie.

De heer Van Gaeveren

Ik weet het niet, want ik heb dat verslag nog niet gelezen. Ik heb het ook nog niet goedgekeurd als dusdanig. Maar ik weet wel dat mijnheer Cromheecke van onze diensten dit punt ter zake besproken heeft op de commissie.

De heer gedeputeerde De Buck

Voorzitter, daarnaast is er dus ook, zoals gisteren aangekondigd op de centrale commissie, een tekstuele vergissing rechtgezet. Er is een nieuw raadsbesluit rondgedeeld.

Stemming

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ik ga de vergadering sluiten. Nu zijn we niet meer in aantal, we zijn aan punt 35 gekomen, er zijn er 67. Toch dank ik jullie allemaal die hier 4,5 uur gezeten hebben. Ik dank de sprekers van meerderheid en minderheid, zij maken van deze raad een parlement. We zien elkaar morgen om 17 uur.

EINDE VAN DE ZITTING